

NEXT Pan

Latin Кириллица Ελληνικά

About NEXT Pan

NEXT Pan offers an extended character set, which supports languages that use Cyrillic and Greek alphabets, in addition to the Latin alphabet. It provides accurate and genuine letterforms made for international communication.

Designed at the intersection of two typographic archetypes: constructivism and humanism, NEXT challenges the two genres and offers a visionary aesthetic. NEXT was initiated in 2007, when Ludovic Balland was commissioned to create a new visual identity for the Museum of Modern Art in Warsaw. The typeface was inspired in part by Marek Sigmund's design for the Ministry of Transportation in Poland. For the ten years following his being commissioned, Balland pursued research and development for this font project. NEXT's mix of geometrical architecture with calligraphic strokes results in a multifunctional tool adapted both for screen and paper. At smaller sizes, the large counters offer an appreciable reading comfort, while this feature becomes very graphic and powerful on display sizes.

NEXT was conceived of as having a binary program. Each weight comes in two different variants: Book and Poster. The Book versions provide linear flows while the Poster versions offer dynamic visual rhythms resulting from a combination of narrow and wider letters.

→ Released in 2017

Designed by Ludovic Balland

Born in Geneva, Ludovic Balland lives and works in Basel, Switzerland. He graduated from the Basel School of Design and notably had Wolfgang Weingart as a teacher. In 2006, he founded the Ludovic Balland Typography Cabinet in Basel, which is now an established graphic design studio specializing in editorial projects for international clients. Balland taught at the École cantonale d'art de Lausanne (ECAL) for ten years in addition to giving lectures and workshops in Europe and the USA. Balland has been a member of Alliance Graphique Internationale (AGI) since 2010 and was awarded the prestigious Jan Tschichold Prize in 2016 for his exceptional work in book design. He has also been awarded the highest international distinctions for his book design.

NEXT Poster Pan Regular
250 pt

NEXT

NEXT Book Pan Thin/Italic
135 pt

Aa Aa

NEXT Book Pan Light/Italic
135 pt

Aa Aa

NEXT Book Pan Regular/Italic
135 pt

Aa Aa

NEXT Book Pan Medium/Italic
135 pt

Aa Aa

NEXT Book Pan Bold/Italic
135 pt

Aa Aa

NEXT Poster Pan Thin/Italic
135 pt

Aa

Aa

NEXT Poster Pan Light/Italic
135 pt

Aa

Aa

NEXT Poster Pan Regular/Italic
135 pt

Aa

Aa

NEXT Poster Pan Medium/Italic
135 pt

Aa

Aa

NEXT Poster Pan Bold/Italic
135 pt

Aa

Aa

NEXT Book Pan Family
NEXT Poster Pan Family
20 Styles

NEXT Book Pan Thin
NEXT Book Pan Light
NEXT Book Pan Regular
NEXT Book Pan Medium
NEXT Book Pan Bold
NEXT Poster Pan Thin
NEXT Poster Pan Light
NEXT Poster Pan Regular
NEXT Poster Pan Medium
NEXT Poster Pan Bold

NEXT Book PanThin Italic
NEXT Book Pan Light Italic
NEXT Book Pan Italic
NEXT Book Pan Medium Italic
NEXT Book Pan Bold Italic
NEXT Poster Pan Thin Italic
NEXT Poster Pan Light Italic
NEXT Poster Pan Italic
NEXT Poster Pan Medium Italic
NEXT Poster Pan Bold Italic

Optimo Pan European Character Set

Adobe

- Adobe Latin-1
- Adobe Cyrillic-1
- Adobe Greek-1

Apple Macintosh

- MacOS Roman (Standard Latin)
- MacOS Central European Latin
- MacOS Croatian
- MacOS Cyrillic
- MacOS Greek
- MacOS Iceland
- MacOS Romanian
- MacOS Turkish

ISO 8859

- 8859-1 Latin-1 Western European
- 8859-2 Latin-2 Central European
- 8859-3 Latin-3 South European
- 8859-4 Latin-4 North European
- 8859-5 Latin/Cyrillic
- 8859-9 Latin-5 Turkish
- 8859-10 Latin-6 Nordic
- 8859-13 Latin-7 Baltic Rim
- 8859-15 Latin-9
- 8859-16 Latin-10 South-Eastern European

Microsoft Windows

- MS Windows 1250 Central European Latin
- MS Windows 1251 Cyrillic
- MS Windows 1252 Western (Standard Latin)
- MS Windows 1253 Greek
- MS Windows 1254 Turkish Latin
- MS Windows 1257 Baltic Latin

Encoded Glyphs

- Basic Latin
- Latin-1 Supplement
- Latin Extended-A
- Latin Extended-B
- Latin Extended Additional
- Greek and Coptic
- Cyrillic

OpenType Features

OFF

ON

AA All Caps [cpsp]

(A) Case Sensitive Forms [case]

This function formats the text in uppercase and adjusts spacing between all capital letters. It also applies the 'Case Sensitive Forms' feature which replaces certain characters with alternates that are better suited for all capital text, especially related to punctuation.

All Caps

(478) «Next»
hi@xyz.ch

H@|;!()[]{}~¡ª«»---
H←↖↑↗→↘↓↙↔

ALL CAPS

(478) «NEXT»
HI@XYZ.CH

H@|;!()[]{}~¡ª«»---
H←↖↑↗→↘↓↙↔

A- Contextual Alternates [calt]

This feature adapts the position of a glyph after its surrounding context. For instance, a dash placed between two uppercase letters or numbers will be replaced by an uppercase version of the dash, slightly higher. This feature is usually active by default in Adobe applications.

A-B-C—D 1-2

A-B-C—D 1-2

12 Tabular Lining Figures [tnum–Inum]

12 Proportional Lining Figures [pnum–Inum]

This typeface includes lining figures available in tabular or proportional spacing formats. Lining figures have an invariable height. For contexts in which numbers need to line up such as columns or tables, the tabular setting is perfectly adapted as all numerals width is uniformized. Proportional setting generates numerals suitable for text; each number has an appropriate width based on its shape.

H0123456789
H0123456789

H0123456789
H0123456789

fi Standard Ligatures [liga]

Standard ligatures replaces a sequence of characters with a single ligature glyph, they are designed to improve kerning and readability of certain letter pairs.

ff ffi ffi fi fl

ff ffi ffi fi fl

Fractions [frac]

With this feature, any numbers separated by a slash will automatically turn into a fraction. To fit in fraction configuration, numerals have been designed smaller and their weights have been adjusted to suit the typeface.

1/2 1/3 2/3 1/4
3/4 3/8 5/8 7/8

1/2 1/3 2/3 1/4
3/4 3/8 5/8 7/8

Ordinals [ordn]

This feature replaces any letter following a numeral with its matching superior letters. French language uses the ordinal indicators such as 'er' for 1er premier, while Spanish, Portuguese and Italian require the feminine and masculine ordinals 'a,' 'o' for 1^a, 1°. Ordinals are designed to match the weight of the typeface.

2^a 2° 1er

2^a 2° 1er

Slashed Zero [zero]

Originally created to avoid the confusion between the '0' and the 'O', this feature substitutes all zeros in a selected text by a slashed form of the

0

0̸

Numerators [numr]

This feature substitutes glyphs with their matching smaller alternates. The numerators are the same glyphs that are used to create fractions, their vertical position remains within the capital letters height. These glyphs are reduced in size and designed slightly heavier to keep them consistent with the rest of the font.

H₀123456789

H⁰123456789

Denominators [dnom]

This feature substitutes glyphs with their matching smaller alternates and low position glyphs. The denominators are the same glyphs that are used to create fractions, their vertical position remains within the base line. These glyphs are reduced in size and designed slightly heavier to keep them consistent with the rest of the font.

H₀123456789

H₀123456789

Superscript/Superiors [sups]

This feature substitutes glyphs with their matching smaller alternates which are set slightly above the height of the capital letters. These glyphs are reduced in size and designed slightly heavier to keep them consistent with the rest of the font.

H⁰123456789
H^abcdefghijklmnop
H^qrstuvwxyz()^[]-+=

H⁰123456789
H^abcdefghijklmnop
H^qrstuvwxyz()^[]-+=

Subscript/Inferiors [subs]

This feature substitutes glyphs with their matching smaller alternates which are set slightly below the baseline. These glyphs are reduced in size and designed slightly heavier to keep them consistent with the rest of the font.

H₀123456789
H_abcdefghijklmnop
H_qrstuvwxyz()_[]-+=

H₀123456789
H_abcdefghijklmnop
H_qrstuvwxyz()_[]-+=

NEXT Book Pan Thin
60 pt

The car was a boxy late model Ford sedan,

NEXT Book Pan Thin
24 pt

The car was a boxy late model Ford sedan, white over black, innocuous bordering on invisible, and very fast. It had been a sheriff's vehicle originally bought at an auction in Tennessee, and further modified for speed. Perry and I listened to the big engine idle,

NEXT Book Pan Thin
12 pt

The car was a boxy late model Ford sedan, white over black, innocuous bordering on invisible, and very fast. It had been a sheriff's vehicle originally bought at an auction in Tennessee, and further modified for speed. Perry and I listened to the big engine idle, checked the dual scoops on the hood. I had not seen one of those on the road since high school. "You like the car?" Perry asked. "It's all right," I said, my eyes ahead. "I've never been much of a Ford man." Perry shifted in his bucket, "You know something about cars? For city cruising, it'll do." I spent my childhood in Riverdale, New Jersey, thirty miles north from long, narrow Manhattan Island, which sits in the bay, among other islands, outcroppings, flatlands, like a silhouette of a right whale navigating a rocky passage; on the area map, among blank-faced formations, all like itself colored yellow for density of

NEXT Book Pan Thin
6 pt

The car was a boxy late model Ford sedan, white over black, innocuous bordering on invisible, and very fast. It had been a sheriff's vehicle originally bought at an auction in Tennessee, and further modified for speed. Perry and I listened to the big engine idle, checked the dual scoops on the hood. I had not seen one of those on the road since high school. "You like the car?" Perry asked. "It's all right," I said, my eyes ahead. "I've never been much of a Ford man." Perry shifted in his bucket, "You know something about cars? For city cruising, it'll do." I spent my childhood in Riverdale, New Jersey, thirty miles north from long, narrow Manhattan Island, which sits in the bay, among other islands, outcroppings, flatlands, like a silhouette of a right whale navigating a rocky passage; on the area map, among blank-faced formations, all like itself colored yellow for density of population, it lies like a smelt in a pan. In the old days, Riverdale was a lumbering town. No one who lived in it was out of sound of the big saws in the mill by the lake. Then one year there were no more logs to make lumber. But you may never have heard of Riverdale. Nothing happened really there. It was a small and ugly town. The city had come back to me in a dream. Rising up through the tranquil sleep of a warm May evening in the

noisy and busy New York, the reverie left in its wake a delicious sense of peace. All cities begin as a point of activity, usually a harbor, and settlement concentrically grows around this point in increasingly wider rings. Manhattan is unique in its shape and circumstances and in its growth, which resembled a thermometer. Riverdale had no center, just Main Street. Bad weather would come in one day when the fall was over and would stay for the six following months. I prayed for my dead dog, but I didn't pray when Emily died. God would make an exception. He would let her into Heaven. In the early summer of my fourteenth year a lorry pulled up outside our house. I was sitting on the front step rereading a comic. The driver came toward me, covered in a fine, pale dust, which gave his face a ghostly look. "Cement," he said. It's not that I was being shy. It was just that—well, for one, I don't even remember the event. It's a blank: a white slate, a black hole. I was able to date the occasion with complete certainty because that afternoon I had been sledding with my lifelong friend and enemy, Perry Boy, and we had quarreled, because his new Christmas sled would not go as fast as my old one. Snow was never heavy in our part of the world, but this Christmas it had been plentiful enough almost to cover the tallest spears of dried grass in

NEXT Book Pan Thin
60 pt

Архитектура новое здание путеводитель

NEXT Book Pan Thin
24 pt

Архитектура новое здание путеводитель, старое здание Пресненских бань в стиле модерн, неожиданно изысканное для такого жанра, выстроил в 1900 году Иван Машков, увенчав его, так же как и главное свое детище (доходный дом «Сокол» на

NEXT Book Pan Thin
12 pt

Архитектура новое здание путеводитель, старое здание Пресненских бань в стиле модерн, неожиданно изысканное для такого жанра, выстроил в 1900 году Иван Машков, увенчав его, так же как и главное свое детище (доходный дом «Сокол» на Кузнецком Мосту), майоликовым панно. В 1980 году здание, мешавшее расширению улицы Красная Пресня, снесли, а на его месте мастерская Владимира Гинзбурга выстроила здание Венгерского торгпредства. Но утрату та же мастерская честно компенсировала новым зданием бань уже в другом конце улицы—с окном, почти таким же по форме, как то майоликовое панно с лебедями. Правда, размером оно в три раза больше, по краям не оплывает и вообще напоминает скорее круглые окна гаражей Мельникова и типографии Эль Лисицкого. В 1920-е, когда слово «гигиена» так же по-

NEXT Book Pan Thin
6 pt

Архитектура новое здание путеводитель, старое здание Пресненских бань в стиле модерн, неожиданно изысканное для такого жанра, выстроил в 1900 году Иван Машков, увенчав его, так же как и главное свое детище (доходный дом «Сокол» на Кузнецком Мосту), майоликовым панно. В 1980 году здание, мешавшее расширению улицы Красная Пресня, снесли, а на его месте мастерская Владимира Гинзбурга выстроила здание Венгерского торгпредства. Но утрату та же мастерская честно компенсировала новым зданием бань уже в другом конце улицы—с окном, почти таким же по форме, как то майоликовое панно с лебедями. Правда, размером оно в три раза больше, по краям не оплывает и вообще напоминает скорее круглые окна гаражей Мельникова и типографии Эль Лисицкого. В 1920-е, когда слово «гигиена» так же популярно, как «электрификация», бани переживают расцвет. Александр Никольский проектирует в Ленинграде громадные комбинаты по очищению тела и души, включающие все, конечно, в урезанном виде, а потом, с экспансией ванн, начинает казаться, что бани и вовсе скоро отомрут. Зачем вообще баня, думает в 1928 году герой Маяковского, когда теперь у каждого «в комнате

лето и Волга—только что нету рыб и пароходов». Следующие полвека проблема кажется закрытой, все чисто и опрятно, как пионеры на линейке, а бани строят редко и то лишь типовые. Но 1 января 1976 года оказывается, что «пошел в баню» это не только ругательство, но и традиция. «Сам процесс мытья, который в бане выглядит как торжественный обряд, в ванной—просто смывание грязи!»—банная субкультура вываливается на телеэкраны страны в виде четырех выпивающих философов, завернутых в простыни, как в тоги. И ровно такое же настроение у новых Пресненских бань—римское. Здесь не смывают грязь, здесь торжественно ступают под арками, чтобы возлечь на полоч, затем погрузиться в просторный бассейн, а потом с чашей в руках прошептать в лоджию... «Не в театре,—говорю!»—возмущался в бане герой Зоценко, но здесь именно что театр. И пусть набор радостей поскромнее, чем в термах Каракаллы (кроме бань с бассейном, имеются чайный зал, пивной бар, парикмахерская и массажные комнаты), но движение к гармонии духа и тела—то же, что и у авангардиста Никольского. Кстати, из дефицитного красного кирпича в Москве в эти годы строится только одно общественное здание—и это как раз театр, Театр на Таганке. В банях же кирпич уда-

Πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις

Πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις όπως η γραφή έτσι και η φωτογραφία αποτελούν κατ' εξοχήν επικοινωνιακά εργαλεία μεγάλης μάλιστα αποτελεσματικότητας, αφού πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις της επικοινωνίας. Έχουν τη δυ-

Πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις όπως η γραφή έτσι και η φωτογραφία αποτελούν κατ' εξοχήν επικοινωνιακά εργαλεία μεγάλης μάλιστα αποτελεσματικότητας, αφού πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις της επικοινωνίας. Έχουν τη δυνατότητα να μεταδίδουν μηνύματα στο χρόνο, το χώρο και σε μεγάλο αριθμό ανθρώπων. Οι δύο τελευταίες διαστάσεις επήλθαν για μεν το γραπτό λόγο με την ανακάλυψη της τυπογραφίας και αργότερα των σιδηροδρόμων, για δε τη φωτογραφία με την ανακάλυψη της τεχνολογίας halftone, που επέτρεψε την είσοδο της στον Τύπο. Όπως χαρακτηριστικά επισημαίνει η ιστορικός της φωτογραφίας Γκιζέλ Φρόντ: «Η είσοδος της φωτογραφίας στον Τύπο είναι ένα φαινόμενο πρωταρχικής σημασίας. Μεταβάλλει την οπτική των μαζών. Ως τότε ο συνηθισμένος άνθρωπος δεν μπορούσε παρά να βλέπει τα γεγονότα που συνέβαιναν

Πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις όπως η γραφή έτσι και η φωτογραφία αποτελούν κατ' εξοχήν επικοινωνιακά εργαλεία μεγάλης μάλιστα αποτελεσματικότητας, αφού πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις της επικοινωνίας. Έχουν τη δυνατότητα να μεταδίδουν μηνύματα στο χρόνο, το χώρο και σε μεγάλο αριθμό ανθρώπων. Οι δύο τελευταίες διαστάσεις επήλθαν για μεν το γραπτό λόγο με την ανακάλυψη της τυπογραφίας και αργότερα των σιδηροδρόμων, για δε τη φωτογραφία με την ανακάλυψη της τεχνολογίας halftone, που επέτρεψε την είσοδο της στον Τύπο. Όπως χαρακτηριστικά επισημαίνει η ιστορικός της φωτογραφίας Γκιζέλ Φρόντ: «Η είσοδος της φωτογραφίας στον Τύπο είναι ένα φαινόμενο πρωταρχικής σημασίας. Μεταβάλλει την οπτική των μαζών. Ως τότε ο συνηθισμένος άνθρωπος δεν μπορούσε παρά να βλέπει τα γεγονότα που συνέβαιναν δίπλα του, στο δρόμο ή στο χωριό του. Με τη φωτογραφία ανοίγει ένα παράθυρο στον κόσμο. Οι μορφές των δημοσίων προσωπικότητων, τα γεγονότα που συμβαίνουν στην ίδια τη χώρα ή ακόμα και πέρα από τα σύνορα, γίνονται οικεία... Η γραπτή λέξη είναι αφηρημένη. Ενώ η εικόνα αντικατοπτρίζει με σαφήνεια τον κόσμο στον οποίο ζει ο καθένας μας». Το Μάη του 1936, λοιπόν, έχουμε μεγάλη εργατική αναταραχή και σε μία απεργιακή συγκέντρωση,

στη Θεσσαλονίκη, ένας εργάτης πέφτει νεκρός από τα χτυπήματα της αστυνομίας. Η φωτογραφία της μάνας που θρηνεί πάνω από το άψυχο κορμί του γιού της τραβιέται από φωτορεπόρτερ που βρέθηκε στο περιστατικό και την άλλη μέρα το πρωί φιγουράρει στην πρώτη σελίδα του "Ριζοσπάστη", αλλά και άλλων αθηναϊκών εφημερίδων. Ο ποιητής Γιάννης Ρίτσος, βλέποντας τη φωτογραφία στο "Ριζοσπάστη" συγκλονίζεται. Σύμφωνα με μαρτυρία του ίδιου του ποιητή, κλείνεται στη σοφίτα του, κάπου στο Νέο Κόσμο, και την άλλη μέρα έχει έτοιμα τα τέσσερα πρώτα μέρη του ποιήματος "Επιτάφιος", που ο "Ριζοσπάστης" δημοσίευσε με τον τίτλο "Μοιρολόι". Μετά έγραψε και το υπόλοιπο ποίημα το οποίο και αποτέλεσε εκδοτική επιτυχία. Όσα αντίτυπα δε είχαν απομείνει στα βιβλιοπωλεία και τις αποθήκες του εκδοτικού, τα έκαψε μαζί με άλλα απαγορευμένα βιβλία το καθεστώς της 4ης Αυγούστου, στις Στήλες του Ολυμπίου Διός. Πολλά χρόνια μετά, το 1958, ο Ρίτσος στέλνει ένα σωθέν αντίτυπο στο νεαρό τότε συνθέτη Μίκη Θεοδωράκη, ο οποίος βρισκόταν στο Παρίσι αναζητώντας το μουσικό του στίγμα. Όπως ο ποιητής συγκλονισμένος από τη δύναμη της φωτογραφίας είχε κλειστεί στη σοφίτα του και έγραψε το μεγάλο αυτό ποίημα, έτσι και ο Μίκης, σύμφωνα με δική του μαρτυρία, συγκλονίστηκε από τους στί-

NEXT Book Pan Thin Italic
60 pt

The car was a boxy late model Ford sedan,

NEXT Book Pan Thin Italic
24 pt

The car was a boxy late model Ford sedan, white over black, innocuous bordering on invisible, and very fast. It had been a sheriff's vehicle originally bought at an auction in Tennessee, and further modified for speed. Perry and I listened to the big engine idle,

NEXT Book Pan Thin Italic
12 pt

The car was a boxy late model Ford sedan, white over black, innocuous bordering on invisible, and very fast. It had been a sheriff's vehicle originally bought at an auction in Tennessee, and further modified for speed. Perry and I listened to the big engine idle, checked the dual scoops on the hood. I had not seen one of those on the road since high school. "You like the car?" Perry asked. "It's all right," I said, my eyes ahead. "I've never been much of a Ford man." Perry shifted in his bucket, "You know something about cars? For city cruising, it'll do." I spent my childhood in Riverdale, New Jersey, thirty miles north from long, narrow Manhattan Island, which sits in the bay, among other islands, outcroppings, flatlands, like a silhouette of a right whale navigating a rocky passage; on the area map, among blank-faced formations, all like itself colored yellow for density of

NEXT Book Pan Thin Italic
6 pt

The car was a boxy late model Ford sedan, white over black, innocuous bordering on invisible, and very fast. It had been a sheriff's vehicle originally bought at an auction in Tennessee, and further modified for speed. Perry and I listened to the big engine idle, checked the dual scoops on the hood. I had not seen one of those on the road since high school. "You like the car?" Perry asked. "It's all right," I said, my eyes ahead. "I've never been much of a Ford man." Perry shifted in his bucket, "You know something about cars? For city cruising, it'll do." I spent my childhood in Riverdale, New Jersey, thirty miles north from long, narrow Manhattan Island, which sits in the bay, among other islands, outcroppings, flatlands, like a silhouette of a right whale navigating a rocky passage; on the area map, among blank-faced formations, all like itself colored yellow for density of population, it lies like a smelt in a pan. In the old days, Riverdale was a lumbering town. No one who lived in it was out of sound of the big saws in the mill by the lake. Then one year there were no more logs to make lumber. But you may never have heard of Riverdale. Nothing happened really there. It was a small and ugly town. The city had come back to me in a dream. Rising up through the tranquil sleep of a warm May evening in the noisy and busy New

York, the reverie left in its wake a delicious sense of peace. All cities begin as a point of activity, usually a harbor, and settlement concentrically grows around this point in increasingly wider rings. Manhattan is unique in its shape and circumstances and in its growth, which resembled a thermometer. Riverdale had no center, just Main Street. Bad weather would come in one day when the fall was over and would stay for the six following months. I prayed for my dead dog, but I didn't pray when Emily died. God would make an exception. He would let her into Heaven. In the early summer of my fourteenth year a lorry pulled up outside our house. I was sitting on the front step rereading a comic. The driver came toward me, covered in a fine, pale dust, which gave his face a ghostly look. "Cement," he said. It's not that I was being shy. It was just that—well, for one, I don't even remember the event. It's a blank: a white slate, a black hole. I was able to date the occasion with complete certainty because that afternoon I had been sledding with my lifelong friend and enemy, Perry Boy, and we had quarreled, because his new Christmas sled would not go as fast as my old one. Snow was never heavy in our part of the world, but this Christmas it had been plentiful enough almost to cover the tallest spears of dried grass in Mountain Side Park. The

NEXT Book Pan Thin Italic
60 pt

Архитектура новое здание путеводитель

NEXT Book Pan Thin Italic
24 pt

Архитектура новое здание путеводитель, старое здание Пресненских бань в стиле модерн, неожиданно изысканное для такого жанра, выстроил в 1900 году Иван Машков, увенчав его, так же как и главное свое детище (доходный дом «Сокол» на

NEXT Book Pan Thin Italic
12 pt

Архитектура новое здание путеводитель, старое здание Пресненских бань в стиле модерн, неожиданно изысканное для такого жанра, выстроил в 1900 году Иван Машков, увенчав его, так же как и главное свое детище (доходный дом «Сокол» на Кузнецком Мосту), майоликовым панно. В 1980 году здание, мешавшее расширению улицы Красная Пресня, снесли, а на его месте мастерская Владимира Гинзбурга выстроила здание Венгерского торгпредства. Но утрату та же мастерская честно компенсировала новым зданием бань уже в другом конце улицы—с окном, почти таким же по форме, как то майоликовое панно с лебедями. Правда, размером оно в три раза больше, по краям не оплывает и вообще напоминает скорее круглые окна гаражей Мельникова и типографии Эль Лисицкого. В 1920-е, когда слово «гигиена» так же популярно,

NEXT Book Pan Thin Italic
6 pt

Архитектура новое здание путеводитель, старое здание Пресненских бань в стиле модерн, неожиданно изысканное для такого жанра, выстроил в 1900 году Иван Машков, увенчав его, так же как и главное свое детище (доходный дом «Сокол» на Кузнецком Мосту), майоликовым панно. В 1980 году здание, мешавшее расширению улицы Красная Пресня, снесли, а на его месте мастерская Владимира Гинзбурга выстроила здание Венгерского торгпредства. Но утрату та же мастерская честно компенсировала новым зданием бань уже в другом конце улицы—с окном, почти таким же по форме, как то майоликовое панно с лебедями. Правда, размером оно в три раза больше, по краям не оплывает и вообще напоминает скорее круглые окна гаражей Мельникова и типографии Эль Лисицкого. В 1920-е, когда слово «гигиена» так же популярно, как «электрификация», бани переживают расцвет. Александр Никольский проектирует в Ленинграде громадные комбинаты по очищению тела и души, включающие в себя помимо бань бассейны, солярии и парки. Строится все, конечно, в урезанном виде, а потом, с экспансией ванн, начинает казаться, что бани и вовсе скоро отомрут. Зачем вообще баня, думает в 1928 году герой Маяковского, когда теперь у каждого «в комнате лето и Волга—

только что нету рыб и пароходов». Следующие полвека проблема кажется закрытой, все чисто и опрятно, как пионеры на линейке, а бани строят редко и то лишь типовые. Но 1 января 1976 года оказывается, что «пошел в баню» это не только ругательство, но и традиция. «Сам процесс мытья, который в бане выглядит как торжественный обряд, в ванной—просто смывание грязи!»—банная субкультура вываливается на телеэкраны страны в виде четырех выпивающих философов, завернутых в простыню, как в тоги. И ровно такое же настроение у новых Пресненских бань—римское. Здесь не смывают грязь, здесь торжественно ступают под арками, чтобы возлечь на полоч, затем погрузиться в просторный бассейн, а потом с чашей в руках просуществовать в лоджии... «Не в театре,—говорю!»—возмущался в бане герой Зощенко, но здесь именно что театр. И пусть набор радостей поскромнее, чем в термах Каракаллы (кроме бань с бассейном, имеются чайный зал, пивной бар, парикмахерская и массажные комнаты), но движение к гармонии духа и тела—то же, что и у авангардиста Никольского. Кстати, из дефицитного красного кирпича в Москве в эти годы строится только одно общественное здание—и это как раз театр, Театр на Таганке. В банях же кирпич удается пробить под

NEXT Book Pan Thin Italic
60 pt

Πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις

NEXT Book Pan Thin Italic
24 pt

Πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις όπως η γραφή έτσι και η φωτογραφία αποτελούν κατ' εξοχήν επικοινωνιακά εργαλεία μεγάλης μάλιστα αποτελεσματικότητας, αφού πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις της επικοινωνίας. Έχουν τη δυνατότητα να

NEXT Book Pan Thin Italic
12 pt

Πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις όπως η γραφή έτσι και η φωτογραφία αποτελούν κατ' εξοχήν επικοινωνιακά εργαλεία μεγάλης μάλιστα αποτελεσματικότητας, αφού πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις της επικοινωνίας. Έχουν τη δυνατότητα να μεταδίδουν μηνύματα στο χρόνο, το χώρο και σε μεγάλο αριθμό ανθρώπων. Οι δύο τελευταίες διαστάσεις επήλθαν για μεν το γραπτό λόγο με την ανακάλυψη της τυπογραφίας και αργότερα των σιδηροδρόμων, για δε τη φωτογραφία με την ανακάλυψη της τεχνολογίας halftone, που επέτρεψε την είσοδο της στον Τύπο. Όπως χαρακτηριστικά επισημαίνει η ιστορικός της φωτογραφίας Γκιζέλ Φρόντ: «Η είσοδος της φωτογραφίας στον Τύπο είναι ένα φαινόμενο πρωταρχικής σημασίας. Μεταβάλλει την οπτική των μαζών. Ως τότε ο συνηθισμένος άνθρωπος δεν μπορούσε παρά να βλέπει τα γεγονότα που συνέβαιναν

NEXT Book Pan Thin Italic
6 pt

Πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις όπως η γραφή έτσι και η φωτογραφία αποτελούν κατ' εξοχήν επικοινωνιακά εργαλεία μεγάλης μάλιστα αποτελεσματικότητας, αφού πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις της επικοινωνίας. Έχουν τη δυνατότητα να μεταδίδουν μηνύματα στο χρόνο, το χώρο και σε μεγάλο αριθμό ανθρώπων. Οι δύο τελευταίες διαστάσεις επήλθαν για μεν το γραπτό λόγο με την ανακάλυψη της τυπογραφίας και αργότερα των σιδηροδρόμων, για δε τη φωτογραφία με την ανακάλυψη της τεχνολογίας halftone, που επέτρεψε την είσοδο της στον Τύπο. Όπως χαρακτηριστικά επισημαίνει η ιστορικός της φωτογραφίας Γκιζέλ Φρόντ: «Η είσοδος της φωτογραφίας στον Τύπο είναι ένα φαινόμενο πρωταρχικής σημασίας. Μεταβάλλει την οπτική των μαζών. Ως τότε ο συνηθισμένος άνθρωπος δεν μπορούσε παρά να βλέπει τα γεγονότα που συνέβαιναν δίπλα του, στο δρόμο ή στο χωριό του. Με τη φωτογραφία ανοίγει ένα παράθυρο στον κόσμο. Οι μορφές των δημοσίων προσωπικότητων, τα γεγονότα που συμβαίνουν στην ίδια τη χώρα ή ακόμα και πέρα από τα σύνορα, γίνονται οικεία... Η γραπτή λέξη είναι αφηρημένη. Ενώ η εικόνα αντικατοπτρίζει με σαφήνεια τον κόσμο στον οποίο ζει ο καθένας μας». Το Μάη του 1936, λοιπόν, έχουμε μεγάλη εργατική αναταραχή και σε μία απεργιακή συγκέντρωση,

στη Θεσσαλονίκη, ένας εργάτης πέφτει νεκρός από τα χτυπήματα της αστυνομίας. Η φωτογραφία της μάνας που θρηνεί πάνω από το άψυχο κορμί του γιού της τραβιέται από φωτορεπόρτερ που βρέθηκε στο περιστατικό και την άλλη μέρα το πρωί φιγουράρει στην πρώτη σελίδα του "Ριζοσπάστη", αλλά και άλλων αθηναϊκών εφημερίδων. Ο ποιητής Πάννης Ρίτσος, βλέποντας τη φωτογραφία στο "Ριζοσπάστη" συγκλονίζεται. Σύμφωνα με μαρτυρία του ίδιου του ποιητή, κλείνεται στη σοφίτα του, κάπου στο Νέο Κόσμο, και την άλλη μέρα έχει έτοιμα τα τέσσερα πρώτα μέρη του ποιήματος "Επιτάφιος", που ο "Ριζοσπάστης" δημοσίευσε με τον τίτλο "Μοιρολόι". Μετά έγραψε και το υπόλοιπο ποίημα το οποίο και αποτέλεσε εκδοτική επιτυχία. Όσα αντίτυπα δε είχαν απομείνει στα βιβλιοπωλεία και τις αποθήκες του εκδοτικού, τα έκαψε μαζί με άλλα απαγορευμένα βιβλία το καθεστώς της 4ης Αυγούστου, στις Στήλες του Ολυμπίου Διός. Πολλά χρόνια μετά, το 1958, ο Ρίτσος στέλνει ένα σωθέν αντίτυπο στο νεαρό τότε συνθέτη Μίκη Θεοδωράκη, ο οποίος βρισκόταν στο Παρίσι αναζητώντας το μουσικό του στίγμα. Όπως ο ποιητής συγκλονισμένος από τη δύναμη της φωτογραφίας είχε κλειστεί στη σοφίτα του και έγραψε το μεγάλο αυτό ποίημα, έτσι και ο Μίκης, σύμφωνα με δική του μαρτυρία, συγκλονίστηκε από τους σίχους, κάθισε στο πιά-

NEXT Book Pan Light
60 pt

The car was a boxy late mod- el Ford sedan,

NEXT Book Pan Light
24 pt

The car was a boxy late model Ford sedan, white over black, innocuous bordering on invisible, and very fast. It had been a sheriff's vehicle originally bought at an auction in Tennessee, and further modified for speed. Perry and I listened to the big

NEXT Book Pan Light
12 pt

The car was a boxy late model Ford sedan, white over black, innocuous bordering on invisible, and very fast. It had been a sheriff's vehicle originally bought at an auction in Tennessee, and further modified for speed. Perry and I listened to the big engine idle, checked the dual scoops on the hood. I had not seen one of those on the road since high school. "You like the car?" Perry asked. "It's all right," I said, my eyes ahead. "I've never been much of a Ford man." Perry shifted in his bucket, "You know something about cars? For city cruising, it'll do." I spent my childhood in Riverdale, New Jersey, thirty miles north from long, narrow Manhattan Island, which sits in the bay, among other islands, outcroppings, flatlands, like a silhouette of a right whale navigating a rocky passage; on the area map, among blank-faced formations, all like itself colored yellow for density of

NEXT Book Pan Light
6 pt

The car was a boxy late model Ford sedan, white over black, innocuous bordering on invisible, and very fast. It had been a sheriff's vehicle originally bought at an auction in Tennessee, and further modified for speed. Perry and I listened to the big engine idle, checked the dual scoops on the hood. I had not seen one of those on the road since high school. "You like the car?" Perry asked. "It's all right," I said, my eyes ahead. "I've never been much of a Ford man." Perry shifted in his bucket, "You know something about cars? For city cruising, it'll do." I spent my childhood in Riverdale, New Jersey, thirty miles north from long, narrow Manhattan Island, which sits in the bay, among other islands, outcroppings, flatlands, like a silhouette of a right whale navigating a rocky passage; on the area map, among blank-faced formations, all like itself colored yellow for density of population, it lies like a smelt in a pan. In the old days, Riverdale was a lumbering town. No one who lived in it was out of sound of the big saws in the mill by the lake. Then one year there were no more logs to make lumber. But you may never have heard of Riverdale. Nothing happened really there. It was a small and ugly town. The city had come back to me in a dream. Rising up through the tranquil sleep of a warm May evening in the

noisy and busy New York, the reverie left in its wake a delicious sense of peace. All cities begin as a point of activity, usually a harbor, and settlement concentrically grows around this point in increasingly wider rings. Manhattan is unique in its shape and circumstances and in its growth, which resembled a thermometer. Riverdale had no center, just Main Street. Bad weather would come in one day when the fall was over and would stay for the six following months. I prayed for my dead dog, but I didn't pray when Emily died. God would make an exception. He would let her into Heaven. In the early summer of my fourteenth year a lorry pulled up outside our house. I was sitting on the front step rereading a comic. The driver came toward me, covered in a fine, pale dust, which gave his face a ghostly look. "Cement," he said. It's not that I was being shy. It was just that—well, for one, I don't even remember the event. It's a blank: a white slate, a black hole. I was able to date the occasion with complete certainty because that afternoon I had been sledding with my lifelong friend and enemy, Perry Boy, and we had quarreled, because his new Christmas sled would not go as fast as my old one. Snow was never heavy in our part of the world, but this Christmas it had been plentiful enough almost to cover the tallest spears of dried

NEXT Book Pan Light
60 pt

Архитектура новое здание путеводитель

NEXT Book Pan Light
24 pt

Архитектура новое здание путеводитель, старое здание Пресненских бань в стиле модерн, неожиданно изысканное для такого жанра, выстроил в 1900 году Иван Машков, увенчав его, так же как и главное свое детище (доходный дом «Сокол» на

NEXT Book Pan Light
12 pt

Архитектура новое здание путеводитель, старое здание Пресненских бань в стиле модерн, неожиданно изысканное для такого жанра, выстроил в 1900 году Иван Машков, увенчав его, так же как и главное свое детище (доходный дом «Сокол» на Кузнецком Мосту), майоликовым панно. В 1980 году здание, мешавшее расширению улицы Красная Пресня, снесли, а на его месте мастерская Владимира Гинзбурга выстроила здание Венгерского торгпредства. Но утрату та же мастерская честно компенсировала новым зданием бань уже в другом конце улицы—с окном, почти таким же по форме, как то майоликовое панно с лебедями. Правда, размером оно в три раза больше, по краям не оплывает и вообще напоминает скорее круглые окна гаражей Мельникова и типографии Эль Лисицкого. В 1920-е, когда слово «гигиена» так же по-

NEXT Book Pan Light
6 pt

Архитектура новое здание путеводитель, старое здание Пресненских бань в стиле модерн, неожиданно изысканное для такого жанра, выстроил в 1900 году Иван Машков, увенчав его, так же как и главное свое детище (доходный дом «Сокол» на Кузнецком Мосту), майоликовым панно. В 1980 году здание, мешавшее расширению улицы Красная Пресня, снесли, а на его месте мастерская Владимира Гинзбурга выстроила здание Венгерского торгпредства. Но утрату та же мастерская честно компенсировала новым зданием бань уже в другом конце улицы—с окном, почти таким же по форме, как то майоликовое панно с лебедями. Правда, размером оно в три раза больше, по краям не оплывает и вообще напоминает скорее круглые окна гаражей Мельникова и типографии Эль Лисицкого. В 1920-е, когда слово «гигиена» так же популярно, как «электрификация», бани переживают расцвет. Александр Никольский проектирует в Ленинграде громадные комбинаты по очищению тела и души, включающие в себя помимо бань бассейны, солярии и парки. Строится все, конечно, в урезанном виде, а потом, с экспансией ванн, начинает казаться, что бани и вовсе скоро отомрут. Зачем вообще баня, думает в 1928 году герой Маяковского, когда теперь

у каждого «в комнате лето и Волга—только что нету рыб и пароходов». Следующие полвека проблема кажется закрытой, все чисто и опрятно, как пионеры на линейке, а бани строят редко и то лишь типовые. Но 1 января 1976 года оказывается, что «пошел в баню» это не только ругательство, но и традиция. «Сам процесс мытья, который в бане выглядит как торжественный обряд, в ванной—просто смывание грязи!»—банная субкультура вываливается на телеэкраны страны в виде четырех выпивающих философов, завернутых в простыни, как в тоги. И ровно такое же настроение у новых Пресненских бань—римское. Здесь не смывают грязь, здесь торжественно ступают под арками, чтобы взлечь на полки, затем погрузиться в просторный бассейн, а потом с чашей в руках прошептать в лоджию... «Не в театре,—говорю!»—возмущался в бане герой Зощенко, но здесь именно что театр. И пусть набор радостей поскромнее, чем в термах Каракаллы (кроме бань с бассейном, имеются чайный зал, пивной бар, парикмахерская и массажные комнаты), но движение к гармонии духа и тела—то же, что и у авангардиста Никольского. Кстати, из дефицитного красного кирпича в Москве в эти годы строится только одно общественное здание—и это как раз театр, Театр на Таганке. В

Πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις

Πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις όπως η γραφή έτσι και η φωτογραφία αποτελούν κατ' εξοχήν επικοινωνιακά εργαλεία μεγάλης μάλιστα αποτελεσματικότητας, αφού πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις της επικοινωνίας. Έχουν τη δυ-

Πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις όπως η γραφή έτσι και η φωτογραφία αποτελούν κατ' εξοχήν επικοινωνιακά εργαλεία μεγάλης μάλιστα αποτελεσματικότητας, αφού πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις της επικοινωνίας. Έχουν τη δυνατότητα να μεταδίδουν μηνύματα στο χρόνο, το χώρο και σε μεγάλο αριθμό ανθρώπων. Οι δύο τελευταίες διαστάσεις επήλθαν για μεν το γραπτό λόγο με την ανακάλυψη της τυπογραφίας και αργότερα των σιδηροδρόμων, για δε τη φωτογραφία με την ανακάλυψη της τεχνολογίας halftone, που επέτρεψε την είσοδο της στον Τύπο. Όπως χαρακτηριστικά επισημαίνει η ιστορικός της φωτογραφίας Γκιζέλ Φρόντ: «Η είσοδος της φωτογραφίας στον Τύπο είναι ένα φαινόμενο πρωταρχικής σημασίας. Μεταβάλλει την οπτική των μαζών. Ως τότε ο συνηθισμένος άνθρωπος δεν μπορούσε παρά να βλέπει τα γεγονότα που συνέβαι-

Πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις όπως η γραφή έτσι και η φωτογραφία αποτελούν κατ' εξοχήν επικοινωνιακά εργαλεία μεγάλης μάλιστα αποτελεσματικότητας, αφού πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις της επικοινωνίας. Έχουν τη δυνατότητα να μεταδίδουν μηνύματα στο χρόνο, το χώρο και σε μεγάλο αριθμό ανθρώπων. Οι δύο τελευταίες διαστάσεις επήλθαν για μεν το γραπτό λόγο με την ανακάλυψη της τυπογραφίας και αργότερα των σιδηροδρόμων, για δε τη φωτογραφία με την ανακάλυψη της τεχνολογίας halftone, που επέτρεψε την είσοδο της στον Τύπο. Όπως χαρακτηριστικά επισημαίνει η ιστορικός της φωτογραφίας Γκιζέλ Φρόντ: «Η είσοδος της φωτογραφίας στον Τύπο είναι ένα φαινόμενο πρωταρχικής σημασίας. Μεταβάλλει την οπτική των μαζών. Ως τότε ο συνηθισμένος άνθρωπος δεν μπορούσε παρά να βλέπει τα γεγονότα που συνέβαιναν δίπλα του, στο δρόμο ή στο χωριό του. Με τη φωτογραφία ανοίγει ένα παράθυρο στον κόσμο. Οι μορφές των δημοσίων προσωπικότητων, τα γεγονότα που συμβαίνουν στην ίδια τη χώρα ή ακόμα και πέρα από τα σύνορα, γίνονται οικεία... Η γραπτή λέξη είναι αφηρημένη. Ενώ η εικόνα αντικατοπτρίζει με σαφήνεια τον κόσμο στον οποίο ζει ο καθένας μας». Το Μάη του 1936, λοιπόν, έχουμε μεγάλη εργατική αναταραχή και σε μία απεργιακή συγκέντρωση, στη

Θεσσαλονίκη, ένας εργάτης πέφτει νεκρός από τα χτυπήματα της αστυνομίας. Η φωτογραφία της μάνας που θρηνεί πάνω από το άψυχο κορμί του γιού της τραβιέται από φωτορεπόρτερ που βρέθηκε στο περιστατικό και την άλλη μέρα το πρωί φιγουράρει στην πρώτη σελίδα του "Ριζοσπάστη", αλλά και άλλων αθηναϊκών εφημερίδων. Ο ποιητής Γιάννης Ρίτσος, βλέποντας τη φωτογραφία στο "Ριζοσπάστη" συγκλονίζεται. Σύμφωνα με μαρτυρία του ίδιου του ποιητή, κλείνεται στη σοφίτα του, κάπου στο Νέο Κόσμο, και την άλλη μέρα έχει έτοιμα τα τέσσερα πρώτα μέρη του ποιήματος "Επιτάφιος", που ο "Ριζοσπάστης" δημοσίευσε με τον τίτλο "Μοιρολόι". Μετά έγραψε και το υπόλοιπο ποίημα το οποίο και αποτέλεσε εκδοτική επιτυχία. Όσα αντίτυπα δε είχαν απομείνει στα βιβλιοπωλεία και τις αποθήκες του εκδοτικού, τα έκαψε μαζί με άλλα απαγορευμένα βιβλία το καθεστώς της 4ης Αυγούστου, στις Στήλες του Ολυμπίου Διός. Πολλά χρόνια μετά, το 1958, ο Ρίτσος στέλνει ένα σωθέν αντίτυπο στο νεαρό τότε συνθέτη Μίκη Θεοδωράκη, ο οποίος βρισκόταν στο Παρίσι αναζητώντας το μουσικό του στίγμα. Όπως ο ποιητής συγκλονισμένος από τη δύναμη της φωτογραφίας είχε κλειστεί στη σοφίτα του και έγραψε το μεγάλο αυτό ποίημα, έτσι και ο Μίκης, σύμφωνα με δική του μαρτυρία, συγκλονίστηκε από τους στί-

NEXT Book Pan Light Italic
60 pt

The car was a boxy late mod- el Ford sedan,

NEXT Book Pan Light Italic
24 pt

The car was a boxy late model Ford sedan, white over black, innocuous bordering on invisible, and very fast. It had been a sheriff's vehicle originally bought at an auction in Tennessee, and further modified for speed. Perry and I listened to the big

NEXT Book Pan Light Italic
12 pt

The car was a boxy late model Ford sedan, white over black, innocuous bordering on invisible, and very fast. It had been a sheriff's vehicle originally bought at an auction in Tennessee, and further modified for speed. Perry and I listened to the big engine idle, checked the dual scoops on the hood. I had not seen one of those on the road since high school. "You like the car?" Perry asked. "It's all right," I said, my eyes ahead. "I've never been much of a Ford man." Perry shifted in his bucket, "You know something about cars? For city cruising, it'll do." I spent my childhood in Riverdale, New Jersey, thirty miles north from long, narrow Manhattan Island, which sits in the bay, among other islands, outcroppings, flatlands, like a silhouette of a right whale navigating a rocky passage; on the area map, among blank-faced formations, all like itself colored yellow for density of

NEXT Book Pan Light Italic
6 pt

The car was a boxy late model Ford sedan, white over black, innocuous bordering on invisible, and very fast. It had been a sheriff's vehicle originally bought at an auction in Tennessee, and further modified for speed. Perry and I listened to the big engine idle, checked the dual scoops on the hood. I had not seen one of those on the road since high school. "You like the car?" Perry asked. "It's all right," I said, my eyes ahead. "I've never been much of a Ford man." Perry shifted in his bucket, "You know something about cars? For city cruising, it'll do." I spent my childhood in Riverdale, New Jersey, thirty miles north from long, narrow Manhattan Island, which sits in the bay, among other islands, outcroppings, flatlands, like a silhouette of a right whale navigating a rocky passage; on the area map, among blank-faced formations, all like itself colored yellow for density of population, it lies like a smelt in a pan. In the old days, Riverdale was a lumbering town. No one who lived in it was out of sound of the big saws in the mill by the lake. Then one year there were no more logs to make lumber. But you may never have heard of Riverdale. Nothing happened really there. It was a small and ugly town. The city had come back to me in a dream. Rising up through the tranquil sleep of a warm May evening in the

noisy and busy New York, the reverie left in its wake a delicious sense of peace. All cities begin as a point of activity, usually a harbor, and settlement concentrically grows around this point in increasingly wider rings. Manhattan is unique in its shape and circumstances and in its growth, which resembled a thermometer. Riverdale had no center, just Main Street. Bad weather would come in one day when the fall was over and would stay for the six following months. I prayed for my dead dog, but I didn't pray when Emily died. God would make an exception. He would let her into Heaven. In the early summer of my fourteenth year a lorry pulled up outside our house. I was sitting on the front step rereading a comic. The driver came toward me, covered in a fine, pale dust, which gave his face a ghostly look. "Cement," he said. It's not that I was being shy. It was just that—well, for one, I don't even remember the event. It's a blank: a white slate, a black hole. I was able to date the occasion with complete certainty because that afternoon I had been sledding with my lifelong friend and enemy, Perry Boy, and we had quarreled, because his new Christmas sled would not go as fast as my old one. Snow was never heavy in our part of the world, but this Christmas it had been plentiful enough almost to cover the tallest spears of dried grass in

NEXT Book Pan Light Italic
60 pt

Архитектура новое здание путеводитель

NEXT Book Pan Light Italic
24 pt

Архитектура новое здание путеводитель, старое здание Пресненских бань в стиле модерн, неожиданно изысканное для такого жанра, выстроил в 1900 году Иван Машков, увенчав его, так же как и главное свое детище (доходный дом «Сокол» на

NEXT Book Pan Light Italic
12 pt

Архитектура новое здание путеводитель, старое здание Пресненских бань в стиле модерн, неожиданно изысканное для такого жанра, выстроил в 1900 году Иван Машков, увенчав его, так же как и главное свое детище (доходный дом «Сокол» на Кузнецком Мосту), майоликовым панно. В 1980 году здание, мешавшее расширению улицы Красная Пресня, снесли, а на его месте мастерская Владимира Гинзбурга выстроила здание Венгерского торгпредства. Но утрату та же мастерская честно компенсировала новым зданием бань уже в другом конце улицы—с окном, почти таким же по форме, как то майоликовое панно с лебедями. Правда, размером оно в три раза больше, по краям не оплывает и вообще напоминает скорее круглые окна гаражей Мельникова и типографии Эль Лисицкого. В 1920-е, когда слово «гигиена» так же по-

NEXT Book Pan Light Italic
6 pt

Архитектура новое здание путеводитель, старое здание Пресненских бань в стиле модерн, неожиданно изысканное для такого жанра, выстроил в 1900 году Иван Машков, увенчав его, так же как и главное свое детище (доходный дом «Сокол» на Кузнецком Мосту), майоликовым панно. В 1980 году здание, мешавшее расширению улицы Красная Пресня, снесли, а на его месте мастерская Владимира Гинзбурга выстроила здание Венгерского торгпредства. Но утрату та же мастерская честно компенсировала новым зданием бань уже в другом конце улицы—с окном, почти таким же по форме, как то майоликовое панно с лебедями. Правда, размером оно в три раза больше, по краям не оплывает и вообще напоминает скорее круглые окна гаражей Мельникова и типографии Эль Лисицкого. В 1920-е, когда слово «гигиена» так же популярно, как «электрификация», бани переживают расцвет. Александр Никольский проектирует в Ленинграде громадные комбинаты по очищению тела и души, включающие в себя помимо бань бассейны, солярии и парки. Строится все, конечно, в урезанном виде, а потом, с экспансией ванн, начинает казаться, что бани и вовсе скоро отомрут. Зачем вообще баня, думает в 1928 году герой Маяковского, когда теперь у каждого «в комнате

лето и Волга—только что нету рыб и пароходов». Следующие полвека проблема кажется закрытой, все чисто и опрятно, как пионеры на линейке, а бани строят редко и то лишь типовые. Но 1 января 1976 года оказывается, что «пошел в баню» это не только ругательство, но и традиция. «Сам процесс мытья, который в бане выглядит как торжественный обряд, в ванной—просто смывание грязи!»—банная субкультура вываливается на телеэкраны страны в виде четырех выпивающих философов, завернутых в простыни, как в тоги. И ровно такое же настроение у новых Пресненских бань—римское. Здесь не смывают грязь, здесь торжественно ступают под арками, чтобы возлечь на полоч, затем погрузиться в просторный бассейн, а потом с чашей в руках прошептать в лоджии... «Не в театре,—говорю!»—возмущался в бане герой Зощенко, но здесь именно что театр. И пусть набор радостей поскромнее, чем в термах Каракаллы (кроме бань с бассейном, имеются чайный зал, пивной бар, парикмахерская и массажные комнаты), но движение к гармонии духа и тела—то же, что и у авангардиста Никольского. Кстати, из дефицитного красного кирпича в Москве в эти годы строится только одно общественное здание—и это как раз театр, Театр на Таганке. В банях же кирпич

NEXT Book Pan Light Italic
60 pt

Πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις

NEXT Book Pan Light Italic
24 pt

Πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις όπως η γραφή έτσι και η φωτογραφία αποτελούν κατ' εξοχήν επικοινωνιακά εργαλεία μεγάλης μάλιστα αποτελεσματικότητας, αφού πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις της επικοινωνίας. Έχουν τη δυ-

NEXT Book Pan Light Italic
12 pt

Πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις όπως η γραφή έτσι και η φωτογραφία αποτελούν κατ' εξοχήν επικοινωνιακά εργαλεία μεγάλης μάλιστα αποτελεσματικότητας, αφού πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις της επικοινωνίας. Έχουν τη δυνατότητα να μεταδίδουν μηνύματα στο χρόνο, το χώρο και σε μεγάλο αριθμό ανθρώπων. Οι δύο τελευταίες διαστάσεις επήλθαν για μεν το γραπτό λόγο με την ανακάλυψη της τυπογραφίας και αργότερα των σιδηροδρόμων, για δε τη φωτογραφία με την ανακάλυψη της τεχνολογίας halftone, που επέτρεψε την είσοδο της στον Τύπο. Όπως χαρακτηριστικά επισημαίνει η ιστορικός της φωτογραφίας Γκιζέλ Φρόντ: «Η είσοδος της φωτογραφίας στον Τύπο είναι ένα φαινόμενο πρωταρχικής σημασίας. Μεταβάλλει την οπτική των μαζών. Ως τότε ο συνηθισμένος άνθρωπος δεν μπορούσε παρά να βλέπει τα γεγονότα που συνέβαιναν

NEXT Book Pan Light Italic
6 pt

Πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις όπως η γραφή έτσι και η φωτογραφία αποτελούν κατ' εξοχήν επικοινωνιακά εργαλεία μεγάλης μάλιστα αποτελεσματικότητας, αφού πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις της επικοινωνίας. Έχουν τη δυνατότητα να μεταδίδουν μηνύματα στο χρόνο, το χώρο και σε μεγάλο αριθμό ανθρώπων. Οι δύο τελευταίες διαστάσεις επήλθαν για μεν το γραπτό λόγο με την ανακάλυψη της τυπογραφίας και αργότερα των σιδηροδρόμων, για δε τη φωτογραφία με την ανακάλυψη της τεχνολογίας halftone, που επέτρεψε την είσοδο της στον Τύπο. Όπως χαρακτηριστικά επισημαίνει η ιστορικός της φωτογραφίας Γκιζέλ Φρόντ: «Η είσοδος της φωτογραφίας στον Τύπο είναι ένα φαινόμενο πρωταρχικής σημασίας. Μεταβάλλει την οπτική των μαζών. Ως τότε ο συνηθισμένος άνθρωπος δεν μπορούσε παρά να βλέπει τα γεγονότα που συνέβαιναν δίπλα του, στο δρόμο ή στο χωριό του. Με τη φωτογραφία ανοίγει ένα παράθυρο στον κόσμο. Οι μορφές των δημοσίων προσωπικότητων, τα γεγονότα που συμβαίνουν στην ίδια τη χώρα ή ακόμα και πέρα από τα σύνορα, γίνονται οικεία... Η γραπτή λέξη είναι αφηρημένη. Ενώ η εικόνα αντικατοπτρίζει με σαφήνεια τον κόσμο στον οποίο ζει ο καθένας μας». Το Μάη του 1936, λοιπόν, έχουμε μεγάλη εργατική αναταραχή και σε μία απεργιακή συγκέντρω-

ση, στη Θεσσαλονίκη, ένας εργάτης πέφτει νεκρός από τα χτυπήματα της αστυνομίας. Η φωτογραφία της μάνας που θρηνεί πάνω από το άψυχο κορμί του γιού της τραβιέται από φωτορεπόρτερ που βρέθηκε στο περιστατικό και την άλλη μέρα το πρωί φιγουράρει στην πρώτη σελίδα του "Ριζοσπάστη", αλλά και άλλων αθηναϊκών εφημερίδων. Ο ποιητής Πάννης Ρίτσος, βλέποντας τη φωτογραφία στο "Ριζοσπάστη" συγκλονίζεται. Σύμφωνα με μαρτυρία του ίδιου του ποιητή, κλείνεται στη σοφίτα του, κάπου στο Νέο Κόσμο, και την άλλη μέρα έχει έτοιμο τα τέσσερα πρώτα μέρη του ποιήματος "Επιτάφιος", που ο "Ριζοσπάστης" δημοσίευσε με τον τίτλο "Μοιρολόι". Μετά έγραψε και το υπόλοιπο ποίημα το οποίο και αποτέλεσε εκδοτική επιτυχία. Όσα αντίτυπα δε είχαν απομείνει στα βιβλιοπωλεία και τις αποθήκες του εκδοτικού, τα έκαψε μαζί με άλλα απαγορευμένα βιβλία το καθεστώς της 4ης Αυγούστου, στις Στήλες του Ολυμπίου Διός. Πολλά χρόνια μετά, το 1958, ο Ρίτσος στέλνει ένα σωθέν αντίτυπο στο νεαρό τότε συνθέτη Μίκη Θεοδωράκη, ο οποίος βρισκόταν στο Παρίσι αναζητώντας το μουσικό του στίγμα. Όπως ο ποιητής συγκλονισμένος από τη δύναμη της φωτογραφίας είχε κλειστεί στη σοφίτα του και έγραψε το μεγάλο αυτό ποίημα, έτσι και ο Μίκης, σύμφωνα με δική του μαρτυρία, συγκλονίστηκε από τους

NEXT Book Pan Regular
60 pt

The car was a boxy late model Ford sedan,

NEXT Book Pan Regular
24 pt

The car was a boxy late model Ford sedan, white over black, innocuous bordering on invisible, and very fast. It had been a sheriff's vehicle originally bought at an auction in Tennessee, and further modified for speed. Perry and I listened to the big

NEXT Book Pan Regular
12 pt

The car was a boxy late model Ford sedan, white over black, innocuous bordering on invisible, and very fast. It had been a sheriff's vehicle originally bought at an auction in Tennessee, and further modified for speed. Perry and I listened to the big engine idle, checked the dual scoops on the hood. I had not seen one of those on the road since high school. "You like the car?" Perry asked. "It's all right," I said, my eyes ahead. "I've never been much of a Ford man." Perry shifted in his bucket, "You know something about cars? For city cruising, it'll do." I spent my childhood in Riverdale, New Jersey, thirty miles north from long, narrow Manhattan Island, which sits in the bay, among other islands, outcroppings, flatlands, like a silhouette of a right whale navigating a rocky passage; on the area map, among blank-faced formations, all like itself colored yellow for den-

NEXT Book Pan Regular
6 pt

The car was a boxy late model Ford sedan, white over black, innocuous bordering on invisible, and very fast. It had been a sheriff's vehicle originally bought at an auction in Tennessee, and further modified for speed. Perry and I listened to the big engine idle, checked the dual scoops on the hood. I had not seen one of those on the road since high school. "You like the car?" Perry asked. "It's all right," I said, my eyes ahead. "I've never been much of a Ford man." Perry shifted in his bucket, "You know something about cars? For city cruising, it'll do." I spent my childhood in Riverdale, New Jersey, thirty miles north from long, narrow Manhattan Island, which sits in the bay, among other islands, outcroppings, flatlands, like a silhouette of a right whale navigating a rocky passage; on the area map, among blank-faced formations, all like itself colored yellow for density of population, it lies like a smelt in a pan. In the old days, Riverdale was a lumbering town. No one who lived in it was out of sound of the big saws in the mill by the lake. Then one year there were no more logs to make lumber. But you may never have heard of Riverdale. Nothing happened really there. It was a small and ugly town. The city had come back to me in a dream. Rising up through the tranquil sleep of a warm May evening in the noisy and

busy New York, the reverie left in its wake a delicious sense of peace. All cities begin as a point of activity, usually a harbor, and settlement concentrically grows around this point in increasingly wider rings. Manhattan is unique in its shape and circumstances and in its growth, which resembled a thermometer. Riverdale had no center, just Main Street. Bad weather would come in one day when the fall was over and would stay for the six following months. I prayed for my dead dog, but I didn't pray when Emily died. God would make an exception. He would let her into Heaven. In the early summer of my fourteenth year a lorry pulled up outside our house. I was sitting on the front step rereading a comic. The driver came toward me, covered in a fine, pale dust, which gave his face a ghostly look. "Cement," he said. It's not that I was being shy. It was just that—well, for one, I don't even remember the event. It's a blank: a white slate, a black hole. I was able to date the occasion with complete certainty because that afternoon I had been sledding with my lifelong friend and enemy, Perry Boy, and we had quarreled, because his new Christmas sled would not go as fast as my old one. Snow was never heavy in our part of the world, but this Christmas it had been plentiful enough almost to cover the tallest spears of dried

NEXT Book Pan Regular
60 pt

Архитектура новое здание путеводитель

NEXT Book Pan Regular
24 pt

Архитектура новое здание путеводитель, старое здание Пресненских бань в стиле модерн, неожиданно изысканное для такого жанра, выстроил в 1900 году Иван Машков, увенчав его, так же как и главное свое детище (доходный дом «Сокол» на

NEXT Book Pan Regular
12 pt

Архитектура новое здание путеводитель, старое здание Пресненских бань в стиле модерн, неожиданно изысканное для такого жанра, выстроил в 1900 году Иван Машков, увенчав его, так же как и главное свое детище (доходный дом «Сокол» на Кузнецком Мосту), майоликовым панно. В 1980 году здание, мешавшее расширению улицы Красная Пресня, снесли, а на его месте мастерская Владимира Гинзбурга выстроила здание Венгерского торгпредства. Но утрату та же мастерская честно компенсировала новым зданием бань уже в другом конце улицы—с окном, почти таким же по форме, как то майоликовое панно с лебедями. Правда, размером оно в три раза больше, по краям не оплывает и вообще напоминает скорее круглые окна гаражей Мельникова и типографии Эль Лисицкого. В 1920-е, когда слово «гигиена» так же по-

NEXT Book Pan Regular
6 pt

Архитектура новое здание путеводитель, старое здание Пресненских бань в стиле модерн, неожиданно изысканное для такого жанра, выстроил в 1900 году Иван Машков, увенчав его, так же как и главное свое детище (доходный дом «Сокол» на Кузнецком Мосту), майоликовым панно. В 1980 году здание, мешавшее расширению улицы Красная Пресня, снесли, а на его месте мастерская Владимира Гинзбурга выстроила здание Венгерского торгпредства. Но утрату та же мастерская честно компенсировала новым зданием бань уже в другом конце улицы—с окном, почти таким же по форме, как то майоликовое панно с лебедями. Правда, размером оно в три раза больше, по краям не оплывает и вообще напоминает скорее круглые окна гаражей Мельникова и типографии Эль Лисицкого. В 1920-е, когда слово «гигиена» так же популярно, как «электрификация», бани переживают расцвет. Александр Никольский проектирует в Ленинграде громадные комбинаты по очищению тела и души, включающие в себя помимо бань бассейны, солярии и парки. Строится все, конечно, в урезанном виде, а потом, с экспансией ванн, начинает казаться, что бани и вовсе скоро отомрут. Зачем вообще баня, думает в 1928 году герой Маяковского, когда теперь у

каждого «в комнате лето и Волга—только что нету рыб и пароходов». Следующие полвека проблема кажется закрытой, все чисто и опрятно, как пионеры на линейке, а бани строят редко и то лишь типовые. Но 1 января 1976 года оказывается, что «пошел в баню» это не только ругательство, но и традиция. «Сам процесс мытья, который в бане выглядит как торжественный обряд, в ванной—просто смывание грязи!»—банная субкультура вываливается на телеэкраны страны в виде четырех выпивающих философов, завернутых в простыни, как в тоги. И ровно такое же настроение у новых Пресненских бань—римское. Здесь не смывают грязь, здесь торжественно ступают под арками, чтобы взлечь на полки, затем погрузиться в просторный бассейн, а потом с чашей в руках прошептать в лоджии... «Не в театре,—говорю!»—возмущался в бане герой Зощенко, но здесь именно что театр. И пусть набор радостей поскромнее, чем в термах Каракаллы (кроме бань с бассейном, имеются чайный зал, пивной бар, парикмахерская и массажные комнаты), но движение к гармонии духа и тела—то же, что и у авангардиста Никольского. Кстати, из дефицитного красного кирпича в Москве в эти годы строится только одно общественное здание—и это как раз театр, Театр на Таганке.

Πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις

Πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις όπως η γραφή έτσι και η φωτογραφία αποτελούν κατ' εξοχήν επικοινωνιακά εργαλεία μεγάλης μάλιστα αποτελεσματικότητας, αφού πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις της επικοινωνίας. Έχουν τη δυ-

Πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις όπως η γραφή έτσι και η φωτογραφία αποτελούν κατ' εξοχήν επικοινωνιακά εργαλεία μεγάλης μάλιστα αποτελεσματικότητας, αφού πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις της επικοινωνίας. Έχουν τη δυνατότητα να μεταδίδουν μηνύματα στο χρόνο, το χώρο και σε μεγάλο αριθμό ανθρώπων. Οι δύο τελευταίες διαστάσεις επήλθαν για μεν το γραπτό λόγο με την ανακάλυψη της τυπογραφίας και αργότερα των σιδηροδρόμων, για δε τη φωτογραφία με την ανακάλυψη της τεχνολογίας halftone, που επέτρεψε την είσοδο της στον Τύπο. Όπως χαρακτηριστικά επισημαίνει η ιστορικός της φωτογραφίας Γκιζέλ Φρόντ: «Η είσοδος της φωτογραφίας στον Τύπο είναι ένα φαινόμενο πρωταρχικής σημασίας. Μεταβάλλει την οπτική των μαζών. Ως τότε ο συνηθισμένος άνθρωπος δεν μπορούσε παρά να βλέπει τα γεγονότα που

Πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις όπως η γραφή έτσι και η φωτογραφία αποτελούν κατ' εξοχήν επικοινωνιακά εργαλεία μεγάλης μάλιστα αποτελεσματικότητας, αφού πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις της επικοινωνίας. Έχουν τη δυνατότητα να μεταδίδουν μηνύματα στο χρόνο, το χώρο και σε μεγάλο αριθμό ανθρώπων. Οι δύο τελευταίες διαστάσεις επήλθαν για μεν το γραπτό λόγο με την ανακάλυψη της τυπογραφίας και αργότερα των σιδηροδρόμων, για δε τη φωτογραφία με την ανακάλυψη της τεχνολογίας halftone, που επέτρεψε την είσοδο της στον Τύπο. Όπως χαρακτηριστικά επισημαίνει η ιστορικός της φωτογραφίας Γκιζέλ Φρόντ: «Η είσοδος της φωτογραφίας στον Τύπο είναι ένα φαινόμενο πρωταρχικής σημασίας. Μεταβάλλει την οπτική των μαζών. Ως τότε ο συνηθισμένος άνθρωπος δεν μπορούσε παρά να βλέπει τα γεγονότα που συνέβαιναν δίπλα του, στο δρόμο ή στο χωριό του. Με τη φωτογραφία ανοίγει ένα παράθυρο στον κόσμο. Οι μορφές των δημοσίων προσωπικοτήτων, τα γεγονότα που συμβαίνουν στην ίδια τη χώρα ή ακόμα και πέρα από τα σύνορα, γίνονται οικεία... Η γραπτή λέξη είναι αφηρημένη. Ενώ η εικόνα αντικατοπτρίζει με σαφήνεια τον κόσμο στον οποίο ζει ο καθένας μας». Το Μάη του 1936, λοιπόν, έχουμε μεγάλη εργατική αναταραχή και σε μία απεργιακή

συγκέντρωση, στη Θεσσαλονίκη, ένας εργάτης πέφτει νεκρός από τα χτυπήματα της αστυνομίας. Η φωτογραφία της μάνας που θρηνεί πάνω από το άψυχο κορμί του γιού της τραβιέται από φωτορεπόρτερ που βρέθηκε στο περιστατικό και την άλλη μέρα το πρωί φιγουράρει στην πρώτη σελίδα του "Ριζοσπάστη", αλλά και άλλων αθηναϊκών εφημερίδων. Ο ποιητής Γιάννης Ρίτσος, βλέποντας τη φωτογραφία στο "Ριζοσπάστη" συγκλονίζεται. Σύμφωνα με μαρτυρία του ίδιου του ποιητή, κλείνεται στη σοφίτα του, κάπου στο Νέο Κόσμο, και την άλλη μέρα έχει έτοιμα τα τέσσερα πρώτα μέρη του ποιήματος "Επιτάφιος", που ο "Ριζοσπάστης" δημοσίευσε με τον τίτλο "Μοιρολόι". Μετά έγραψε και το υπόλοιπο ποίημα το οποίο και αποτέλεσε εκδοτική επιτυχία. Όσα αντίτυπα δε είχαν απομείνει στα βιβλιοπωλεία και τις αποθήκες του εκδοτικού, τα έκαψε μαζί με άλλα απαγορευμένα βιβλία το καθεστώς της 4ης Αυγούστου, στις Στήλες του Ολυμπίου Διός. Πολλά χρόνια μετά, το 1958, ο Ρίτσος στέλνει ένα σωθέν αντίτυπο στο νεαρό τότε συνθέτη Μίκη Θεοδωράκη, ο οποίος βρισκόταν στο Παρίσι αναζητώντας το μουσικό του στίγμα. Όπως ο ποιητής συγκλονισμένος από τη δύναμη της φωτογραφίας είχε κλειστεί στη σοφίτα του και έγραψε το μεγάλο αυτό ποίημα, έτσι και ο Μίκης, σύμφωνα με δική του μαρτυρία

NEXT Book Pan Italic
60 pt

The car was a boxy late model Ford sedan,

NEXT Book Pan Italic
24 pt

The car was a boxy late model Ford sedan, white over black, innocuous bordering on invisible, and very fast. It had been a sheriff's vehicle originally bought at an auction in Tennessee, and further modified for speed. Perry and I listened to the big

NEXT Book Pan Italic
12 pt

The car was a boxy late model Ford sedan, white over black, innocuous bordering on invisible, and very fast. It had been a sheriff's vehicle originally bought at an auction in Tennessee, and further modified for speed. Perry and I listened to the big engine idle, checked the dual scoops on the hood. I had not seen one of those on the road since high school. "You like the car?" Perry asked. "It's all right," I said, my eyes ahead. "I've never been much of a Ford man." Perry shifted in his bucket, "You know something about cars? For city cruising, it'll do." I spent my childhood in Riverdale, New Jersey, thirty miles north from long, narrow Manhattan Island, which sits in the bay, among other islands, outcroppings, flatlands, like a silhouette of a right whale navigating a rocky passage; on the area map, among blank-faced formations, all like itself colored yellow for density of

NEXT Book Pan Italic
6 pt

The car was a boxy late model Ford sedan, white over black, innocuous bordering on invisible, and very fast. It had been a sheriff's vehicle originally bought at an auction in Tennessee, and further modified for speed. Perry and I listened to the big engine idle, checked the dual scoops on the hood. I had not seen one of those on the road since high school. "You like the car?" Perry asked. "It's all right," I said, my eyes ahead. "I've never been much of a Ford man." Perry shifted in his bucket, "You know something about cars? For city cruising, it'll do." I spent my childhood in Riverdale, New Jersey, thirty miles north from long, narrow Manhattan Island, which sits in the bay, among other islands, outcroppings, flatlands, like a silhouette of a right whale navigating a rocky passage; on the area map, among blank-faced formations, all like itself colored yellow for density of population, it lies like a smelt in a pan. In the old days, Riverdale was a lumbering town. No one who lived in it was out of sound of the big saws in the mill by the lake. Then one year there were no more logs to make lumber. But you may never have heard of Riverdale. Nothing happened really there. It was a small and ugly town. The city had come back to me in a dream. Rising up through the tranquil sleep of a warm May evening in the

noisy and busy New York, the reverie left in its wake a delicious sense of peace. All cities begin as a point of activity, usually a harbor, and settlement concentrically grows around this point in increasingly wider rings. Manhattan is unique in its shape and circumstances and in its growth, which resembled a thermometer. Riverdale had no center, just Main Street. Bad weather would come in one day when the fall was over and would stay for the six following months. I prayed for my dead dog, but I didn't pray when Emily died. God would make an exception. He would let her into Heaven. In the early summer of my fourteenth year a lorry pulled up outside our house. I was sitting on the front step rereading a comic. The driver came toward me, covered in a fine, pale dust, which gave his face a ghostly look. "Cement," he said. It's not that I was being shy. It was just that—well, for one, I don't even remember the event. It's a blank: a white slate, a black hole. I was able to date the occasion with complete certainty because that afternoon I had been sledding with my lifelong friend and enemy, Perry Boy, and we had quarreled, because his new Christmas sled would not go as fast as my old one. Snow was never heavy in our part of the world, but this Christmas it had been plentiful enough almost to cover the tallest spears of dried

NEXT Book Pan Italic
60 pt

Архитектура новое здание путеводитель

NEXT Book Pan Italic
24 pt

Архитектура новое здание путеводитель, старое здание Пресненских бань в стиле модерн, неожиданно изысканное для такого жанра, выстроил в 1900 году Иван Машков, увенчав его, так же как и главное свое детище (доходный дом «Сокол» на

NEXT Book Pan Italic
12 pt

Архитектура новое здание путеводитель, старое здание Пресненских бань в стиле модерн, неожиданно изысканное для такого жанра, выстроил в 1900 году Иван Машков, увенчав его, так же как и главное свое детище (доходный дом «Сокол» на Кузнецком Мосту), майоликовым панно. В 1980 году здание, мешавшее расширению улицы Красная Пресня, снесли, а на его месте мастерская Владимира Гинзбурга выстроила здание Венгерского торгпредства. Но утрату та же мастерская честно компенсировала новым зданием бань уже в другом конце улицы—с окном, почти таким же по форме, как то майоликовое панно с лебедями. Правда, размером оно в три раза больше, по краям не оплывает и вообще напоминает скорее круглые окна гаражей Мельникова и типографии Эль Лисицкого. В 1920-е, когда слово «гигиена» так же по-

NEXT Book Pan Italic
6 pt

Архитектура новое здание путеводитель, старое здание Пресненских бань в стиле модерн, неожиданно изысканное для такого жанра, выстроил в 1900 году Иван Машков, увенчав его, так же как и главное свое детище (доходный дом «Сокол» на Кузнецком Мосту), майоликовым панно. В 1980 году здание, мешавшее расширению улицы Красная Пресня, снесли, а на его месте мастерская Владимира Гинзбурга выстроила здание Венгерского торгпредства. Но утрату та же мастерская честно компенсировала новым зданием бань уже в другом конце улицы—с окном, почти таким же по форме, как то майоликовое панно с лебедями. Правда, размером оно в три раза больше, по краям не оплывает и вообще напоминает скорее круглые окна гаражей Мельникова и типографии Эль Лисицкого. В 1920-е, когда слово «гигиена» так же популярно, как «электрификация», бани переживают расцвет. Александр Никольский проектирует в Ленинграде громадные комбинаты по очищению тела и души, включающие в себя помимо бань бассейны, солярии и парки. Строится все, конечно, в урезанном виде, а потом, с экспансией ванн, начинает казаться, что бани и вовсе скоро отомрут. Зачем вообще баня, думает в 1928 году герой Маяковского, когда теперь у

каждого «в комнате лето и Волга—только что нету рыб и пароходов». Следующие полвека проблема кажется закрытой, все чисто и опрятно, как пионеры на линейке, а бани строят редко и то лишь типовые. Но 1 января 1976 года оказывается, что «пошел в баню» это не только ругательство, но и традиция. «Сам процесс мытья, который в бане выглядит как торжественный обряд, в ванной—просто смывание грязи!»—банная субкультура вываливается на телеэкраны страны в виде четырех выпивающих философов, завернутых в простыни, как в тоги. И ровно такое же настроение у новых Пресненских бань—римское. Здесь не смывают грязь, здесь торжественно ступают под арками, чтобы взлечь на полоч, затем погрузиться в просторный бассейн, а потом с чашей в руках прошептывать в лоджии... «Не в театре,—говорю!»—возмущался в бане герой Зощенко, но здесь именно что театр. И пусть набор радостей поскромнее, чем в термах Каракаллы (кроме бань с бассейном, имеются чайный зал, пивной бар, парикмахерская и массажные комнаты), но движение к гармонии духа и тела—то же, что и у авангардиста Никольского. Кстати, из дефицитного красного кирпича в Москве в эти годы строится только одно общественное здание—и это как раз театр, Театр на Таганке.

NEXT Book Pan Italic
60 pt

Πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις

NEXT Book Pan Italic
24 pt

Πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις όπως η γραφή έτσι και η φωτογραφία αποτελούν κατ' εξοχήν επικοινωνιακά εργαλεία μεγάλης μάλιστα αποτελεσματικότητας, αφού πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις της επικοινωνίας. Έχουν τη δυ-

NEXT Book Pan Italic
12 pt

Πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις όπως η γραφή έτσι και η φωτογραφία αποτελούν κατ' εξοχήν επικοινωνιακά εργαλεία μεγάλης μάλιστα αποτελεσματικότητας, αφού πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις της επικοινωνίας. Έχουν τη δυνατότητα να μεταδίδουν μηνύματα στο χρόνο, το χώρο και σε μεγάλο αριθμό ανθρώπων. Οι δύο τελευταίες διαστάσεις επήλθαν για μεν το γραπτό λόγο με την ανακάλυψη της τυπογραφίας και αργότερα των σιδηροδρόμων, για δε τη φωτογραφία με την ανακάλυψη της τεχνολογίας halftone, που επέτρεψε την είσοδο της στον Τύπο. Όπως χαρακτηριστικά επισημαίνει η ιστορικός της φωτογραφίας Γκιζέλ Φρόντ: «Η είσοδος της φωτογραφίας στον Τύπο είναι ένα φαινόμενο πρωταρχικής σημασίας. Μεταβάλλει την οπτική των μαζών. Ως τότε ο συνηθισμένος άνθρωπος δεν μπορούσε παρά να βλέπει τα γεγονότα που συνέβαιναν

NEXT Book Pan Italic
6 pt

Πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις όπως η γραφή έτσι και η φωτογραφία αποτελούν κατ' εξοχήν επικοινωνιακά εργαλεία μεγάλης μάλιστα αποτελεσματικότητας, αφού πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις της επικοινωνίας. Έχουν τη δυνατότητα να μεταδίδουν μηνύματα στο χρόνο, το χώρο και σε μεγάλο αριθμό ανθρώπων. Οι δύο τελευταίες διαστάσεις επήλθαν για μεν το γραπτό λόγο με την ανακάλυψη της τυπογραφίας και αργότερα των σιδηροδρόμων, για δε τη φωτογραφία με την ανακάλυψη της τεχνολογίας halftone, που επέτρεψε την είσοδο της στον Τύπο. Όπως χαρακτηριστικά επισημαίνει η ιστορικός της φωτογραφίας Γκιζέλ Φρόντ: «Η είσοδος της φωτογραφίας στον Τύπο είναι ένα φαινόμενο πρωταρχικής σημασίας. Μεταβάλλει την οπτική των μαζών. Ως τότε ο συνηθισμένος άνθρωπος δεν μπορούσε παρά να βλέπει τα γεγονότα που συνέβαιναν δίπλα του, στο δρόμο ή στο χωριό του. Με τη φωτογραφία ανοίγει ένα παράθυρο στον κόσμο. Οι μορφές των δημοσίων προσωπικότητων, τα γεγονότα που συμβαίνουν στην ίδια τη χώρα ή ακόμα και πέρα από τα σύνορα, γίνονται οικεία... Η γραπτή λέξη είναι αφηρημένη. Ενώ η εικόνα αντικατοπτρίζει με σαφήνεια τον κόσμο στον οποίο ζει ο καθένας μας». Το Μάη του 1936, λοιπόν, έχουμε μεγάλη εργατική αναταραχή και σε μία απεργιακή συγκέντρωση, στη

Θεσσαλονίκη, ένας εργάτης πέφτει νεκρός από τα χτυπήματα της αστυνομίας. Η φωτογραφία της μάνας που θρηνεί πάνω από το άψυχο κορμί του γιού της τραβιέται από φωτορεπόρτερ που βρέθηκε στο περιστατικό και την άλλη μέρα το πρωί φιγουράρει στην πρώτη σελίδα του "Ριζοσπάστη", αλλά και άλλων αθηναϊκών εφημερίδων. Ο ποιητής Πάννης Ρίτσος, βλέποντας τη φωτογραφία στο "Ριζοσπάστη" συγκλονίζεται. Σύμφωνα με μαρτυρία του ίδιου του ποιητή, κλείνεται στη σοφίτα του, κάπου στο Νέο Κόσμο, και την άλλη μέρα έχει έτοιμα τα τέσσερα πρώτα μέρη του ποιήματος "Επιτάφιος", που ο "Ριζοσπάστης" δημοσίευσε με τον τίτλο "Μοιρολόι". Μετά έγραψε και το υπόλοιπο ποίημα το οποίο και αποτέλεσε εκδοτική επιτυχία. Όσα αντίτυπα δε είχαν απομείνει στα βιβλιοπωλεία και τις αποθήκες του εκδοτικού, τα έκαψε μαζί με άλλα απαγορευμένα βιβλία το καθεστώς της 4ης Αυγούστου, στις Στήλες του Ολυμπίου Διός. Πολλά χρόνια μετά, το 1958, ο Ρίτσος στέλνει ένα σωθέν αντίτυπο στο νεαρό τότε συνθέτη Μίκη Θεοδωράκη, ο οποίος βρισκόταν στο Παρίσι αναζητώντας το μουσικό του στίγμα. Όπως ο ποιητής συγκλονισμένος από τη δύναμη της φωτογραφίας είχε κλειστεί στη σοφίτα του και έγραψε το μεγάλο αυτό ποίημα, έτσι και ο Μίκης, σύμφωνα με δική του μαρτυρία, συγκλονίστηκε από τους στί-

NEXT Book Pan Medium
60 pt

The car was a boxy late model Ford sedan,

NEXT Book Pan Medium
24 pt

The car was a boxy late model Ford sedan, white over black, innocuous bordering on invisible, and very fast. It had been a sheriff's vehicle originally bought at an auction in Tennessee, and further modified for speed. Perry and I listened to the big

NEXT Book Pan Medium
12 pt

The car was a boxy late model Ford sedan, white over black, innocuous bordering on invisible, and very fast. It had been a sheriff's vehicle originally bought at an auction in Tennessee, and further modified for speed. Perry and I listened to the big engine idle, checked the dual scoops on the hood. I had not seen one of those on the road since high school. "You like the car?" Perry asked. "It's all right," I said, my eyes ahead. "I've never been much of a Ford man." Perry shifted in his bucket, "You know something about cars? For city cruising, it'll do." I spent my childhood in Riverdale, New Jersey, thirty miles north from long, narrow Manhattan Island, which sits in the bay, among other islands, outcroppings, flatlands, like a silhouette of a right whale navigating a rocky passage; on the area map, among blank-faced formations, all like itself colored yel-

NEXT Book Pan Medium
6 pt

The car was a boxy late model Ford sedan, white over black, innocuous bordering on invisible, and very fast. It had been a sheriff's vehicle originally bought at an auction in Tennessee, and further modified for speed. Perry and I listened to the big engine idle, checked the dual scoops on the hood. I had not seen one of those on the road since high school. "You like the car?" Perry asked. "It's all right," I said, my eyes ahead. "I've never been much of a Ford man." Perry shifted in his bucket, "You know something about cars? For city cruising, it'll do." I spent my childhood in Riverdale, New Jersey, thirty miles north from long, narrow Manhattan Island, which sits in the bay, among other islands, outcroppings, flatlands, like a silhouette of a right whale navigating a rocky passage; on the area map, among blank-faced formations, all like itself colored yellow for density of population, it lies like a smelt in a pan. In the old days, Riverdale was a lumbering town. No one who lived in it was out of sound of the big saws in the mill by the lake. Then one year there were no more logs to make lumber. But you may never have heard of Riverdale. Nothing happened really there. It was a small and ugly town. The city had come back to me in a dream. Rising up through the tranquil sleep of a warm May evening in the noisy and

busy New York, the reverie left in its wake a delicious sense of peace. All cities begin as a point of activity, usually a harbor, and settlement concentrically grows around this point in increasingly wider rings. Manhattan is unique in its shape and circumstances and in its growth, which resembled a thermometer. Riverdale had no center, just Main Street. Bad weather would come in one day when the fall was over and would stay for the six following months. I prayed for my dead dog, but I didn't pray when Emily died. God would make an exception. He would let her into Heaven. In the early summer of my fourteenth year a lorry pulled up outside our house. I was sitting on the front step rereading a comic. The driver came toward me, covered in a fine, pale dust, which gave his face a ghostly look. "Cement," he said. It's not that I was being shy. It was just that—well, for one, I don't even remember the event. It's a blank: a white slate, a black hole. I was able to date the occasion with complete certainty because that afternoon I had been slobbering with my lifelong friend and enemy, Perry Boy, and we had quarreled, because his new Christmas sled would not go as fast as my old one. Snow was never heavy in our part of the world, but this Christmas it had been plentiful enough almost to cover the tallest spears of dried

NEXT Book Pan Medium
60 pt

Архитектура новое здание путеводитель

NEXT Book Pan Medium
24 pt

Архитектура новое здание путеводитель, старое здание Пресненских бань в стиле модерн, неожиданно изысканное для такого жанра, выстроил в 1900 году Иван Машков, увенчав его, так же как и главное свое детище (доходный дом «Сокол»

NEXT Book Pan Medium
12 pt

Архитектура новое здание путеводитель, старое здание Пресненских бань в стиле модерн, неожиданно изысканное для такого жанра, выстроил в 1900 году Иван Машков, увенчав его, так же как и главное свое детище (доходный дом «Сокол» на Кузнецком Мосту), майоликовым панно. В 1980 году здание, мешавшее расширению улицы Красная Пресня, снесли, а на его месте мастерская Владимира Гинзбурга выстроила здание Венгерского торгпредства. Но утрату та же мастерская честно компенсировала новым зданием бань уже в другом конце улицы—с окном, почти таким же по форме, как то майоликовое панно с лебедями. Правда, размером оно в три раза больше, по краям не оплывает и вообще напоминает скорее круглые окна гаражей Мельникова и типографии Эль Лисицкого. В 1920-е, когда слово «гигиена» так

NEXT Book Pan Medium
6 pt

Архитектура новое здание путеводитель, старое здание Пресненских бань в стиле модерн, неожиданно изысканное для такого жанра, выстроил в 1900 году Иван Машков, увенчав его, так же как и главное свое детище (доходный дом «Сокол» на Кузнецком Мосту), майоликовым панно. В 1980 году здание, мешавшее расширению улицы Красная Пресня, снесли, а на его месте мастерская Владимира Гинзбурга выстроила здание Венгерского торгпредства. Но утрату та же мастерская честно компенсировала новым зданием бань уже в другом конце улицы—с окном, почти таким же по форме, как то майоликовое панно с лебедями. Правда, размером оно в три раза больше, по краям не оплывает и вообще напоминает скорее круглые окна гаражей Мельникова и типографии Эль Лисицкого. В 1920-е, когда слово «гигиена» так же популярно, как «электрификация», бани переживают расцвет. Александр Никольский проектирует в Ленинграде громадные комбинаты по очищению тела и души, включающие в себя помимо бань бассейны, солариумы и парки. Строится все, конечно, в урезанном виде, а потом, с экспансией ванн, начинает казаться, что бани и вовсе скоро отомрут. Зачем вообще баня, думает в 1928 году герой Маяковского, когда

теперь у каждого «в комнате лето и Волга—только что нету рыб и пароходов». Следующие полвека проблема кажется закрытой, все чисто и опрятно, как пионеры на линейке, а бани строят редко и то лишь типовые. Но 1 января 1976 года оказывается, что «пошел в баню» это не только ругательство, но и традиция. «Сам процесс мытья, который в бане выглядит как торжественный обряд, в ванной—просто смывание грязи!»—банная субкультура вываливается на телеэкраны страны в виде четырех выпивающих философов, завернутых в простыни, как в тоги. И ровно такое же настроение у новых Пресненских бань—римское. Здесь не смывают грязь, здесь торжественно ступают под арками, чтобы возлечь на полоч, затем погрузиться в просторный бассейн, а потом с чашей в руках проществовать в лоджии... «Не в театре,—говорю!»—возмущался в бане герой Зошенко, но здесь именно что театр. И пусть набор радостей посромнее, чем в термах Каракаллы (кроме бань с бассейном, имеются чайный зал, пивной бар, парикмахерская и массажные комнаты), но движение к гармонии духа и тела—то же, что и у авангардиста Никольского. Кстати, из дефицитного красного кирпича в Москве в эти годы строится только одно общественное здание—и

NEXT Book Pan Medium
60 pt

Πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις

NEXT Book Pan Medium
24 pt

Πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις όπως η γραφή έτσι και η φωτογραφία αποτελούν κατ' εξοχήν επικοινωνιακά εργαλεία μεγάλης μάλιστα αποτελεσματικότητας, αφού πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις της επικοινωνίας. Έχουν

NEXT Book Pan Medium
12 pt

Πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις όπως η γραφή έτσι και η φωτογραφία αποτελούν κατ' εξοχήν επικοινωνιακά εργαλεία μεγάλης μάλιστα αποτελεσματικότητας, αφού πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις της επικοινωνίας. Έχουν τη δυνατότητα να μεταδίδουν μηνύματα στο χρόνο, το χώρο και σε μεγάλο αριθμό ανθρώπων. Οι δύο τελευταίες διαστάσεις επήλθαν για μεν το γραπτό λόγο με την ανακάλυψη της τυπογραφίας και αργότερα των σιδηροδρόμων, για δε τη φωτογραφία με την ανακάλυψη της τεχνολογίας halftone, που επέτρεψε την είσοδο της στον Τύπο. Όπως χαρακτηριστικά επισημαίνει η ιστορικός της φωτογραφίας Γκιζέλ Φρόντ: «Η είσοδος της φωτογραφίας στον Τύπο είναι ένα φαινόμενο πρωταρχικής σημασίας. Μεταβάλλει την οπτική των μαζών. Ως τότε ο συνηθισμένος άνθρωπος δεν μπορούσε παρά να βλέπει τα γεγονότα

NEXT Book Pan Medium
6 pt

Πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις όπως η γραφή έτσι και η φωτογραφία αποτελούν κατ' εξοχήν επικοινωνιακά εργαλεία μεγάλης μάλιστα αποτελεσματικότητας, αφού πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις της επικοινωνίας. Έχουν τη δυνατότητα να μεταδίδουν μηνύματα στο χρόνο, το χώρο και σε μεγάλο αριθμό ανθρώπων. Οι δύο τελευταίες διαστάσεις επήλθαν για μεν το γραπτό λόγο με την ανακάλυψη της τυπογραφίας και αργότερα των σιδηροδρόμων, για δε τη φωτογραφία με την ανακάλυψη της τεχνολογίας halftone, που επέτρεψε την είσοδο της στον Τύπο. Όπως χαρακτηριστικά επισημαίνει η ιστορικός της φωτογραφίας Γκιζέλ Φρόντ: «Η είσοδος της φωτογραφίας στον Τύπο είναι ένα φαινόμενο πρωταρχικής σημασίας. Μεταβάλλει την οπτική των μαζών. Ως τότε ο συνηθισμένος άνθρωπος δεν μπορούσε παρά να βλέπει τα γεγονότα που συνέβαιναν δίπλα του, στο δρόμο ή στο χωριό του. Με τη φωτογραφία ανοίγει ένα παράθυρο στον κόσμο. Οι μορφές των δημοσίων προσωπικτήτων, τα γεγονότα που συμβαίνουν στην ίδια τη χώρα ή ακόμα και πέρα από τα σύνορα, γίνονται οικεία... Η γραπτή λέξη είναι αφηρημένη. Ενώ η εικόνα αντικατοπτρίζει με σαφήνεια τον κόσμο στον οποίο ζει ο καθένας μας». Το Μάη του 1936, λοιπόν, έχουμε μεγάλη εργατική αναταραχή

και σε μία απεργιακή συγκέντρωση, στη Θεσσαλονίκη, ένας εργάτης πέφτει νεκρός από τα χτυπήματα της αστυνομίας. Η φωτογραφία της μάνας που θρηνεί πάνω από το άψυχο κορμί του γιού της τραβιέται από φωτορεπόρτερ που βρέθηκε στο περιστατικό και την άλλη μέρα το πρωί φιγουράρει στην πρώτη σελίδα του "Ριζοσπάστη", αλλά και άλλων αθηναϊκών εφημερίδων. Ο ποιητής Γιάννης Ρίτσος, βλέποντας τη φωτογραφία στο "Ριζοσπάστη" συγκλονίζεται. Σύμφωνα με μαρτυρία του ίδιου του ποιητή, κλείνεται στη σοφίτα του, κάπου στο Νέο Κόσμο, και την άλλη μέρα έχει έτοιμα τα τέσσερα πρώτα μέρη του ποιήματος "Επιτάφιος", που ο "Ριζοσπάστης" δημοσίευσε με τον τίτλο "Μοιρολόι". Μετά έγραψε και το υπόλοιπο ποίημα το οποίο και αποτέλεσε εκδοτική επιτυχία. Όσα αντίτυπα δε είχαν απομείνει στα βιβλιοπωλεία και τις αποθήκες του εκδοτικού, τα έκαψε μαζί με άλλα απαγορευμένα βιβλία το καθεστώς της 4ης Αυγούστου, στις Στήλες του Ολυμπίου Διός. Πολλά χρόνια μετά, το 1958, ο Ρίτσος στέλνει ένα σωθέν αντίτυπο στο νεαρό τότε συνθέτη Μίκη Θεοδωράκη, ο οποίος βρισκόταν στο Παρίσι αναζητώντας το μουσικό του στίγμα. Όπως ο ποιητής συγκλονισμένος από τη δύναμη της φωτογραφίας είχε κλειστεί στη σοφίτα του και έγραψε το μεγάλο αυτό ποίημα, έτσι και

NEXT Book Pan Medium Italic
60 pt

The car was a boxy late model Ford sedan,

NEXT Book Pan Medium Italic
24 pt

The car was a boxy late model Ford sedan, white over black, innocuous bordering on invisible, and very fast. It had been a sheriff's vehicle originally bought at an auction in Tennessee, and further modified for speed. Perry and I listened to the big

NEXT Book Pan Medium Italic
12 pt

The car was a boxy late model Ford sedan, white over black, innocuous bordering on invisible, and very fast. It had been a sheriff's vehicle originally bought at an auction in Tennessee, and further modified for speed. Perry and I listened to the big engine idle, checked the dual scoops on the hood. I had not seen one of those on the road since high school. "You like the car?" Perry asked. "It's all right," I said, my eyes ahead. "I've never been much of a Ford man." Perry shifted in his bucket, "You know something about cars? For city cruising, it'll do." I spent my childhood in Riverdale, New Jersey, thirty miles north from long, narrow Manhattan Island, which sits in the bay, among other islands, outcroppings, flatlands, like a silhouette of a right whale navigating a rocky passage; on the area map, among blank-faced formations, all like itself colored yellow for den-

NEXT Book Pan Medium Italic
6 pt

The car was a boxy late model Ford sedan, white over black, innocuous bordering on invisible, and very fast. It had been a sheriff's vehicle originally bought at an auction in Tennessee, and further modified for speed. Perry and I listened to the big engine idle, checked the dual scoops on the hood. I had not seen one of those on the road since high school. "You like the car?" Perry asked. "It's all right," I said, my eyes ahead. "I've never been much of a Ford man." Perry shifted in his bucket, "You know something about cars? For city cruising, it'll do." I spent my childhood in Riverdale, New Jersey, thirty miles north from long, narrow Manhattan Island, which sits in the bay, among other islands, outcroppings, flatlands, like a silhouette of a right whale navigating a rocky passage; on the area map, among blank-faced formations, all like itself colored yellow for density of population, it lies like a smelt in a pan. In the old days, Riverdale was a lumbering town. No one who lived in it was out of sound of the big saws in the mill by the lake. Then one year there were no more logs to make lumber. But you may never have heard of Riverdale. Nothing happened really there. It was a small and ugly town. The city had come back to me in a dream. Rising up through the tranquil sleep of a warm May evening in the

noisy and busy New York, the reverie left in its wake a delicious sense of peace. All cities begin as a point of activity, usually a harbor, and settlement concentrically grows around this point in increasingly wider rings. Manhattan is unique in its shape and circumstances and in its growth, which resembled a thermometer. Riverdale had no center, just Main Street. Bad weather would come in one day when the fall was over and would stay for the six following months. I prayed for my dead dog, but I didn't pray when Emily died. God would make an exception. He would let her into Heaven. In the early summer of my fourteenth year a lorry pulled up outside our house. I was sitting on the front step rereading a comic. The driver came toward me, covered in a fine, pale dust, which gave his face a ghostly look. "Cement," he said. It's not that I was being shy. It was just that—well, for one, I don't even remember the event. It's a blank: a white slate, a black hole. I was able to date the occasion with complete certainty because that afternoon I had been sledding with my lifelong friend and enemy, Perry Boy, and we had quarreled, because his new Christmas sled would not go as fast as my old one. Snow was never heavy in our part of the world, but this Christmas it had been plentiful enough almost to cover the tallest spears of dried grass in

Архитектура новое здание путеводитель

Архитектура новое здание путеводитель, старое здание Пресненских бань в стиле модерн, неожиданно изысканное для такого жанра, выстроил в 1900 году Иван Машков, увенчав его, так же как и главное свое детище (доходный дом «Сокол»

Архитектура новое здание путеводитель, старое здание Пресненских бань в стиле модерн, неожиданно изысканное для такого жанра, выстроил в 1900 году Иван Машков, увенчав его, так же как и главное свое детище (доходный дом «Сокол» на Кузнецком Мосту), майоликовым панно. В 1980 году здание, мешавшее расширению улицы Красная Пресня, снесли, а на его месте мастерская Владимира Гинзбурга выстроила здание Венгерского торгпредства. Но утрату та же мастерская честно компенсировала новым зданием бань уже в другом конце улицы—с окном, почти таким же по форме, как то майоликовое панно с лебедями. Правда, размером оно в три раза больше, по краям не оплывает и вообще напоминает скорее круглые окна гаражей Мельникова и типографии Эль Лисицкого. В 1920-е, когда слово «гигиена» так

Архитектура новое здание путеводитель, старое здание Пресненских бань в стиле модерн, неожиданно изысканное для такого жанра, выстроил в 1900 году Иван Машков, увенчав его, так же как и главное свое детище (доходный дом «Сокол» на Кузнецком Мосту), майоликовым панно. В 1980 году здание, мешавшее расширению улицы Красная Пресня, снесли, а на его месте мастерская Владимира Гинзбурга выстроила здание Венгерского торгпредства. Но утрату та же мастерская честно компенсировала новым зданием бань уже в другом конце улицы—с окном, почти таким же по форме, как то майоликовое панно с лебедями. Правда, размером оно в три раза больше, по краям не оплывает и вообще напоминает скорее круглые окна гаражей Мельникова и типографии Эль Лисицкого. В 1920-е, когда слово «гигиена» так же популярно, как «электрификация», бани переживают расцвет. Александр Никольский проектирует в Ленинграде громадные комбинаты по очищению тела и души, включающие в себя помимо бань бассейны, солярии и парки. Строится все, конечно, в урезанном виде, а потом, с экспансией ванн, начинает казаться, что бани и вовсе скоро отомрут. Зачем вообще баня, думает в 1928 году герой Маяковского, когда

теперь у каждого «в комнате лето и Волга—только что нету рыб и пароходов». Следующие полвека проблема кажется закрытой, все чисто и опрятно, как пионеры на линейке, а бани строят редко и то лишь типовые. Но 1 января 1976 года оказывается, что «пошел в баню» это не только ругательство, но и традиция. «Сам процесс мытья, который в бане выглядит как торжественный обряд, в ванной—просто смывание грязи!»—банная субкультура вываливается на телеэкраны страны в виде четырех выпивающих философов, завернутых в простыни, как в тоги. И ровно такое же настроение у новых Пресненских бань—римское. Здесь не смывают грязь, здесь торжественно ступают под арками, чтобы возлечь на полоч, затем погрузиться в просторный бассейн, а потом с чашей в руках прошествовать в лоджию... «Не в театре,—говорю!»—возмущался в бане герой Зоценко, но здесь именно что театр. И пусть набор радостей поскромнее, чем в термах Каракаллы (кроме бань с бассейном, имеются чайный зал, пивной бар, парикмахерская и массажные комнаты), но движение к гармонии духа и тела—то же, что и у авангардиста Никольского. Кстати, из дефицитного красного кирпича в Москве в эти годы строится только одно общественное здание—и

Πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις

Πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις όπως η γραφή έτσι και η φωτογραφία αποτελούν κατ' εξοχήν επικοινωνιακά εργαλεία μεγάλης μάλιστα αποτελεσματικότητας, αφού πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις της επικοινωνίας. Έχουν τη

Πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις όπως η γραφή έτσι και η φωτογραφία αποτελούν κατ' εξοχήν επικοινωνιακά εργαλεία μεγάλης μάλιστα αποτελεσματικότητας, αφού πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις της επικοινωνίας. Έχουν τη δυνατότητα να μεταδίδουν μηνύματα στο χρόνο, το χώρο και σε μεγάλο αριθμό ανθρώπων. Οι δύο τελευταίες διαστάσεις επήλθαν για μεν το γραπτό λόγο με την ανακάλυψη της τυπογραφίας και αργότερα των σιδηροδρόμων, για δε τη φωτογραφία με την ανακάλυψη της τεχνολογίας halftone, που επέτρεψε την είσοδο της στον Τύπο. Όπως χαρακτηριστικά επισημαίνει η ιστορικός της φωτογραφίας Γκιζέλ Φρόντ: «Η είσοδος της φωτογραφίας στον Τύπο είναι ένα φαινόμενο πρωταρχικής σημασίας. Μεταβάλλει την οπτική των μαζών. Ως τότε ο συνηθισμένος άνθρωπος δεν μπορούσε παρά να βλέπει τα γεγονότα που

Πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις όπως η γραφή έτσι και η φωτογραφία αποτελούν κατ' εξοχήν επικοινωνιακά εργαλεία μεγάλης μάλιστα αποτελεσματικότητας, αφού πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις της επικοινωνίας. Έχουν τη δυνατότητα να μεταδίδουν μηνύματα στο χρόνο, το χώρο και σε μεγάλο αριθμό ανθρώπων. Οι δύο τελευταίες διαστάσεις επήλθαν για μεν το γραπτό λόγο με την ανακάλυψη της τυπογραφίας και αργότερα των σιδηροδρόμων, για δε τη φωτογραφία με την ανακάλυψη της τεχνολογίας halftone, που επέτρεψε την είσοδο της στον Τύπο. Όπως χαρακτηριστικά επισημαίνει η ιστορικός της φωτογραφίας Γκιζέλ Φρόντ: «Η είσοδος της φωτογραφίας στον Τύπο είναι ένα φαινόμενο πρωταρχικής σημασίας. Μεταβάλλει την οπτική των μαζών. Ως τότε ο συνηθισμένος άνθρωπος δεν μπορούσε παρά να βλέπει τα γεγονότα που συνέβαιναν δίπλα του, στο δρόμο ή στο χωριό του. Με τη φωτογραφία ανοίγει ένα παράθυρο στον κόσμο. Οι μορφές των δημοσίων προσωπικότητων, τα γεγονότα που συμβαίνουν στην ίδια τη χώρα ή ακόμα και πέρα από τα σύνορα, γίνονται οικεία... Η γραπτή λέξη είναι αφηρημένη. Ενώ η εικόνα αντικατοπτρίζει με σαφήνεια τον κόσμο στον οποίο ζει ο καθένας μας». Το Μάη του 1936, λοιπόν, έχουμε μεγάλη εργατική αναταραχή και σε μία απεργιακή

συγκέντρωση, στη Θεσσαλονίκη, ένας εργάτης πέφτει νεκρός από τα χτυπήματα της αστυνομίας. Η φωτογραφία της μάνας που θρηνεί πάνω από το άψυχο κορμί του γιού της τραβιέται από φωτορεπόρτερ που βρέθηκε στο περιστατικό και την άλλη μέρα το πρωί φιγουράρει στην πρώτη σελίδα του "Ριζοσπάστη", αλλά και άλλων αθηναϊκών εφημερίδων. Ο ποιητής Γιάννης Ρίτσος, βλέποντας τη φωτογραφία στο "Ριζοσπάστη" συγκλονίζεται. Σύμφωνα με μαρτυρία του ίδιου του ποιητή, κλείνεται στη σοφίτα του, κάπου στο Νέο Κόσμο, και την άλλη μέρα έχει έτοιμα τα τέσσερα πρώτα μέρη του ποιήματος "Επιτάφιος", που ο "Ριζοσπάστης" δημοσίευσε με τον τίτλο "Μοιρολόι". Μετά έγραψε και το υπόλοιπο ποίημα το οποίο και αποτέλεσε εκδοτική επιτυχία. Όσα αντίτυπα δε είχαν απομείνει στα βιβλιοπωλεία και τις αποθήκες του εκδοτικού, τα έκαψε μαζί με άλλα απαγορευμένα βιβλία το καθεστώς της 4ης Αυγούστου, στις Στήλες του Ολυμπίου Διός. Πολλά χρόνια μετά, το 1958, ο Ρίτσος στέλνει ένα σωθέν αντίτυπο στο νεαρό τότε συνθέτη Μίκη Θεοδωράκη, ο οποίος βρισκόταν στο Παρίσι αναζητώντας το μουσικό του στίγμα. Όπως ο ποιητής συγκλονισμένος από τη δύναμη της φωτογραφίας είχε κλειστεί στη σοφίτα του και έγραψε το μεγάλο αυτό ποίημα, έτσι και ο Μίκης, σύμφωνα με δική του μαρτυρία

NEXT Book Pan Bold
60 pt

The car was a boxy late model Ford sedan,

NEXT Book Pan Bold
24 pt

The car was a boxy late model Ford sedan, white over black, innocuous bordering on invisible, and very fast. It had been a sheriff's vehicle originally bought at an auction in Tennessee, and further modified for speed. Perry and I listened to the big

NEXT Book Pan Bold
12 pt

The car was a boxy late model Ford sedan, white over black, innocuous bordering on invisible, and very fast. It had been a sheriff's vehicle originally bought at an auction in Tennessee, and further modified for speed. Perry and I listened to the big engine idle, checked the dual scoops on the hood. I had not seen one of those on the road since high school. "You like the car?" Perry asked. "It's all right," I said, my eyes ahead. "I've never been much of a Ford man." Perry shifted in his bucket, "You know something about cars? For city cruising, it'll do." I spent my childhood in Riverdale, New Jersey, thirty miles north from long, narrow Manhattan Island, which sits in the bay, among other islands, outcroppings, flatlands, like a silhouette of a right whale navigating a rocky passage; on the area map, among blank-faced formations, all like itself colored

NEXT Book Pan Bold
6 pt

The car was a boxy late model Ford sedan, white over black, innocuous bordering on invisible, and very fast. It had been a sheriff's vehicle originally bought at an auction in Tennessee, and further modified for speed. Perry and I listened to the big engine idle, checked the dual scoops on the hood. I had not seen one of those on the road since high school. "You like the car?" Perry asked. "It's all right," I said, my eyes ahead. "I've never been much of a Ford man." Perry shifted in his bucket, "You know something about cars? For city cruising, it'll do." I spent my childhood in Riverdale, New Jersey, thirty miles north from long, narrow Manhattan Island, which sits in the bay, among other islands, outcroppings, flatlands, like a silhouette of a right whale navigating a rocky passage; on the area map, among blank-faced formations, all like itself colored yellow for density of population, it lies like a smelt in a pan. In the old days, Riverdale was a lumbering town. No one who lived in it was out of sound of the big saws in the mill by the lake. Then one year there were no more logs to make lumber. But you may never have heard of Riverdale. Nothing happened really there. It was a small and ugly town. The city had come back to me in a dream. Rising up through the tranquil sleep of a warm May evening in the noisy and

busy New York, the reverie left in its wake a delicious sense of peace. All cities begin as a point of activity, usually a harbor, and settlement concentrically grows around this point in increasingly wider rings. Manhattan is unique in its shape and circumstances and in its growth, which resembled a thermometer. Riverdale had no center, just Main Street. Bad weather would come in one day when the fall was over and would stay for the six following months. I prayed for my dead dog, but I didn't pray when Emily died. God would make an exception. He would let her into Heaven. In the early summer of my fourteenth year a lorry pulled up outside our house. I was sitting on the front step rereading a comic. The driver came toward me, covered in a fine, pale dust, which gave his face a ghostly look. "Cement," he said. It's not that I was being shy. It was just that—well, for one, I don't even remember the event. It's a blank: a white slate, a black hole. I was able to date the occasion with complete certainty because that afternoon I had been sledding with my lifelong friend and enemy, Perry Boy, and we had quarreled, because his new Christmas sled would not go as fast as my old one. Snow was never heavy in our part of the world, but this Christmas it had been plentiful enough almost to cover the tallest

NEXT Book Pan Bold
60 pt

Архитектура новое здание путеводитель

NEXT Book Pan Bold
24 pt

Архитектура новое здание путеводитель, старое здание Пресненских бань в стиле модерн, неожиданно изысканное для такого жанра, выстроил в 1900 году Иван Машков, увенчав его, так же как и главное свое детище (доходный дом)

NEXT Book Pan Bold
12 pt

Архитектура новое здание путеводитель, старое здание Пресненских бань в стиле модерн, неожиданно изысканное для такого жанра, выстроил в 1900 году Иван Машков, увенчав его, так же как и главное свое детище (доходный дом «Сокол» на Кузнецком Мосту), майоликовым панно. В 1980 году здание, мешавшее расширению улицы Красная Пресня, снесли, а на его месте мастерская Владимира Гинзбурга выстроила здание Венгерского торгпредства. Но утрату та же мастерская честно компенсировала новым зданием бань уже в другом конце улицы—с окном, почти таким же по форме, как то майоликовое панно с лебедями. Правда, размером оно в три раза больше, по краям не оплывает и вообще напоминает скорее круглые окна гаражей Мельникова и типографии Эль Лисицкого. В 1920-е, когда сло-

NEXT Book Pan Bold
6 pt

Архитектура новое здание путеводитель, старое здание Пресненских бань в стиле модерн, неожиданно изысканное для такого жанра, выстроил в 1900 году Иван Машков, увенчав его, так же как и главное свое детище (доходный дом «Сокол» на Кузнецком Мосту), майоликовым панно. В 1980 году здание, мешавшее расширению улицы Красная Пресня, снесли, а на его месте мастерская Владимира Гинзбурга выстроила здание Венгерского торгпредства. Но утрату та же мастерская честно компенсировала новым зданием бань уже в другом конце улицы—с окном, почти таким же по форме, как то майоликовое панно с лебедями. Правда, размером оно в три раза больше, по краям не оплывает и вообще напоминает скорее круглые окна гаражей Мельникова и типографии Эль Лисицкого. В 1920-е, когда слово «гигиена» так же популярно, как «электрификация», бани переживают расцвет. Александр Никольский проектирует в Ленинграде громадные комбинаты по очищению тела и души, включающие в себя помимо бань бассейны, солярии и парки. Строится все, конечно, в урезанном виде, а потом, с экспансией ванн, начинает казаться, что бани и вовсе скоро отомрут. Зачем вообще баня, думает в 1928

году герой Маяковского, когда теперь у каждого «в комнате лето и Волга—только что нету рыб и пароходов». Следующие полвека проблема кажется закрытой, все чисто и опрятно, как пионеры на линейке, а бани строят редко и то лишь типовые. Но 1 января 1976 года оказывается, что «пошел в баню» это не только ругательство, но и традиция. «Сам процесс мытья, который в бане выглядит как торжественный обряд, в ванной—просто смывание грязи!»—банная субкультура вываливается на телеэкраны страны в виде четырех выпивающих философов, завернутых в простыни, как в тоги. И ровно такое же настроение у новых Пресненских бань—римское. Здесь не смывают грязь, здесь торжественно ступают под арками, чтобы возлечь на полоч, затем погрузиться в просторный бассейн, а потом с чашей в руках прошествовать в лоджии... «Не в театре,—говорю!»—возмущался в бане герой Зощенко, но здесь именно что театр. И пусть набор радостей поскромнее, чем в термах Каракаллы (кроме бань с бассейном, имеются чайный зал, пивной бар, парикмахерская и массажные комнаты), но движение к гармонии духа и тела—то же, что и у авангардиста Никольского. Кстати, из дефицитного красного кирпича в Москве в эти годы

NEXT Book Pan Bold
60 pt

Πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις

NEXT Book Pan Bold
24 pt

Πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις όπως η γραφή έτσι και η φωτογραφία αποτελούν κατ' εξοχήν επικοινωνιακά εργαλεία μεγάλης μάλιστα αποτελεσματικότητας, αφού πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις της επικοινωνίας. Έχουν

NEXT Book Pan Bold
12 pt

Πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις όπως η γραφή έτσι και η φωτογραφία αποτελούν κατ' εξοχήν επικοινωνιακά εργαλεία μεγάλης μάλιστα αποτελεσματικότητας, αφού πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις της επικοινωνίας. Έχουν τη δυνατότητα να μεταδίδουν μηνύματα στο χρόνο, το χώρο και σε μεγάλο αριθμό ανθρώπων. Οι δύο τελευταίες διαστάσεις επήλθαν για μεν το γραπτό λόγο με την ανακάλυψη της τυπογραφίας και αργότερα των σιδηροδρόμων, για δε τη φωτογραφία με την ανακάλυψη της τεχνολογίας halftone, που επέτρεψε την είσοδο της στον Τύπο. Όπως χαρακτηριστικά επισημαίνει η ιστορικός της φωτογραφίας Γκιζέλ Φρόντ: «Η είσοδος της φωτογραφίας στον Τύπο είναι ένα φαινόμενο πρωταρχικής σημασίας. Μεταβάλλει την οπτική των μαζών. Ως τότε ο συνηθισμένος άνθρωπος δεν μπορούσε παρά να

NEXT Book Pan Bold
6 pt

Πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις όπως η γραφή έτσι και η φωτογραφία αποτελούν κατ' εξοχήν επικοινωνιακά εργαλεία μεγάλης μάλιστα αποτελεσματικότητας, αφού πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις της επικοινωνίας. Έχουν τη δυνατότητα να μεταδίδουν μηνύματα στο χρόνο, το χώρο και σε μεγάλο αριθμό ανθρώπων. Οι δύο τελευταίες διαστάσεις επήλθαν για μεν το γραπτό λόγο με την ανακάλυψη της τυπογραφίας και αργότερα των σιδηροδρόμων, για δε τη φωτογραφία με την ανακάλυψη της τεχνολογίας halftone, που επέτρεψε την είσοδο της στον Τύπο. Όπως χαρακτηριστικά επισημαίνει η ιστορικός της φωτογραφίας Γκιζέλ Φρόντ: «Η είσοδος της φωτογραφίας στον Τύπο είναι ένα φαινόμενο πρωταρχικής σημασίας. Μεταβάλλει την οπτική των μαζών. Ως τότε ο συνηθισμένος άνθρωπος δεν μπορούσε παρά να βλέπει τα γεγονότα που συνέβαιναν δίπλα του, στο δρόμο ή στο χωριό του. Με τη φωτογραφία ανοίγει ένα παράθυρο στον κόσμο. Οι μορφές των δημοσίων προσωποτήτων, τα γεγονότα που συμβαίνουν στην ίδια τη χώρα ή ακόμα και πέρα από τα σύνορα, γίνονται οικεία... Η γραπτή λέξη είναι αφηρημένη. Ενώ η εικόνα αντικατοπτρίζει με σαφήνεια τον κόσμο στον οποίο ζει ο καθένας μας». Το Μάη του 1936, λοιπόν, έχουμε μεγάλη εργατική

αναταραχή και σε μία απεργιακή συγκέντρωση, στη Θεσσαλονίκη, ένας εργάτης πέφτει νεκρός από τα χτυπήματα της αστυνομίας. Η φωτογραφία της μάνας που θρηνεί πάνω από το άψυχο κορμί του γιού της τραβιέται από φωτορεπόρτερ που βρέθηκε στο περιστατικό και την άλλη μέρα το πρωί φιγουράρει στην πρώτη σελίδα του "Ριζοσπάστη", αλλά και άλλων αθηναϊκών εφημερίδων. Ο ποιητής Γιάννης Ρίτσος, βλέποντας τη φωτογραφία στο "Ριζοσπάστη" συγκλονίζεται. Σύμφωνα με μαρτυρία του ίδιου του ποιητή, κλείνεται στη σοφίτα του, κάπου στο Νέο Κόσμο, και την άλλη μέρα έχει έτοιμα τα τέσσερα πρώτα μέρη του ποιήματος "Επιτάφιος", που ο "Ριζοσπάστης" δημοσίευσε με τον τίτλο "Μοιρολόι". Μετά έγραψε και το υπόλοιπο ποίημα το οποίο και αποτέλεσε εκδοτική επιτυχία. Όσα αντίτυπα δε είχαν απομείνει στα βιβλιοπωλεία και τις αποθήκες του εκδοτικού, τα έκαψε μαζί με άλλα απαγορευμένα βιβλία το καθεστώς της 4ης Αυγούστου, στις Στήλες του Ολυμπίου Διός. Πολλά χρόνια μετά, το 1958, ο Ρίτσος στέλνει ένα σωθέν αντίτυπο στο νεαρό τότε συνθέτη Μίκη Θεοδωράκη, ο οποίος βρισκόταν στο Παρίσι αναζητώντας το μουσικό του στίγμα. Όπως ο ποιητής συγκλονισμένος από τη δύναμη της φωτογραφίας είχε κλείσει στη σοφίτα του

NEXT Book Pan Bold Italic
60 pt

The car was a boxy late model Ford sedan,

NEXT Book Pan Bold Italic
24 pt

The car was a boxy late model Ford sedan, white over black, innocuous bordering on invisible, and very fast. It had been a sheriff's vehicle originally bought at an auction in Tennessee, and further modified for speed. Perry and I listened to the big

NEXT Book Pan Bold Italic
12 pt

The car was a boxy late model Ford sedan, white over black, innocuous bordering on invisible, and very fast. It had been a sheriff's vehicle originally bought at an auction in Tennessee, and further modified for speed. Perry and I listened to the big engine idle, checked the dual scoops on the hood. I had not seen one of those on the road since high school. "You like the car?" Perry asked. "It's all right," I said, my eyes ahead. "I've never been much of a Ford man." Perry shifted in his bucket, "You know something about cars? For city cruising, it'll do." I spent my childhood in Riverdale, New Jersey, thirty miles north from long, narrow Manhattan Island, which sits in the bay, among other islands, outcroppings, flatlands, like a silhouette of a right whale navigating a rocky passage; on the area map, among blank-faced formations, all like itself colored

NEXT Book Pan Bold Italic
6 pt

The car was a boxy late model Ford sedan, white over black, innocuous bordering on invisible, and very fast. It had been a sheriff's vehicle originally bought at an auction in Tennessee, and further modified for speed. Perry and I listened to the big engine idle, checked the dual scoops on the hood. I had not seen one of those on the road since high school. "You like the car?" Perry asked. "It's all right," I said, my eyes ahead. "I've never been much of a Ford man." Perry shifted in his bucket, "You know something about cars? For city cruising, it'll do." I spent my childhood in Riverdale, New Jersey, thirty miles north from long, narrow Manhattan Island, which sits in the bay, among other islands, outcroppings, flatlands, like a silhouette of a right whale navigating a rocky passage; on the area map, among blank-faced formations, all like itself colored yellow for density of population, it lies like a smelt in a pan. In the old days, Riverdale was a lumbering town. No one who lived in it was out of sound of the big saws in the mill by the lake. Then one year there were no more logs to make lumber. But you may never have heard of Riverdale. Nothing happened really there. It was a small and ugly town. The city had come back to me in a dream. Rising up through the tranquil sleep of a warm May evening

in the noisy and busy New York, the reverie left in its wake a delicious sense of peace. All cities begin as a point of activity, usually a harbor, and settlement concentrically grows around this point in increasingly wider rings. Manhattan is unique in its shape and circumstances and in its growth, which resembled a thermometer. Riverdale had no center, just Main Street. Bad weather would come in one day when the fall was over and would stay for the six following months. I prayed for my dead dog, but I didn't pray when Emily died. God would make an exception. He would let her into Heaven. In the early summer of my fourteenth year a lorry pulled up outside our house. I was sitting on the front step rereading a comic. The driver came toward me, covered in a fine, pale dust, which gave his face a ghostly look. "Cement," he said. It's not that I was being shy. It was just that—well, for one, I don't even remember the event. It's a blank: a white slate, a black hole. I was able to date the occasion with complete certainty because that afternoon I had been sledding with my lifelong friend and enemy, Perry Boy, and we had quarreled, because his new Christmas sled would not go as fast as my old one. Snow was never heavy in our part of the world, but this Christmas it had been plentiful enough almost to cover the tallest

NEXT Book Pan Bold Italic
60 pt

Архитектура новое здание путеводитель

NEXT Book Pan Bold Italic
24 pt

Архитектура новое здание путеводитель, старое здание Пресненских бань в стиле модерн, неожиданно изысканное для такого жанра, выстроил в 1900 году Иван Машков, увенчав его, так же как и главное свое детище (доходный дом «Сокол»

NEXT Book Pan Bold Italic
12 pt

Архитектура новое здание путеводитель, старое здание Пресненских бань в стиле модерн, неожиданно изысканное для такого жанра, выстроил в 1900 году Иван Машков, увенчав его, так же как и главное свое детище (доходный дом «Сокол» на Кузнецком Мосту), майоликовым панно. В 1980 году здание, мешавшее расширению улицы Красная Пресня, снесли, а на его месте мастерская Владимира Гинзбурга выстроила здание Венгерского торгпредства. Но утрату та же мастерская честно компенсировала новым зданием бань уже в другом конце улицы—с окном, почти таким же по форме, как то майоликовое панно с лебедями. Правда, размером оно в три раза больше, по краям не оплывает и вообще напоминает скорее круглые окна гаражей Мельникова и типографии Эль Лисицкого. В 1920-е, когда сло-

NEXT Book Pan Bold Italic
6 pt

Архитектура новое здание путеводитель, старое здание Пресненских бань в стиле модерн, неожиданно изысканное для такого жанра, выстроил в 1900 году Иван Машков, увенчав его, так же как и главное свое детище (доходный дом «Сокол» на Кузнецком Мосту), майоликовым панно. В 1980 году здание, мешавшее расширению улицы Красная Пресня, снесли, а на его месте мастерская Владимира Гинзбурга выстроила здание Венгерского торгпредства. Но утрату та же мастерская честно компенсировала новым зданием бань уже в другом конце улицы—с окном, почти таким же по форме, как то майоликовое панно с лебедями. Правда, размером оно в три раза больше, по краям не оплывает и вообще напоминает скорее круглые окна гаражей Мельникова и типографии Эль Лисицкого. В 1920-е, когда слово «гигиена» так же популярно, как «электрификация», бани переживают расцвет. Александр Никольский проектирует в Ленинграде громадные комбинаты по очищению тела и души, включающие в себя помимо бань бассейны, солярии и парки. Строится все, конечно, в урезанном виде, а потом, с экспансией ванн, начинает казаться, что бани и вовсе скоро отомрут. Зачем вообще баня, думает в 1928

году герой Маяковского, когда теперь у каждого «в комнате лето и Волга—только что нету рыб и пароходов». Следующие полвека проблема кажется закрытой, все чисто и опрятно, как пионеры на линейке, а бани строят редко и то лишь типовые. Но 1 января 1976 года оказывается, что «пошел в баню» это не только ругательство, но и традиция. «Сам процесс мытья, который в бане выглядит как торжественный обряд, в ванной—просто смывание грязи!»—банная субкультура вываливается на телеэкраны в виде четырех выпивающих философов, завернутых в простыни, как в тоги. И ровно такое же настроение у новых Пресненских бань—римское. Здесь не смывают грязь, здесь торжественно ступают под арками, чтобы возлечь на полоч, затем погрузиться в просторный бассейн, а потом с чашей в руках прошествовать в лоджии... «Не в театре,—говорю!»—возмущался в бане герой Зощенко, но здесь именно что театр. И пусть набор радостей поскромнее, чем в термах Каракаллы (кроме бань с бассейном, имеются чайный зал, пивной бар, парикмахерская и массажные комнаты), но движение к гармонии духа и тела—то же, что и у авангардиста Никольского. Кстати, из дефицитного красного кирпича в Москве в эти годы

NEXT Book Pan Bold Italic
60 pt

Πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις

NEXT Book Pan Bold Italic
24 pt

Πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις όπως η γραφή έτσι και η φωτογραφία αποτελούν κατ' εξοχήν επικοινωνιακά εργαλεία μεγάλης μάλιστα αποτελεσματικότητας, αφού πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις της επικοινωνίας. Έχουν

NEXT Book Pan Bold Italic
12 pt

Πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις όπως η γραφή έτσι και η φωτογραφία αποτελούν κατ' εξοχήν επικοινωνιακά εργαλεία μεγάλης μάλιστα αποτελεσματικότητας, αφού πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις της επικοινωνίας. Έχουν τη δυνατότητα να μεταδίδουν μηνύματα στο χρόνο, το χώρο και σε μεγάλο αριθμό ανθρώπων. Οι δύο τελευταίες διαστάσεις επήλθαν για μεν το γραπτό λόγο με την ανακάλυψη της τυπογραφίας και αργότερα των σιδηροδρόμων, για δε τη φωτογραφία με την ανακάλυψη της τεχνολογίας halftone, που επέτρεψε την είσοδο της στον Τύπο. Όπως χαρακτηριστικά επισημαίνει η ιστορικός της φωτογραφίας Γκιζέλ Φρόντ: «Η είσοδος της φωτογραφίας στον Τύπο είναι ένα φαινόμενο πρωταρχικής σημασίας. Μεταβάλλει την οπτική των μαζών. Ως τότε ο συνηθισμένος άνθρωπος δεν μπορούσε παρά να βλέπει

NEXT Book Pan Bold Italic
6 pt

Πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις όπως η γραφή έτσι και η φωτογραφία αποτελούν κατ' εξοχήν επικοινωνιακά εργαλεία μεγάλης μάλιστα αποτελεσματικότητας, αφού πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις της επικοινωνίας. Έχουν τη δυνατότητα να μεταδίδουν μηνύματα στο χρόνο, το χώρο και σε μεγάλο αριθμό ανθρώπων. Οι δύο τελευταίες διαστάσεις επήλθαν για μεν το γραπτό λόγο με την ανακάλυψη της τυπογραφίας και αργότερα των σιδηροδρόμων, για δε τη φωτογραφία με την ανακάλυψη της τεχνολογίας halftone, που επέτρεψε την είσοδο της στον Τύπο. Όπως χαρακτηριστικά επισημαίνει η ιστορικός της φωτογραφίας Γκιζέλ Φρόντ: «Η είσοδος της φωτογραφίας στον Τύπο είναι ένα φαινόμενο πρωταρχικής σημασίας. Μεταβάλλει την οπτική των μαζών. Ως τότε ο συνηθισμένος άνθρωπος δεν μπορούσε παρά να βλέπει τα γεγονότα που συνέβαιναν δίπλα του, στο δρόμο ή στο χωριό του. Με τη φωτογραφία ανοίγει ένα παράθυρο στον κόσμο. Οι μορφές των δημοσίων προσωπικοτήτων, τα γεγονότα που συμβαίνουν στην ίδια τη χώρα ή ακόμα και πέρα από τα σύνορα, γίνονται οικεία... Η γραπτή λέξη είναι αφηρημένη. Ενώ η εικόνα αντικατοπτρίζει με σαφήνεια τον κόσμο στον οποίο ζει ο καθένας μας». Το Μάη του 1936, λοιπόν, έχουμε μεγάλη εργατική αναταραχή

και σε μία απεργιακή συγκέντρωση, στη Θεσσαλονίκη, ένας εργάτης πέφτει νεκρός από τα χτυπήματα της αστυνομίας. Η φωτογραφία της μάνας που θρηνεί πάνω από το άψυχο κορμί του γιού της τραβιέται από φωτορεπόρτερ που βρέθηκε στο περιστατικό και την άλλη μέρα το πρωί φιγουράρει στην πρώτη σελίδα του "Ριζοσπάστη", αλλά και άλλων αθηναϊκών εφημερίδων. Ο ποιητής Γιάννης Ρίτσος, βλέποντας τη φωτογραφία στο "Ριζοσπάστη" συγκλονίζεται. Σύμφωνα με μαρτυρία του ίδιου του ποιητή, κλείνεται στη σοφίτα του, κάπου στο Νέο Κόσμο, και την άλλη μέρα έχει έτοιμα τα τέσσερα πρώτα μέρη του ποιήματος "Επιτάφιος", που ο "Ριζοσπάστης" δημοσίευσε με τον τίτλο "Μοιρολόι". Μετά έγραψε και το υπόλοιπο ποίημα το οποίο και αποτέλεσε εκδοτική επιτυχία. Όσα αντίτυπα δε είχαν απομείνει στα βιβλιοπωλεία και τις αποθήκες του εκδοτικού, τα έκαψε μαζί με άλλα απαγορευμένα βιβλία το καθεστώς της 4ης Αυγούστου, στις Σπηλιές του Ολυμπίου Διός. Πολλά χρόνια μετά, το 1958, ο Ρίτσος στέλνει ένα σωθέν αντίτυπο στο νεαρό τότε συνθέτη Μίκη Θεοδωράκη, ο οποίος βρισκόταν στο Παρίσι αναζητώντας το μουσικό του στίγμα. Όπως ο ποιητής συγκλονισμένος από τη δύναμη της φωτογραφίας είχε κλειστεί στη σοφίτα του και έγραψε το μεγάλο αυτό ποίημα, έτσι και

NEXT Poster Pan Thin
60 pt

The car was a boxy late model Ford sedan, white

NEXT Poster Pan Thin
24 pt

The car was a boxy late model Ford sedan, white over black, innocuous bordering on invisible, and very fast. It had been a sheriff's vehicle originally bought at an auction in Tennessee, and further modified for speed. Perry and I listened to the big engine idle, checked the dual scoops on

NEXT Poster Pan Thin
12 pt

The car was a boxy late model Ford sedan, white over black, innocuous bordering on invisible, and very fast. It had been a sheriff's vehicle originally bought at an auction in Tennessee, and further modified for speed. Perry and I listened to the big engine idle, checked the dual scoops on the hood. I had not seen one of those on the road since high school. "You like the car?" Perry asked. "It's all right," I said, my eyes ahead. "I've never been much of a Ford man." Perry shifted in his bucket, "You know something about cars? For city cruising, it'll do." I spent my childhood in Riverdale, New Jersey, thirty miles north from long, narrow Manhattan Island, which sits in the bay, among other islands, outcroppings, flatlands, like a silhouette of a right whale navigating a rocky passage; on the area map, among blank-faced formations, all like itself colored yellow for density of population, it lies like a smelt in a pan. In the old days, Riverdale was a lumbering town. No one who lived in it was out of sound of the

NEXT Poster Pan Thin
6 pt

The car was a boxy late model Ford sedan, white over black, innocuous bordering on invisible, and very fast. It had been a sheriff's vehicle originally bought at an auction in Tennessee, and further modified for speed. Perry and I listened to the big engine idle, checked the dual scoops on the hood. I had not seen one of those on the road since high school. "You like the car?" Perry asked. "It's all right," I said, my eyes ahead. "I've never been much of a Ford man." Perry shifted in his bucket, "You know something about cars? For city cruising, it'll do." I spent my childhood in Riverdale, New Jersey, thirty miles north from long, narrow Manhattan Island, which sits in the bay, among other islands, outcroppings, flatlands, like a silhouette of a right whale navigating a rocky passage; on the area map, among blank-faced formations, all like itself colored yellow for density of population, it lies like a smelt in a pan. In the old days, Riverdale was a lumbering town. No one who lived in it was out of sound of the big saws in the mill by the lake. Then one year there were no more logs to make lumber. But you may never have heard of Riverdale. Nothing happened really there. It was a small and ugly town. The city had come back to me in a dream. Rising up through the tranquil sleep of a warm May evening in the noisy and busy New York, the reverie left in its wake a delicious sense of peace. All cities begin as a point of activity, usually a harbor, and settlement concentrically grows around this point in increasingly wider rings. Manhattan is unique

in its shape and circumstances and in its growth, which resembled a thermometer. Riverdale had no center, just Main Street. Bad weather would come in one day when the fall was over and would stay for the six following months. I prayed for my dead dog, but I didn't pray when Emily died. God would make an exception. He would let her into Heaven. In the early summer of my fourteenth year a lorry pulled up outside our house. I was sitting on the front step rereading a comic. The driver came toward me, covered in a fine, pale dust, which gave his face a ghostly look. "Cement," he said. It's not that I was being shy. It was just that—well, for one, I don't even remember the event. It's a blank: a white slate, a black hole. I was able to date the occasion with complete certainty because that afternoon I had been sledding with my lifelong friend and enemy, Perry Boy, and we had quarreled, because his new Christmas sled would not go as fast as my old one. Snow was never heavy in our part of the world, but this Christmas it had been plentiful enough almost to cover the tallest spears of dried grass in Mountain Side Park. The following day, my dog was dying. I brought her water and food and placed them near her, stood watching intently—but she didn't move. She kissed Stefanos on the cheek and bolted out the door. Stefanos set Karras up with a beer and put a Jack and a beer in front of Boyle. Boyle picked up the A section of the Post. He read intently, chuckling under his breath as Stefanos finished up with Mai's closing proce-

NEXT Poster Pan Thin
60 pt

Архитектура НОВОЕ здание ПУТЕВОДИТЕЛЬ

NEXT Poster Pan Thin
24 pt

Архитектура новое здание путеводитель, старое здание Пресненских бань в стиле модерн, неожиданно изысканное для такого жанра, выстроил в 1900 году Иван Машков, увенчав его, так же как и главное свое детище (доходный дом «Сокол» на Кузнецком Мосту), майоликовым панно

NEXT Poster Pan Thin
12 pt

Архитектура новое здание путеводитель, старое здание Пресненских бань в стиле модерн, неожиданно изысканное для такого жанра, выстроил в 1900 году Иван Машков, увенчав его, так же как и главное свое детище (доходный дом «Сокол» на Кузнецком Мосту), майоликовым панно. В 1980 году здание, мешавшее расширению улицы Красная Пресня, снесли, а на его месте мастерская Владимира Гинзбурга выстроила здание Венгерского торгпредства. Но утрату та же мастерская честно компенсировала новым зданием бань уже в другом конце улицы—с окном, почти таким же по форме, как то майоликовое панно с лебедями. Правда, размером оно в три раза больше, по краям не оплывает и вообще напоминает скорее круглые окна гаражей Мельникова и типографии Эль Лисицкого. В 1920-е, когда слово «гигиена» так же популярно, как «электрификация», бани переживают расцвет. Александр Никольский проектирует в Ленинграде громадные комбинаты по очи-

NEXT Poster Pan Thin
6 pt

Архитектура новое здание путеводитель, старое здание Пресненских бань в стиле модерн, неожиданно изысканное для такого жанра, выстроил в 1900 году Иван Машков, увенчав его, так же как и главное свое детище (доходный дом «Сокол» на Кузнецком Мосту), майоликовым панно. В 1980 году здание, мешавшее расширению улицы Красная Пресня, снесли, а на его месте мастерская Владимира Гинзбурга выстроила здание Венгерского торгпредства. Но утрату та же мастерская честно компенсировала новым зданием бань уже в другом конце улицы—с окном, почти таким же по форме, как то майоликовое панно с лебедями. Правда, размером оно в три раза больше, по краям не оплывает и вообще напоминает скорее круглые окна гаражей Мельникова и типографии Эль Лисицкого. В 1920-е, когда слово «гигиена» так же популярно, как «электрификация», бани переживают расцвет. Александр Никольский проектирует в Ленинграде громадные комбинаты по очищению тела и души, включающие в себя помимо бань бассейны, солярии и парки. Строится все, конечно, в урезанном виде, а потом, с экспансией ванн, начинает казаться, что бани и вовсе скоро отомрут. Зачем вообще баня, думает в 1928 году герой Маяковского, когда теперь у каждого «в комнате лето и Волга—только что нету рыб и пароходов». Следующие полвека проблема кажется закрытой, все чисто и опрятно, как пионеры на линейке, а бани строят редко и то лишь типовые. Но 1 января 1976 года оказывается, что «пошел в баню» это

не только ругательство, но и традиция. «Сам процесс мытья, который в бане выглядит как торжественный обряд, в ванной—просто смывание грязи!»—банная субкультура вываливается на телеэкраны страны в виде четырех выпивающих философов, завернутых в простыни, как в тоги. И ровно такое же настроение у новых Пресненских бань—римское. Здесь не смывают грязь, здесь торжественно ступают под арками, чтобы возлечь на полоч, затем погрузиться в просторный бассейн, а потом с чашей в руках прошептать в лоджии... «Не в театре—то-ворю!»—возмущался в бане герой Зощенко, но здесь именно что театр. И пусть набор радостей поскромнее, чем в термах Каракаллы (кроме бань с бассейном, имеются чайный зал, пивной бар, парикмахерская и массажные комнаты), но движение к гармонии духа и тела—то же, что и у авангардиста Никольского. Кстати, из дефицитного красного кирпича в Москве в эти годы строится только одно общественное здание—и это как раз театр, Театр на Таганке. В банях же кирпич удается пробить под флагом революционного цвета Пресни. Но это все для отвода глаз, вдохновляется Андрей Таранов архитектурой Луиса Кана и особенно его Институтом управления в Ахмедбаде (1963), где такие же большие круглые окна и кирпичные арки. Кладка «растет» прямо из земли, без цоколя и отмостки, создавая ощущение единства материала—что характерно уже для европейского брутализма. Но авторы возрождают и забытые местные приемы: распушка

NEXT Poster Pan Thin
60 pt

Πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις

NEXT Poster Pan Thin
24 pt

Πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις όπως η γραφή έτσι και η φωτογραφία αποτελούν κατ' εξοχήν επικοινωνιακά εργαλεία μεγάλης μάλιστα αποτελεσματικότητας, αφού πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις της επικοινωνίας. Έχουν τη δυνατότητα να μεταδίδουν μηνύματα στο χρόνο, το χώρο και σε μεγά-

NEXT Poster Pan Thin
12 pt

Πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις όπως η γραφή έτσι και η φωτογραφία αποτελούν κατ' εξοχήν επικοινωνιακά εργαλεία μεγάλης μάλιστα αποτελεσματικότητας, αφού πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις της επικοινωνίας. Έχουν τη δυνατότητα να μεταδίδουν μηνύματα στο χρόνο, το χώρο και σε μεγάλο αριθμό ανθρώπων. Οι δύο τελευταίες διαστάσεις επήλθαν για μεν το γραπτό λόγο με την ανακάλυψη της τυπογραφίας και αργότερα των σιδηροδρόμων, για δε τη φωτογραφία με την ανακάλυψη της τεχνολογίας halftone, που επέτρεψε την είσοδο της στον Τύπο. Όπως χαρακτηριστικά επισημαίνει η ιστορικός της φωτογραφίας Γκιζέλ Φρόντ: «Η είσοδος της φωτογραφίας στον Τύπο είναι ένα φαινόμενο πρωταρχικής σημασίας. Μεταβάλλει την οπτική των μαζών. Ως τότε ο συνηθισμένος άνθρωπος δεν μπορούσε παρά να βλέπει τα γεγονότα που συνέβαιναν δίπλα του, στο δρόμο ή στο χωριό του. Με τη φωτογραφία ανοίγει ένα παράθυρο στον κόσμο. Οι μορφές των δημοσίων προσωπικότη-

NEXT Poster Pan Thin
6 pt

Πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις όπως η γραφή έτσι και η φωτογραφία αποτελούν κατ' εξοχήν επικοινωνιακά εργαλεία μεγάλης μάλιστα αποτελεσματικότητας, αφού πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις της επικοινωνίας. Έχουν τη δυνατότητα να μεταδίδουν μηνύματα στο χρόνο, το χώρο και σε μεγάλο αριθμό ανθρώπων. Οι δύο τελευταίες διαστάσεις επήλθαν για μεν το γραπτό λόγο με την ανακάλυψη της τυπογραφίας και αργότερα των σιδηροδρόμων, για δε τη φωτογραφία με την ανακάλυψη της τεχνολογίας halftone, που επέτρεψε την είσοδο της στον Τύπο. Όπως χαρακτηριστικά επισημαίνει η ιστορικός της φωτογραφίας Γκιζέλ Φρόντ: «Η είσοδος της φωτογραφίας στον Τύπο είναι ένα φαινόμενο πρωταρχικής σημασίας. Μεταβάλλει την οπτική των μαζών. Ως τότε ο συνηθισμένος άνθρωπος δεν μπορούσε παρά να βλέπει τα γεγονότα που συνέβαιναν δίπλα του, στο δρόμο ή στο χωριό του. Με τη φωτογραφία ανοίγει ένα παράθυρο στον κόσμο. Οι μορφές των δημοσίων προσωπικότητων, τα γεγονότα που συμβαίνουν στην ίδια τη χώρα ή ακόμα και πέρα από τα σύνορα, γίνονται οικεία... Η γραπτή λέξη είναι αφηρημένη. Ενώ η εικόνα αντικατοπτρίζει με σαφήνεια τον κόσμο στον οποίο ζει ο καθένας μας». Το Μάη του 1936, λοιπόν, έχουμε μεγάλη εργατική αναταραχή και σε μία απεργιακή συγκέντρωση, στη Θεσσαλονίκη, ένας εργάτης πέφτει νεκρός από τα χτυπήματα της αστυνομίας. Η φωτογραφία της μάνας που θρηνεί πάνω από το άψυχο κορμί του γιού της τραβιέται από φωτορεπόρτερ που βρέθηκε στο περι-

στατικό και την άλλη μέρα το πρωί φιγουράρει στην πρώτη σελίδα του "Ριζοσπάστη", αλλά και άλλων αθηναϊκών εφημερίδων. Ο ποιητής Γιάννης Ρίτσος, βλέποντας τη φωτογραφία στο "Ριζοσπάστη" συγκλονίζεται. Σύμφωνα με μαρτυρία του ίδιου του ποιητή, κλείνεται στη σοφίτα του, κόπυ στο Νέο Κόσμο, και την άλλη μέρα έχει έτοιμα τα τέσσερα πρώτα μέρη του ποιήματος "Επιτάφιος", που ο "Ριζοσπάστης" δημοσίευσε με τον τίτλο "Μοιρολόι". Μετά έγραψε και το υπόλοιπο ποίημα το οποίο και αποτέλεσε εκδοτική επιτυχία. Όσα αντίτυπα δε είχαν απομείνει στα βιβλιοπωλεία και τις αποθήκες του εκδοτικού, τα έκαψε μαζί με άλλα απαγορευμένα βιβλία το καθεστώς της 4ης Αυγούστου, στις Στήλες του Ολυμπίου Διός. Πολλά χρόνια μετά, το 1958, ο Ρίτσος στέλνει ένα σωθόν αντίτυπο στο νεαρό τότε συνθέτη Μίκη Θεοδωράκη, ο οποίος βρισκόταν στο Παρίσι αναζητώντας το μουσικό του στίγμα. Όπως ο ποιητής συγκλονισμένος από τη δύναμη της φωτογραφίας είχε κλειστεί στη σοφίτα του και έγραψε το μεγάλο αυτό ποίημα, έτσι και ο Μίκης, σύμφωνα με δική του μαρτυρία, συγκλονίστηκε από τους στίχους, κάθησε στο πιάνο και το μελοποίησε. Το αποτέλεσμα είναι γνωστό. Ένα μεγάλο μουσικό έργο, που και τον δρόμο του νέου ελληνικού τραγουδιού χαράζει και αγκαλιάζεται από τον ελληνικό λαό. Ιδιαίτερα τα χρόνια της δικτατορίας ακούγεται σε κάθε αγωνιστική εκδήλωση και κινητοποίηση. Έτσι, ένας αγώνας και μια θυσία ενός αγωνιστή, μέσα από μια φωτογραφία περνάει και γίνεται τραγούδι που το παίρνει ο λαός στο στόμα του,

NEXT Poster Pan Thin Italic
60 pt

The car was a boxy late model Ford sedan, white

NEXT Poster Pan Thin Italic
24 pt

The car was a boxy late model Ford sedan, white over black, innocuous bordering on invisible, and very fast. It had been a sheriff's vehicle originally bought at an auction in Tennessee, and further modified for speed. Perry and I listened to the big engine idle, checked the dual scoops on

NEXT Poster Pan Thin Italic
12 pt

The car was a boxy late model Ford sedan, white over black, innocuous bordering on invisible, and very fast. It had been a sheriff's vehicle originally bought at an auction in Tennessee, and further modified for speed. Perry and I listened to the big engine idle, checked the dual scoops on the hood. I had not seen one of those on the road since high school. "You like the car?" Perry asked. "It's all right," I said, my eyes ahead. "I've never been much of a Ford man." Perry shifted in his bucket, "You know something about cars? For city cruising, it'll do." I spent my childhood in Riverdale, New Jersey, thirty miles north from long, narrow Manhattan Island, which sits in the bay, among other islands, outcroppings, flatlands, like a silhouette of a right whale navigating a rocky passage; on the area map, among blank-faced formations, all like itself colored yellow for density of population, it lies like a smelt in a pan. In the old days, Riverdale was a lumbering town. No one who lived in it was out of sound of the big saws in the mill by

NEXT Poster Pan Thin Italic
6 pt

The car was a boxy late model Ford sedan, white over black, innocuous bordering on invisible, and very fast. It had been a sheriff's vehicle originally bought at an auction in Tennessee, and further modified for speed. Perry and I listened to the big engine idle, checked the dual scoops on the hood. I had not seen one of those on the road since high school. "You like the car?" Perry asked. "It's all right," I said, my eyes ahead. "I've never been much of a Ford man." Perry shifted in his bucket, "You know something about cars? For city cruising, it'll do." I spent my childhood in Riverdale, New Jersey, thirty miles north from long, narrow Manhattan Island, which sits in the bay, among other islands, outcroppings, flatlands, like a silhouette of a right whale navigating a rocky passage; on the area map, among blank-faced formations, all like itself colored yellow for density of population, it lies like a smelt in a pan. In the old days, Riverdale was a lumbering town. No one who lived in it was out of sound of the big saws in the mill by the lake. Then one year there were no more logs to make lumber. But you may never have heard of Riverdale. Nothing happened really there. It was a small and ugly town. The city had come back to me in a dream. Rising up through the tranquil sleep of a warm May evening in the noisy and busy New York, the reverie left in its wake a delicious sense of peace. All cities begin as a point of activity, usually a harbor, and settlement concentrically grows around this point in increasingly wider rings. Manhattan is unique in its shape and circum-

stances and in its growth, which resembled a thermometer. Riverdale had no center, just Main Street. Bad weather would come in one day when the fall was over and would stay for the six following months. I prayed for my dead dog, but I didn't pray when Emily died. God would make an exception. He would let her into Heaven. In the early summer of my fourteenth year a lorry pulled up outside our house. I was sitting on the front step rereading a comic. The driver came toward me, covered in a fine, pale dust, which gave his face a ghostly look. "Cement," he said. It's not that I was being shy. It was just that—well, for one, I don't even remember the event. It's a blank: a white slate, a black hole. I was able to date the occasion with complete certainty because that afternoon I had been sledging with my lifelong friend and enemy, Perry Boy, and we had quarreled, because his new Christmas sled would not go as fast as my old one. Snow was never heavy in our part of the world, but this Christmas it had been plentiful enough almost to cover the tallest spears of dried grass in Mountain Side Park. The following day, my dog was dying. I brought her water and food and placed them near her, stood watching intently—but she didn't move. She kissed Stefanos on the cheek and bolted out the door. Stefanos set Karras up with a beer and put a Jack and a beer in front of Boyle. Boyle picked up the A section of the Post. He read intently, chuckling under his breath as Stefanos finished up with Mai's closing procedure. "Here's one for you," said Boyle to Karras.

NEXT Poster Pan Thin Italic
60 pt

Архитектура НОВОЕ здание путеводитель

NEXT Poster Pan Thin Italic
24 pt

Архитектура новое здание путеводитель, старое здание Пресненских бань в стиле модерн, неожиданно изысканное для такого жанра, выстроил в 1900 году Иван Машков, увенчав его, так же как и главное свое детище (доходный дом «Сокол» на Кузнецком Мосту), майоликовым панно

NEXT Poster Pan Thin Italic
12 pt

Архитектура новое здание путеводитель, старое здание Пресненских бань в стиле модерн, неожиданно изысканное для такого жанра, выстроил в 1900 году Иван Машков, увенчав его, так же как и главное свое детище (доходный дом «Сокол» на Кузнецком Мосту), майоликовым панно. В 1980 году здание, мешавшее расширению улицы Красная Пресня, снесли, а на его месте мастерская Владимира Гинзбурга выстроила здание Венгерского торгпредства. Но утрату та же мастерская честно компенсировала новым зданием бань уже в другом конце улицы—с окном, почти таким же по форме, как то майоликовое панно с лебедями. Правда, размером оно в три раза больше, по краям не оплывает и вообще напоминает скорее круглые окна гаражей Мельникова и типографии Эль Лисицкого. В 1920-е, когда слово «гигиена» так же популярно, как «электрификация», бани переживают расцвет. Александр Никольский проектирует в Ленинграде громадные комбинаты по очищению тела и души, вклю-

NEXT Poster Pan Thin Italic
6 pt

Архитектура новое здание путеводитель, старое здание Пресненских бань в стиле модерн, неожиданно изысканное для такого жанра, выстроил в 1900 году Иван Машков, увенчав его, так же как и главное свое детище (доходный дом «Сокол» на Кузнецком Мосту), майоликовым панно. В 1980 году здание, мешавшее расширению улицы Красная Пресня, снесли, а на его месте мастерская Владимира Гинзбурга выстроила здание Венгерского торгпредства. Но утрату та же мастерская честно компенсировала новым зданием бань уже в другом конце улицы—с окном, почти таким же по форме, как то майоликовое панно с лебедями. Правда, размером оно в три раза больше, по краям не оплывает и вообще напоминает скорее круглые окна гаражей Мельникова и типографии Эль Лисицкого. В 1920-е, когда слово «гигиена» так же популярно, как «электрификация», бани переживают расцвет. Александр Никольский проектирует в Ленинграде громадные комбинаты по очищению тела и души, включающие в себя помимо бань бассейны, солярии и парки. Строится все, конечно, в урезанном виде, а потом, с экспансией ванн, начинает казаться, что бани и вовсе скоро отомрут. Зачем вообще баня, думает в 1928 году герой Маяковского, когда теперь у каждого «в комнате лето и Волга—только что нету рыб и пароходов». Следующие полвека проблема кажется закрытой, все чисто и опрятно, как пионеры на линейке, а бани строят редко и то лишь типовые. Но 1 января 1976 года оказывается, что «пошел в баню» это

не только ругательство, но и традиция. «Сам процесс мытья, который в бане выглядит как торжественный обряд, в ванной—просто смывание грязи!»—банная субкультура вываливается на телеэкраны страны в виде четырех выплывающих философов, завернутых в простыни, как в тоги. И ровно такое же настроение у новых Пресненских бань—римское. Здесь не смывают грязь, здесь торжественно ступают под арками, чтобы возлечь на полоч, затем погрузиться в просторный бассейн, а потом с чашей в руках прошептать в лоджии.. «Не в театре,—говорю!»—возмущался в бане герой Зощенко, но здесь именно что театр. И пусть набор радостей поскромнее, чем в термах Каракаллы (кроме бань с бассейном, имеются чайный зал, пивной бар, парикмахерская и массажные комнаты), но движение к гармонии духа и тела—то же, что и у авангардиста Никольского. Кстати, из дефицитного красного кирпича в Москве в эти годы строится только одно общественное здание—и это как раз театр, Театр на Таганке. В банях же кирпич удается пробить под флагом революционного цвета Пресни. Но это все для отвода глаз, вдохновляется Андрей Таранов архитектурой Луиса Кана и особенно его Институтом управления в Ахмадабаде (1963), где такие же большие круглые окна и кирпичные арки. Кладка «растет» прямо из земли, без цоколя и отмостики, создавая ощущение единства материала—что характерно уже для европейского брутализма. Но авторы возрождают и забытые местные приемы: распушка (изме-

NEXT Poster Pan Thin Italic
60 pt

Πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις

NEXT Poster Pan Thin Italic
24 pt

Πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις όπως η γραφή έτσι και η φωτογραφία αποτελούν κατ' εξοχήν επικοινωνιακά εργαλεία μεγάλης μάλιστα αποτελεσματικότητας, αφού πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις της επικοινωνίας. Έχουν τη δυνατότητα να μεταδίδουν μηνύματα στο χρόνο, το χώρο και

NEXT Poster Pan Thin Italic
12 pt

Πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις όπως η γραφή έτσι και η φωτογραφία αποτελούν κατ' εξοχήν επικοινωνιακά εργαλεία μεγάλης μάλιστα αποτελεσματικότητας, αφού πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις της επικοινωνίας. Έχουν τη δυνατότητα να μεταδίδουν μηνύματα στο χρόνο, το χώρο και σε μεγάλο αριθμό ανθρώπων. Οι δύο τελευταίες διαστάσεις επήλθαν για μεν το γραπτό λόγο με την ανακάλυψη της τυπογραφίας και αργότερα των σιδηροδρόμων, για δε τη φωτογραφία με την ανακάλυψη της τεχνολογίας halftone, που επέτρεψε την είσοδο της στον Τύπο. Όπως χαρακτηριστικά επισημαίνει η ιστορικός της φωτογραφίας Γκιζέλ Φρόντ: «Η είσοδος της φωτογραφίας στον Τύπο είναι ένα φαινόμενο πρωταρχικής σημασίας. Μεταβάλλει την οπτική των μαζών. Ως τότε ο συνηθισμένος άνθρωπος δεν μπορούσε παρά να βλέπει τα γεγονότα που συνέβαιναν δίπλα του, στο δρόμο ή στο χωριό του. Με τη φωτογραφία ανοίγει ένα παράθυρο στον κόσμο. Οι μορφές των δημοσίων προσωπικοτήτων, τα γεγονότα

NEXT Poster Pan Thin Italic
6 pt

Πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις όπως η γραφή έτσι και η φωτογραφία αποτελούν κατ' εξοχήν επικοινωνιακά εργαλεία μεγάλης μάλιστα αποτελεσματικότητας, αφού πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις της επικοινωνίας. Έχουν τη δυνατότητα να μεταδίδουν μηνύματα στο χρόνο, το χώρο και σε μεγάλο αριθμό ανθρώπων. Οι δύο τελευταίες διαστάσεις επήλθαν για μεν το γραπτό λόγο με την ανακάλυψη της τυπογραφίας και αργότερα των σιδηροδρόμων, για δε τη φωτογραφία με την ανακάλυψη της τεχνολογίας halftone, που επέτρεψε την είσοδο της στον Τύπο. Όπως χαρακτηριστικά επισημαίνει η ιστορικός της φωτογραφίας Γκιζέλ Φρόντ: «Η είσοδος της φωτογραφίας στον Τύπο είναι ένα φαινόμενο πρωταρχικής σημασίας. Μεταβάλλει την οπτική των μαζών. Ως τότε ο συνηθισμένος άνθρωπος δεν μπορούσε παρά να βλέπει τα γεγονότα που συνέβαιναν δίπλα του, στο δρόμο ή στο χωριό του. Με τη φωτογραφία ανοίγει ένα παράθυρο στον κόσμο. Οι μορφές των δημοσίων προσωπικοτήτων, τα γεγονότα που συμβαίνουν στην ίδια τη χώρα ή ακόμα και πέρα από τα σύνορα, γίνονται οικεία... Η γραπτή λέξη είναι αφηρημένη. Ενώ η εικόνα αντικατοπτρίζει με σαφήνεια τον κόσμο στον οποίο ζει ο καθένας μας». Το Μάη του 1936, λοιπόν, έχουμε μεγάλη εργατική αναταραχή και σε μία απεργιακή συγκέντρωση, στη Θεσσαλονίκη, ένας εργάτης πέφτει νεκρός από τα χτυπήματα της αστυνομίας. Η φωτογραφία της μάνιας που θρηνηεί πάνω από το άψυχο κορμί του γιού της τραβιέται από φωτορεπόρτερ που βρέθηκε στο περιστα-

τικό και την άλλη μέρα το πρωί φιγουράρει στην πρώτη σελίδα του "Ριζοσπάστη", αλλά και άλλων αθηναϊκών εφημερίδων. Ο ποιητής Γιάννης Ρίτσος, βλέποντας τη φωτογραφία στο "Ριζοσπάστη" συγκλονίζεται. Σύμφωνα με μαρτυρία του ίδιου του ποιητή, κλείνεται στη σοφίτα του, κάπου στο Νέο Κόσμο, και την άλλη μέρα έχει έτοιμα τα τέσσερα πρώτα μέρη του ποιήματος "Επιτάφιος", που ο "Ριζοσπάστης" δημοσίευσε με τον τίτλο "Μοιρολόι". Μετά έγραψε και το υπόλοιπο ποίημα το οποίο και αποτέλεσε εκδοτική επιτυχία. Όσα αντίτυπα δε είχαν απομείνει στα βιβλιοπωλεία και τις αποθήκες του εκδοτικού, τα έκαψε μαζί με άλλα απαγορευμένα βιβλία το καθεστώς της 4ης Αυγούστου, στις Στήλες του Ολυμπίου Διός. Πολλά χρόνια μετά, το 1958, ο Ρίτσος στέλνει ένα σωθέν αντίτυπο στο νεαρό τότε συνθέτη Μίκη Θεοδωράκη, ο οποίος βρισκόταν στο Παρίσι αναζητώντας το μουσικό του στίγμα. Όπως ο ποιητής συγκλονισμένος από τη δύναμη της φωτογραφίας είχε κλειστεί στη σοφίτα του και έγραψε το μεγάλο αυτό ποίημα, έτσι και ο Μίκης, σύμφωνα με δική του μαρτυρία, συγκλονίστηκε από τους στίχους, κάθισε στο πιάνο και το μελοποίησε. Το αποτέλεσμα είναι γνωστό. Ένα μεγάλο μουσικό έργο, που και τον δρόμο του νέου ελληνικού τραγουδιού χαράζει και σηκάλιόζεται από τον ελληνικό λαό. Ιδιαίτερα τα χρόνια της δικτατορίας ακούγεται σε κάθε αγωνιακή εκδήλωση και κινητοποίηση. Έτσι, ένας αγώνας και μια θυσία ενός αγωνιστή, μέσα από μια φωτογραφία περνάει και γίνεται τραγούδι που το παίρνει ο λαός στο στόμα του,

NEXT Poster Pan Light
60 pt

The car was a boxy late model Ford sedan, white

NEXT Poster Pan Light
24 pt

The car was a boxy late model Ford sedan, white over black, innocuous bordering on invisible, and very fast. It had been a sheriff's vehicle originally bought at an auction in Tennessee, and further modified for speed. Perry and I listened to the big engine idle, checked the dual scoops on

NEXT Poster Pan Light
12 pt

The car was a boxy late model Ford sedan, white over black, innocuous bordering on invisible, and very fast. It had been a sheriff's vehicle originally bought at an auction in Tennessee, and further modified for speed. Perry and I listened to the big engine idle, checked the dual scoops on the hood. I had not seen one of those on the road since high school. "You like the car?" Perry asked. "It's all right," I said, my eyes ahead. "I've never been much of a Ford man." Perry shifted in his bucket, "You know something about cars? For city cruising, it'll do." I spent my childhood in Riverdale, New Jersey, thirty miles north from long, narrow Manhattan Island, which sits in the bay, among other islands, outcroppings, flatlands, like a silhouette of a right whale navigating a rocky passage; on the area map, among blank-faced formations, all like itself colored yellow for density of population, it lies like a smelt in a pan. In the old days, Riverdale was a lumbering town. No one who lived in it was out of sound of the big saws in the mill

NEXT Poster Pan Light
6 pt

The car was a boxy late model Ford sedan, white over black, innocuous bordering on invisible, and very fast. It had been a sheriff's vehicle originally bought at an auction in Tennessee, and further modified for speed. Perry and I listened to the big engine idle, checked the dual scoops on the hood. I had not seen one of those on the road since high school. "You like the car?" Perry asked. "It's all right," I said, my eyes ahead. "I've never been much of a Ford man." Perry shifted in his bucket, "You know something about cars? For city cruising, it'll do." I spent my childhood in Riverdale, New Jersey, thirty miles north from long, narrow Manhattan Island, which sits in the bay, among other islands, outcroppings, flatlands, like a silhouette of a right whale navigating a rocky passage; on the area map, among blank-faced formations, all like itself colored yellow for density of population, it lies like a smelt in a pan. In the old days, Riverdale was a lumbering town. No one who lived in it was out of sound of the big saws in the mill by the lake. Then one year there were no more logs to make lumber. But you may never have heard of Riverdale. Nothing happened really there. It was a small and ugly town. The city had come back to me in a dream. Rising up through the tranquil sleep of a warm May evening in the noisy and busy New York, the reverie left in its wake a delicious sense of peace. All cities begin as a point of activity, usually a harbor, and settlement concentrically grows around this point in increasingly wider rings. Manhattan is unique in its shape and

circumstances and in its growth, which resembled a thermometer. Riverdale had no center, just Main Street. Bad weather would come in one day when the fall was over and would stay for the six following months. I prayed for my dead dog, but I didn't pray when Emily died. God would make an exception. He would let her into Heaven. In the early summer of my fourteenth year a lorry pulled up outside our house. I was sitting on the front step rereading a comic. The driver came toward me, covered in a fine, pale dust, which gave his face a ghostly look. "Cement," he said. It's not that I was being shy. It was just that—well, for one, I don't even remember the event. It's a blank: a white slate, a black hole. I was able to date the occasion with complete certainty because that afternoon I had been sledding with my lifelong friend and enemy, Perry Boy, and we had quarreled, because his new Christmas sled would not go as fast as my old one. Snow was never heavy in our part of the world, but this Christmas it had been plentiful enough almost to cover the tallest spears of dried grass in Mountain Side Park. The following day, my dog was dying. I brought her water and food and placed them near her, stood watching intently—but she didn't move. She kissed Stefanos on the cheek and bolted out the door. Stefanos set Karras up with a beer and put a Jack and a beer in front of Boyle. Boyle picked up the A section of the Post. He read intently, chuckling under his breath as Stefanos finished up with Mai's closing procedure. "Here's one for you," said Boyle to Karras. "Ah,

NEXT Poster Pan Light
60 pt

Архитектура новое здание путеводитель

NEXT Poster Pan Light
24 pt

Архитектура новое здание путеводитель, старое здание Пресненских бань в стиле модерн, неожиданно изысканное для такого жанра, выстроил в 1900 году Иван Машков, увенчав его, так же как и главное свое детище (доходный дом «Сокол» на Кузнецком Мосту), майоликовым панно.

NEXT Poster Pan Light
12 pt

Архитектура новое здание путеводитель, старое здание Пресненских бань в стиле модерн, неожиданно изысканное для такого жанра, выстроил в 1900 году Иван Машков, увенчав его, так же как и главное свое детище (доходный дом «Сокол» на Кузнецком Мосту), майоликовым панно. В 1980 году здание, мешавшее расширению улицы Красная Пресня, снесли, а на его месте мастерская Владимира Гинзбурга выстроила здание Венгерского торгпредства. Но утрату та же мастерская честно компенсировала новым зданием бань уже в другом конце улицы—с окном, почти таким же по форме, как то майоликовое панно с лебедями. Правда, размером оно в три раза больше, по краям не оплывает и вообще напоминает скорее круглые окна гаражей Мельникова и типографии Эль Лисицкого. В 1920-е, когда слово «гигиена» так же популярно, как «электрификация», бани переживают расцвет. Александр Никольский проектирует в Ленинграде громадные комбинаты по очищению тела и

NEXT Poster Pan Light
6 pt

Архитектура новое здание путеводитель, старое здание Пресненских бань в стиле модерн, неожиданно изысканное для такого жанра, выстроил в 1900 году Иван Машков, увенчав его, так же как и главное свое детище (доходный дом «Сокол» на Кузнецком Мосту), майоликовым панно. В 1980 году здание, мешавшее расширению улицы Красная Пресня, снесли, а на его месте мастерская Владимира Гинзбурга выстроила здание Венгерского торгпредства. Но утрату та же мастерская честно компенсировала новым зданием бань уже в другом конце улицы—с окном, почти таким же по форме, как то майоликовое панно с лебедями. Правда, размером оно в три раза больше, по краям не оплывает и вообще напоминает скорее круглые окна гаражей Мельникова и типографии Эль Лисицкого. В 1920-е, когда слово «гигиена» так же популярно, как «электрификация», бани переживают расцвет. Александр Никольский проектирует в Ленинграде громадные комбинаты по очищению тела и души, включающие в себя помимо бань бассейны, солариумы и парки. Строится все, конечно, в урезанном виде, а потом, с экспансией ванн, начинает казаться, что бани и вовсе скоро отомрут. Зачем вообще баня, думает в 1928 году герой Маяковского, когда теперь у каждого «в комнате лето и Волга—только что нету рыб и пароходов». Следующие полвека проблема кажется закрытой, все чисто и опрятно, как пионеры на линейке, а бани строят редко и то лишь типовые. Но 1 января 1976 года оказывается, что

«пошел в баню» это не только ругательство, но и традиция. «Сам процесс мытья, который в бане выглядит как торжественный обряд, в ванной—просто смывание грязи!»—банная субкультура вываливается на телеэкраны страны в виде четырех выпивающих философов, завернутых в простыни, как в тоги. И ровно такое же настроение у новых Пресненских бань—римское. Здесь не смывают грязь, здесь торжественно ступают под арками, чтобы возлечь на полоч, затем погрузиться в просторный бассейн, а потом с чашей в руках проществовать в лоджии... «Не в театре,—говорю!»—возмущался в бане герой Жошенко, но здесь именно что театр. И пусть набор радостей поскромнее, чем в термах Каракаллы (кроме бань с бассейном, имеются чайный зал, пивной бар, парикмахерская и массажные комнаты), но движение к гармонии духа и тела—то же, что и у авангардиста Никольского. Кстати, из дефицитного красного кирпича в Москве в эти годы строится только одно общественное здание—и это как раз театр, Театр на Таганке. В банях же кирпич удается пробить под флагом революционного цвета Пресни. Но это все для отвода глаз, вдохновляется Андрей Таранов архитектурой Луиса Кана и особенно его Институтом управления в Ахмедабаде (1963), где такие же большие круглые окна и кирпичные арки. Кладка «растет» прямо из земли, без цоколя и отмости, создавая ощущение единства материала—что характерно уже для европейского брутализма. Но авторы возрождают и забытые местные приемы:

NEXT Poster Pan Light
60 pt

Πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις

NEXT Poster Pan Light
24 pt

Πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις όπως η γραφή έτσι και η φωτογραφία αποτελούν κατ' εξοχήν επικοινωνιακά εργαλεία μεγάλης μάλιστα αποτελεσματικότητας, αφού πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις της επικοινωνίας. Έχουν τη δυνατότητα να μεταδίδουν μηνύματα στο χρόνο, το χώρο και σε μεγά-

NEXT Poster Pan Light
12 pt

Πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις όπως η γραφή έτσι και η φωτογραφία αποτελούν κατ' εξοχήν επικοινωνιακά εργαλεία μεγάλης μάλιστα αποτελεσματικότητας, αφού πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις της επικοινωνίας. Έχουν τη δυνατότητα να μεταδίδουν μηνύματα στο χρόνο, το χώρο και σε μεγάλο αριθμό ανθρώπων. Οι δύο τελευταίες διαστάσεις επήλθαν για μεν το γραπτό λόγο με την ανακάλυψη της τυπογραφίας και αργότερα των σιδηροδρόμων, για δε τη φωτογραφία με την ανακάλυψη της τεχνολογίας halftone, που επέτρεψε την είσοδο της στον Τύπο. Όπως χαρακτηριστικά επισημαίνει η ιστορικός της φωτογραφίας Γκιζέλ Φρόντ: «Η είσοδος της φωτογραφίας στον Τύπο είναι ένα φαινόμενο πρωταρχικής σημασίας. Μεταβάλλει την οπτική των μαζών. Ως τότε ο συνηθισμένος άνθρωπος δεν μπορούσε παρά να βλέπει τα γεγονότα που συνέβαιναν δίπλα του, στο δρόμο ή στο χωριό του. Με τη φωτογραφία ανοίγει ένα παράθυρο στον κόσμο. Οι μορφές των δημοσίων προσσωπικότητων.

NEXT Poster Pan Light
6 pt

Πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις όπως η γραφή έτσι και η φωτογραφία αποτελούν κατ' εξοχήν επικοινωνιακά εργαλεία μεγάλης μάλιστα αποτελεσματικότητας, αφού πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις της επικοινωνίας. Έχουν τη δυνατότητα να μεταδίδουν μηνύματα στο χρόνο, το χώρο και σε μεγάλο αριθμό ανθρώπων. Οι δύο τελευταίες διαστάσεις επήλθαν για μεν το γραπτό λόγο με την ανακάλυψη της τυπογραφίας και αργότερα των σιδηροδρόμων, για δε τη φωτογραφία με την ανακάλυψη της τεχνολογίας halftone, που επέτρεψε την είσοδο της στον Τύπο. Όπως χαρακτηριστικά επισημαίνει η ιστορικός της φωτογραφίας Γκιζέλ Φρόντ: «Η είσοδος της φωτογραφίας στον Τύπο είναι ένα φαινόμενο πρωταρχικής σημασίας. Μεταβάλλει την οπτική των μαζών. Ως τότε ο συνηθισμένος άνθρωπος δεν μπορούσε παρά να βλέπει τα γεγονότα που συνέβαιναν δίπλα του, στο δρόμο ή στο χωριό του. Με τη φωτογραφία ανοίγει ένα παράθυρο στον κόσμο. Οι μορφές των δημοσίων προσσωπικότητων, τα γεγονότα που συμβαίνουν στην ίδια τη χώρα ή ακόμα και πέρα από τα σύνορα, γίνονται οικεία... Η γραπτή λέξη είναι αφηρημένη. Ενώ η εικόνα αντικατοπτρίζει με σαφήνεια τον κόσμο στον οποίο ζει ο καθένας μας». Το Μάη του 1936, λοιπόν, έχουμε μεγάλη εργατική αναταραχή και σε μία απεργιακή συγκέντρωση, στη Θεσσαλονίκη, ένας εργάτης πέφτει νεκρός από τα χτυπήματα της αστυνομίας. Η φωτογραφία της μάνας που θρηνεί πάνω από το άψυχο κορμί του γιού της τραβιέται από φωτορεπόρτερ που βρέθηκε στο περι-

στατικό και την άλλη μέρα το πρωί φιγουράρει στην πρώτη σελίδα του "Ριζοσπάστη", αλλά και άλλων αθηναϊκών εφημερίδων. Ο ποιητής Γιάννης Ρίτσος, βλέποντας τη φωτογραφία στο "Ριζοσπάστη" συγκλονίζεται. Σύμφωνα με μαρτυρία του ίδιου του ποιητή, κλείεται στη σοφίτα του, κάπου στο Νέο Κόσμο, και την άλλη μέρα έχει έτοιμα τα τέσσερα πρώτα μέρη του ποιήματος "Επιτάφιος", που ο "Ριζοσπάστης" δημοσίευσε με τον τίτλο "Μοιρολόι". Μετά έγραψε και το υπόλοιπο ποίημα το οποίο και αποτέλεσε εκδοτική επιτυχία. Όσα αντίτυπα δε είχαν απομείνει στα βιβλιοπωλεία και τις αποθήκες του εκδοτικού, τα έκαψε μαζί με άλλα απαγορευμένα βιβλία το καθεστώς της 4ης Αυγούστου, στις Στήλες του Ολυμπίου Διός. Πολλά χρόνια μετά, το 1958, ο Ρίτσος στέλνει ένα σωθέν αντίτυπο στο νεαρό τότε συνθέτη Μίκη Θεοδωράκη, ο οποίος βρισκόταν στο Παρίσι αναζητώντας το μουσικό του στίγμα. Όπως ο ποιητής συγκλονισμένος από τη δύναμη της φωτογραφίας είχε κλειστεί στη σοφίτα του και έγραψε το μεγάλο αυτό ποίημα, έτσι και ο Μίκης, σύμφωνα με δική του μαρτυρία, συγκλονίστηκε από τους στίχους, κάθησε στο πιάνο και το μελοποίησε. Το αποτέλεσμα είναι γνωστό. Ένα μεγάλο μουσικό έργο, που και τον δρόμο του νέου ελληνικού τραγουδιού χαράζει και αγκυραιάζεται από τον ελληνικό λαό. Ιδιαίτερα τα χρόνια της δικτατορίας ακούγεται σε κάθε αγωνιστική εκδήλωση και κινητοποίηση. Έτσι, ένας αγώνας και μια θυσία ενός αγωνιστή, μέσα από μια φωτογραφία περνάει και γίνεται τραγούδι που το παίρνει ο λαός στο στόμα του,

NEXT Poster Pan Light Italic
60 pt

The car was a boxy late model Ford sedan, white

NEXT Poster Pan Light Italic
24 pt

The car was a boxy late model Ford sedan, white over black, innocuous bordering on invisible, and very fast. It had been a sheriff's vehicle originally bought at an auction in Tennessee, and further modified for speed. Perry and I listened to the big engine idle, checked the dual scoops on

NEXT Poster Pan Light Italic
12 pt

The car was a boxy late model Ford sedan, white over black, innocuous bordering on invisible, and very fast. It had been a sheriff's vehicle originally bought at an auction in Tennessee, and further modified for speed. Perry and I listened to the big engine idle, checked the dual scoops on the hood. I had not seen one of those on the road since high school. "You like the car?" Perry asked. "It's all right," I said, my eyes ahead. "I've never been much of a Ford man." Perry shifted in his bucket, "You know something about cars? For city cruising, it'll do." I spent my childhood in Riverdale, New Jersey, thirty miles north from long, narrow Manhattan Island, which sits in the bay, among other islands, outcroppings, flatlands, like a silhouette of a right whale navigating a rocky passage; on the area map, among blank-faced formations, all like itself colored yellow for density of population, it lies like a smelt in a pan. In the old days, Riverdale was a lumbering town. No one who lived in it was out of sound of the big saws in the mill by

NEXT Poster Pan Light Italic
6 pt

The car was a boxy late model Ford sedan, white over black, innocuous bordering on invisible, and very fast. It had been a sheriff's vehicle originally bought at an auction in Tennessee, and further modified for speed. Perry and I listened to the big engine idle, checked the dual scoops on the hood. I had not seen one of those on the road since high school. "You like the car?" Perry asked. "It's all right," I said, my eyes ahead. "I've never been much of a Ford man." Perry shifted in his bucket, "You know something about cars? For city cruising, it'll do." I spent my childhood in Riverdale, New Jersey, thirty miles north from long, narrow Manhattan Island, which sits in the bay, among other islands, outcroppings, flatlands, like a silhouette of a right whale navigating a rocky passage; on the area map, among blank-faced formations, all like itself colored yellow for density of population, it lies like a smelt in a pan. In the old days, Riverdale was a lumbering town. No one who lived in it was out of sound of the big saws in the mill by the lake. Then one year there were no more logs to make lumber. But you may never have heard of Riverdale. Nothing happened really there. It was a small and ugly town. The city had come back to me in a dream. Rising up through the tranquil sleep of a warm May evening in the noisy and busy New York, the reverie left in its wake a delicious sense of peace. All cities begin as a point of activity, usually a harbor, and settlement concentrically grows around this point in increasingly wider rings. Manhattan is unique in its shape and

circumstances and in its growth, which resembled a thermometer. Riverdale had no center, just Main Street. Bad weather would come in one day when the fall was over and would stay for the six following months. I prayed for my dead dog, but I didn't pray when Emily died. God would make an exception. He would let her into Heaven. In the early summer of my fourteenth year a lorry pulled up outside our house. I was sitting on the front step rereading a comic. The driver came toward me, covered in a fine, pale dust, which gave his face a ghostly look. "Cement," he said. It's not that I was being shy. It was just that—well, for one, I don't even remember the event. It's a blank: a white slate, a black hole. I was able to date the occasion with complete certainty because that afternoon I had been sledding with my lifelong friend and enemy, Perry Boy, and we had quarreled, because his new Christmas sled would not go as fast as my old one. Snow was never heavy in our part of the world, but this Christmas it had been plentiful enough almost to cover the tallest spears of dried grass in Mountain Side Park. The following day, my dog was dying. I brought her water and food and placed them near her, stood watching intently—but she didn't move. She kissed Stefanos on the cheek and bolted out the door. Stefanos set Karras up with a beer and put a Jack and a beer in front of Boyle. Boyle picked up the A section of the Post. He read intently, chuckling under his breath as Stefanos finished up with Mai's closing procedure. "Here's one for you," said Boyle to Karras.

NEXT Poster Pan Light Italic
60 pt

Архитектура НОВОЕ здание путеводитель

NEXT Poster Pan Light Italic
24 pt

Архитектура новое здание путеводитель, старое здание Пресненских бань в стиле модерн, неожиданно изысканное для такого жанра, выстроил в 1900 году Иван Машков, увенчав его, так же как и главное свое детище (доходный дом «Сокол» на Кузнецком Мосту), майоликовым панно

NEXT Poster Pan Light Italic
12 pt

Архитектура новое здание путеводитель, старое здание Пресненских бань в стиле модерн, неожиданно изысканное для такого жанра, выстроил в 1900 году Иван Машков, увенчав его, так же как и главное свое детище (доходный дом «Сокол» на Кузнецком Мосту), майоликовым панно. В 1980 году здание, мешавшее расширению улицы Красная Пресня, снесли, а на его месте мастерская Владимира Гинзбурга выстроила здание Венгерского торгпредства. Но утрату та же мастерская честно компенсировала новым зданием бань уже в другом конце улицы—с окном, почти таким же по форме, как то майоликовое панно с лебедями. Правда, размером оно в три раза больше, по краям не оплывает и вообще напоминает скорее круглые окна гаражей Мельникова и типографии Эль Лисицкого. В 1920-е, когда слово «гигиена» так же популярно, как «электрификация», бани переживают расцвет. Александр Никольский проектирует в Ленинграде громадные комбинаты по очищению тела и

NEXT Poster Pan Light Italic
6 pt

Архитектура новое здание путеводитель, старое здание Пресненских бань в стиле модерн, неожиданно изысканное для такого жанра, выстроил в 1900 году Иван Машков, увенчав его, так же как и главное свое детище (доходный дом «Сокол» на Кузнецком Мосту), майоликовым панно. В 1980 году здание, мешавшее расширению улицы Красная Пресня, снесли, а на его месте мастерская Владимира Гинзбурга выстроила здание Венгерского торгпредства. Но утрату та же мастерская честно компенсировала новым зданием бань уже в другом конце улицы—с окном, почти таким же по форме, как то майоликовое панно с лебедями. Правда, размером оно в три раза больше, по краям не оплывает и вообще напоминает скорее круглые окна гаражей Мельникова и типографии Эль Лисицкого. В 1920-е, когда слово «гигиена» так же популярно, как «электрификация», бани переживают расцвет. Александр Никольский проектирует в Ленинграде громадные комбинаты по очищению тела и души, включающие в себя помимо бань бассейны, солярии и парки. Строится все, конечно, в урезанном виде, а потом, с экспансией ванн, начинает казаться, что бани и вовсе скоро отомрут. Зачем вообще баня, думает в 1928 году герой Маяковского, когда теперь у каждого «в комнате лето и Волга—только что нету рыб и пароходов». Следующие полвека проблема кажется закрытой, все чисто и опрятно, как пионеры на линейке, а бани строят редко и то лишь типовые. Но 1 января 1976 года оказывается, что «пошел в баню» это

не только ругательство, но и традиция. «Сам процесс мытья, который в бане выглядит как торжественный обряд, в ванной—просто смывание грязи!»—банная субкультура вываливается на телеэкраны страны в виде четырех выпивающих философов, завернутых в простыни, как в тоги. И ровно такое же настроение у новых Пресненских бань—римское. Здесь не смывают грязь, здесь торжественно ступают под арками, чтобы возлечь на полоч, затем погрузиться в просторный бассейн, а потом с чашей в руках прошептать в лоджии... «Не в театре,—говорю!»—возмущался в бане герой Зощенко, но здесь именно что театр. И пусть набор радостей поскромнее, чем в термах Каракаллы (кроме бань с бассейном, имеются чайный зал, пивной бар, парикмахерская и массажные комнаты), но движение к гармонии духа и тела—то же, что и у авангардиста Никольского. Кстати, из дефицитного красного кирпича в Москве в эти годы строится только одно общественное здание—и это как раз театр, Театр на Таганке. В банях же кирпич удаётся пробить под флагом революционного цвета Пресни. Но это все для отвода глаз, вдохновляется Андрей Таранов архитектурой Луиса Кана и особенно его Институтом управления в Амедабаде (1963), где такие же большие круглые окна и кирпичные арки. Кладка «растет» прямо из земли, без цоколя и отмостки, создавая ощущение единства материала—что характерно уже для европейского брутализма. Но авторы возрождают и забытые местные приемы: распушка

NEXT Poster Pan Light Italic
60 pt

Πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις

NEXT Poster Pan Light Italic
24 pt

Πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις όπως η γραφή έτσι και η φωτογραφία αποτελούν κατ' εξοχήν επικοινωνιακά εργαλεία μεγάλης μάλιστα αποτελεσματικότητας, αφού πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις της επικοινωνίας. Έχουν τη δυνατότητα να μεταδίδουν μηνύματα στο χρόνο, το χώρο και σε μεγά-

NEXT Poster Pan Light Italic
12 pt

Πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις όπως η γραφή έτσι και η φωτογραφία αποτελούν κατ' εξοχήν επικοινωνιακά εργαλεία μεγάλης μάλιστα αποτελεσματικότητας, αφού πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις της επικοινωνίας. Έχουν τη δυνατότητα να μεταδίδουν μηνύματα στο χρόνο, το χώρο και σε μεγάλο αριθμό ανθρώπων. Οι δύο τελευταίες διαστάσεις επήλθαν για μεν το γραπτό λόγο με την ανακάλυψη της τυπογραφίας και αργότερα των σιδηροδρόμων, για δε τη φωτογραφία με την ανακάλυψη της τεχνολογίας halftone, που επέτρεψε την είσοδο της στον Τύπο. Όπως χαρακτηριστικά επισημαίνει η ιστορικός της φωτογραφίας Γκιζέλ Φρόνντ: «Η είσοδος της φωτογραφίας στον Τύπο είναι ένα φαινόμενο πρωταρχικής σημασίας. Μεταβάλλει την οπτική των μαζών. Ως τότε ο συνηθισμένος άνθρωπος δεν μπορούσε παρά να βλέπει τα γεγονότα που συνέβαιναν δίπλα του, στο δρόμο ή στο χωριό του. Με τη φωτογραφία ανοίγει ένα παράθυρο στον κόσμο. Οι μορφές των δημοσίων προσωπικότητων.

NEXT Poster Pan Light Italic
6 pt

Πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις όπως η γραφή έτσι και η φωτογραφία αποτελούν κατ' εξοχήν επικοινωνιακά εργαλεία μεγάλης μάλιστα αποτελεσματικότητας, αφού πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις της επικοινωνίας. Έχουν τη δυνατότητα να μεταδίδουν μηνύματα στο χρόνο, το χώρο και σε μεγάλο αριθμό ανθρώπων. Οι δύο τελευταίες διαστάσεις επήλθαν για μεν το γραπτό λόγο με την ανακάλυψη της τυπογραφίας και αργότερα των σιδηροδρόμων, για δε τη φωτογραφία με την ανακάλυψη της τεχνολογίας halftone, που επέτρεψε την είσοδο της στον Τύπο. Όπως χαρακτηριστικά επισημαίνει η ιστορικός της φωτογραφίας Γκιζέλ Φρόνντ: «Η είσοδος της φωτογραφίας στον Τύπο είναι ένα φαινόμενο πρωταρχικής σημασίας. Μεταβάλλει την οπτική των μαζών. Ως τότε ο συνηθισμένος άνθρωπος δεν μπορούσε παρά να βλέπει τα γεγονότα που συνέβαιναν δίπλα του, στο δρόμο ή στο χωριό του. Με τη φωτογραφία ανοίγει ένα παράθυρο στον κόσμο. Οι μορφές των δημοσίων προσωπικότητων, τα γεγονότα που συμβαίνουν στην ίδια τη χώρα ή ακόμα και πέρα από τα σύνορα, γίνονται οικεία... Η γραπτή λέξη είναι αφηρημένη. Ενώ η εικόνα αντικατοπτρίζει με σαφήνεια τον κόσμο στον οποίο ζει ο καθένας μας». Το Μάη του 1936, λοιπόν, έχουμε μεγάλη εργατική αναταραχή και σε μία απεργιακή συγκέντρωση, στη Θεσσαλονίκη, ένας εργάτης πέφτει νεκρός από τα χτυπήματα της αστυνομίας. Η φωτογραφία της μάνας που θρηνεί πάνω από το άμυχο κορμί του γιού της τραβιέται από φωτορεπόρτερ που βρέθηκε στο περι-

στατικό και την άλλη μέρα το πρωί φιγουράρει στην πρώτη σελίδα του "Ριζοσπάστη", αλλά και άλλων αθηναϊκών εφημερίδων. Ο ποιητής Γιάννης Ρίτσος, βλέποντας τη φωτογραφία στο "Ριζοσπάστη" συγκλονίζεται. Σύμφωνα με μαρτυρία του ίδιου του ποιητή, κλείεται στη σοφίτα του, κάπου στο Νέο Κόσμο, και την άλλη μέρα έχει έτοιμα τα τέσσερα πρώτα μέρη του ποιήματος "Επιτάφιος", που ο "Ριζοσπάστης" δημοσίευσε με τον τίτλο "Μοιρολόι". Μετά έγραψε και το υπόλοιπο ποίημα το οποίο και αποτέλεσε εκδοτική επιτυχία. Όσα αντίτυπα δε είχαν απομείνει στα βιβλιοπωλεία και τις αποθήκες του εκδοτικού, τα έκαψε μαζί με άλλα απαγορευμένα βιβλία το καθεστώς της 4ης Αυγούστου, στις Στήλες του Ολυμπίου Διός. Πολλά χρόνια μετά, το 1958, ο Ρίτσος στέλνει ένα σωθέν αντίτυπο στο νεαρό τότε συνθέτη Μίκη Θεοδωράκη, ο οποίος βρισκόταν στο Παρίσι αναζητώντας το μουσικό του στίγμα. Όπως ο ποιητής συγκλονισμένος από τη δύναμη της φωτογραφίας είχε κλειστεί στη σοφίτα του και έγραψε το μεγάλο αυτό ποίημα, έτσι και ο Μίκης, σύμφωνα με δική του μαρτυρία, συγκλονίστηκε από τους στίχους, κάθισε στο πιάνο και το μελοποίησε. Το αποτέλεσμα είναι γνωστό. Ένα μεγάλο μουσικό έργο, που και τον δρόμο του νέου ελληνικού τραγουδιού χερσάζει και σηκάλιζεται από τον ελληνικό λαό. Ιδιαίτερα τα χρόνια της δικτατορίας ακούγεται σε κάθε αγωνιακή εκδήλωση και κινητοποίηση. Έτσι, ένας αγώνας και μια θυσία ενός αγωνιστή, μέσα από μια φωτογραφία περνάει και γίνεται τραγούδι που το παίρνει ο λαός στο στόμα του,

NEXT Poster Pan Regular
60 pt

The car was a boxy late model Ford sedan, white

NEXT Poster Pan Regular
24 pt

The car was a boxy late model Ford sedan, white over black, innocuous bordering on invisible, and very fast. It had been a sheriff's vehicle originally bought at an auction in Tennessee, and further modified for speed. Perry and I listened to the big engine idle, checked the dual scoops on

NEXT Poster Pan Regular
12 pt

The car was a boxy late model Ford sedan, white over black, innocuous bordering on invisible, and very fast. It had been a sheriff's vehicle originally bought at an auction in Tennessee, and further modified for speed. Perry and I listened to the big engine idle, checked the dual scoops on the hood. I had not seen one of those on the road since high school. "You like the car?" Perry asked. "It's all right," I said, my eyes ahead. "I've never been much of a Ford man." Perry shifted in his bucket, "You know something about cars? For city cruising, it'll do." I spent my childhood in Riverdale, New Jersey, thirty miles north from long, narrow Manhattan Island, which sits in the bay, among other islands, outcroppings, flatlands, like a silhouette of a right whale navigating a rocky passage; on the area map, among blank-faced formations, all like itself colored yellow for density of population, it lies like a smelt in a pan. In the old days, Riverdale was a lumbering town. No one who lived in it was out of sound of the

NEXT Poster Pan Regular
6 pt

The car was a boxy late model Ford sedan, white over black, innocuous bordering on invisible, and very fast. It had been a sheriff's vehicle originally bought at an auction in Tennessee, and further modified for speed. Perry and I listened to the big engine idle, checked the dual scoops on the hood. I had not seen one of those on the road since high school. "You like the car?" Perry asked. "It's all right," I said, my eyes ahead. "I've never been much of a Ford man." Perry shifted in his bucket, "You know something about cars? For city cruising, it'll do." I spent my childhood in Riverdale, New Jersey, thirty miles north from long, narrow Manhattan Island, which sits in the bay, among other islands, outcroppings, flatlands, like a silhouette of a right whale navigating a rocky passage; on the area map, among blank-faced formations, all like itself colored yellow for density of population, it lies like a smelt in a pan. In the old days, Riverdale was a lumbering town. No one who lived in it was out of sound of the big saws in the mill by the lake. Then one year there were no more logs to make lumber. But you may never have heard of Riverdale. Nothing happened really there. It was a small and ugly town. The city had come back to me in a dream. Rising up through the tranquil sleep of a warm May evening in the noisy and busy New York, the reverie left in its wake a delicious sense of peace. All cities begin as a point of activity, usually a harbor, and settlement concentrically grows around this point in increasingly wider rings. Manhattan is unique in its shape and

circumstances and in its growth, which resembled a thermometer. Riverdale had no center, just Main Street. Bad weather would come in one day when the fall was over and would stay for the six following months. I prayed for my dead dog, but I didn't pray when Emily died. God would make an exception. He would let her into Heaven. In the early summer of my fourteenth year a lorry pulled up outside our house. I was sitting on the front step rereading a comic. The driver came toward me, covered in a fine, pale dust, which gave his face a ghostly look. "Cement," he said. It's not that I was being shy. It was just that—well, for one, I don't even remember the event. It's a blank: a white slate, a black hole. I was able to date the occasion with complete certainty because that afternoon I had been sledding with my lifelong friend and enemy, Perry Boy, and we had quarreled, because his new Christmas sled would not go as fast as my old one. Snow was never heavy in our part of the world, but this Christmas it had been plentiful enough almost to cover the tallest spears of dried grass in Mountain Side Park. The following day, my dog was dying. I brought her water and food and placed them near her, stood watching intently—but she didn't move. She kissed Stefanos on the cheek and bolted out the door. Stefanos set Karras up with a beer and put a Jack and a beer in front of Boyle. Boyle picked up the A section of the Post. He read intently, chuckling under his breath as Stefanos finished up with Mai's closing procedure. "Here's one for you," said Boyle to Karras.

NEXT Poster Pan Regular
60 pt

Архитектура новое здание путеводитель

NEXT Poster Pan Regular
24 pt

Архитектура новое здание путеводитель, старое здание Пресненских бань в стиле модерн, неожиданно изысканное для такого жанра, выстроил в 1900 году Иван Машков, увенчав его, так же как и главное свое детище (доходный дом «Сокол» на Кузнецком Мосту), майоликовым панно

NEXT Poster Pan Regular
12 pt

Архитектура новое здание путеводитель, старое здание Пресненских бань в стиле модерн, неожиданно изысканное для такого жанра, выстроил в 1900 году Иван Машков, увенчав его, так же как и главное свое детище (доходный дом «Сокол» на Кузнецком Мосту), майоликовым панно. В 1980 году здание, мешавшее расширению улицы Красная Пресня, снесли, а на его месте мастерская Владимира Гинзбурга выстроила здание Венгерского торгпредства. Но утрату та же мастерская честно компенсировала новым зданием бань уже в другом конце улицы—с окном, почти таким же по форме, как то майоликовое панно с лебедями. Правда, размером оно в три раза больше, по краям не оплывает и вообще напоминает скорее круглые окна гаражей Мельникова и типографии Эль Лисицкого. В 1920-е, когда слово «гигиена» так же популярно, как «электрификация», бани переживают расцвет. Александр Никольский проектирует в Ленинграде громадные комбинаты по очищению тела и

NEXT Poster Pan Regular
6 pt

Архитектура новое здание путеводитель, старое здание Пресненских бань в стиле модерн, неожиданно изысканное для такого жанра, выстроил в 1900 году Иван Машков, увенчав его, так же как и главное свое детище (доходный дом «Сокол» на Кузнецком Мосту), майоликовым панно. В 1980 году здание, мешавшее расширению улицы Красная Пресня, снесли, а на его месте мастерская Владимира Гинзбурга выстроила здание Венгерского торгпредства. Но утрату та же мастерская честно компенсировала новым зданием бань уже в другом конце улицы—с окном, почти таким же по форме, как то майоликовое панно с лебедями. Правда, размером оно в три раза больше, по краям не оплывает и вообще напоминает скорее круглые окна гаражей Мельникова и типографии Эль Лисицкого. В 1920-е, когда слово «гигиена» так же популярно, как «электрификация», бани переживают расцвет. Александр Никольский проектирует в Ленинграде громадные комбинаты по очищению тела и души, включающие в себя помимо бань бассейны, солярии и парки. Строится все, конечно, в урезанном виде, а потом, с экспансией ванн, начинает казаться, что бани и вовсе скоро отомрут. Зачем вообще баня, думает в 1928 году герой Маяковского, когда теперь у каждого «в комнате лето и Волга—только что нету рыб и пароходов». Следующие полвека проблема кажется закрытой, все чисто и опрятно, как пионеры на линейке, а бани строят редко и то лишь типовые. Но 1 января 1976 года оказывается, что

«пошел в баню» это не только ругательство, но и традиция. «Сам процесс мытья, который в бане выглядит как торжественный обряд, в ванной—просто смывание грязи!»—банная субкультура вываливается на телеэкраны страны в виде четырех выпивающих философов, завернутых в простыни, как в тоги. И ровно такое же настроение у новых Пресненских бань—римское. Здесь не смывают грязь, здесь торжественно ступают под арками, чтобы возлечь на полоч, затем погрузиться в просторный бассейн, а потом с чашей в руках прошествовать в лоджии... «Не в театре,—говорю!»—возмущался в бане герой Зоценко, но здесь именно что театр. И пусть набор радостей поскромнее, чем в термах Каракаллы (кроме бань с бассейном, имеются чайный зал, пивной бар, парикмахерская и массажные комнаты), но движение к гармонии духа и тела—то же, что и у авангардиста Никольского. Кстати, из дефицитного красного кирпича в Москве в эти годы строится только одно общественное здание—и это как раз театр, Театр на Таганке. В банях же кирпич дается пробить под флагом революционного цвета Пресни. Но это все для отвода глаз, вдохновляется Андрей Таранов архитектурой Луиса Кана и особенно его Институтом управления в Ахмедбаде (1963), где такие же большие круглые окна и кирпичные арки. Кладка «растет» прямо из земли, без цоколя и отмстки, создавая ощущение единства материала—что характерно уже для европейского брутализма. Но авторы возрождают и забытые местные

NEXT Poster Pan Regular
60 pt

Πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις

NEXT Poster Pan Regular
24 pt

Πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις όπως η γραφή έτσι και η φωτογραφία αποτελούν κατ' εξοχήν επικοινωνιακά εργαλεία μεγάλης μάλιστα αποτελεσματικότητας, αφού πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις της επικοινωνίας. Έχουν τη δυνατότητα να μεταδίδουν μηνύματα στο χρόνο, το χώρο και σε

NEXT Poster Pan Regular
12 pt

Πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις όπως η γραφή έτσι και η φωτογραφία αποτελούν κατ' εξοχήν επικοινωνιακά εργαλεία μεγάλης μάλιστα αποτελεσματικότητας, αφού πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις της επικοινωνίας. Έχουν τη δυνατότητα να μεταδίδουν μηνύματα στο χρόνο, το χώρο και σε μεγάλο αριθμό ανθρώπων. Οι δύο τελευταίες διαστάσεις επήλθαν για μεν το γραπτό λόγο με την ανακάλυψη της τυπογραφίας και αργότερα των σιδηροδρόμων, για δε τη φωτογραφία με την ανακάλυψη της τεχνολογίας half-tone, που επέτρεψε την είσοδο της στον Τύπο. Όπως χαρακτηριστικά επισημαίνει η ιστορικός της φωτογραφίας Γκιζέλ Φρόντ: «Η είσοδος της φωτογραφίας στον Τύπο είναι ένα φαινόμενο πρωταρχικής σημασίας. Μεταβάλλει την οπτική των μαζών. Ως τότε ο συνηθισμένος άνθρωπος δεν μπορούσε παρά να βλέπει τα γεγονότα που συνέβαιναν δίπλα του, στο δρόμο ή στο χωριό του. Με τη φωτογραφία ανοίγει ένα παράθυρο στον κόσμο. Οι μορφές των δημοσίων προ-

NEXT Poster Pan Regular
6 pt

Πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις όπως η γραφή έτσι και η φωτογραφία αποτελούν κατ' εξοχήν επικοινωνιακά εργαλεία μεγάλης μάλιστα αποτελεσματικότητας, αφού πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις της επικοινωνίας. Έχουν τη δυνατότητα να μεταδίδουν μηνύματα στο χρόνο, το χώρο και σε μεγάλο αριθμό ανθρώπων. Οι δύο τελευταίες διαστάσεις επήλθαν για μεν το γραπτό λόγο με την ανακάλυψη της τυπογραφίας και αργότερα των σιδηροδρόμων, για δε τη φωτογραφία με την ανακάλυψη της τεχνολογίας half-tone, που επέτρεψε την είσοδο της στον Τύπο. Όπως χαρακτηριστικά επισημαίνει η ιστορικός της φωτογραφίας Γκιζέλ Φρόντ: «Η είσοδος της φωτογραφίας στον Τύπο είναι ένα φαινόμενο πρωταρχικής σημασίας. Μεταβάλλει την οπτική των μαζών. Ως τότε ο συνηθισμένος άνθρωπος δεν μπορούσε παρά να βλέπει τα γεγονότα που συνέβαιναν δίπλα του, στο δρόμο ή στο χωριό του. Με τη φωτογραφία ανοίγει ένα παράθυρο στον κόσμο. Οι μορφές των δημοσίων προσωπικότητων, τα γεγονότα που συμβαίνουν στην ίδια τη χώρα ή ακόμα και πέρα από τα σύνορα, γίνονται οικεία... Η γραπτή λέξη είναι αφηρημένη. Ενώ η εικόνα αντικατοπτρίζει με σαφήνεια τον κόσμο στον οποίο ζει ο καθένας μας». Το Μάη του 1936, λοιπόν, έχουμε μεγάλη εργατική αναταραχή και σε μία απεργιακή συγκέντρωση, στη Θεσσαλονίκη, ένας εργάτης πέφτει νεκρός από τα χτυπήματα της αστυνομίας. Η φωτογραφία της μάνας που θρηνεί πάνω από το άψυχο κορμί του γιου της τραβιέται από φωτορεπόρτερ που

βρέθηκε στο περιστατικό και την άλλη μέρα το πρωί φιγουράρει στην πρώτη σελίδα του "Ριζοσπάστη", αλλά και άλλων αθηναϊκών εφημερίδων. Ο ποιητής Γιάννης Ρίτσος, βλέποντας τη φωτογραφία στο "Ριζοσπάστη" συγκλονίζεται. Σύμφωνα με μαρτυρία του ίδιου του ποιητή, κλείνεται στη σοφίτα του, κάπου στο Νέο Κόσμο, και την άλλη μέρα έχει έτοιμα τα τέσσερα πρώτα μέρη του ποιήματος "Επιτάφιος", που ο "Ριζοσπάστης" δημοσίευσε με τον τίτλο "Μοιρολόι". Μετά έγραψε και το υπόλοιπο ποίημα το οποίο και αποτέλεσε εκδοτική επιτυχία. Όσα αντίτυπα δε είχαν απομείνει στα βιβλιοπωλεία και τις αποθήκες του εκδοτικού, τα έκαψε μαζί με άλλα απαγορευμένα βιβλία το καθεστώς της 4ης Αυγούστου, στις Στήλες του Ολυμπίου Διός. Πολλά χρόνια μετά, το 1958, ο Ρίτσος στέλνει ένα σωθέν αντίτυπο στο νεαρό τότε συνθέτη Μίκη Θεοδωράκη, ο οποίος βρισκόταν στο Παρίσι αναζητώντας το μουσικό του στίγμα. Όπως ο ποιητής συγκλονισμένος από τη δύναμη της φωτογραφίας είχε κλειστεί στη σοφίτα του και έγραψε το μεγάλο αυτό ποίημα, έτσι και ο Μίκης, σύμφωνα με δική του μαρτυρία, συγκλονίστηκε από τους στίχους, κάθησε στο πιάνο και το μελοποίησε. Το αποτέλεσμα είναι γνωστό. Ένα μεγάλο μουσικό έργο, που και τον δρόμο του νέου ελληνικού τραγουδιού χαράζει και αγαλιάζεται από τον ελληνικό λαό. Ιδιαίτερα τα χρόνια της δικτατορίας ακούγεται σε κάθε αγωνιατική εκδήλωση και κινητοποίηση. Έτσι, ένας αγώνας και μια θυσία ενός αγωνιστή, μέσα από μια φωτογραφία περνάει και γίνεται τραγούδι που το

NEXT Poster Pan Italic
60 pt

The car was a boxy late model Ford sedan, white

NEXT Poster Pan Italic
24 pt

The car was a boxy late model Ford sedan, white over black, innocuous bordering on invisible, and very fast. It had been a sheriff's vehicle originally bought at an auction in Tennessee, and further modified for speed. Perry and I listened to the big engine idle, checked the dual scoops on

NEXT Poster Pan Italic
12 pt

The car was a boxy late model Ford sedan, white over black, innocuous bordering on invisible, and very fast. It had been a sheriff's vehicle originally bought at an auction in Tennessee, and further modified for speed. Perry and I listened to the big engine idle, checked the dual scoops on the hood. I had not seen one of those on the road since high school. "You like the car?" Perry asked. "It's all right," I said, my eyes ahead. "I've never been much of a Ford man." Perry shifted in his bucket, "You know something about cars? For city cruising, it'll do." I spent my childhood in Riverdale, New Jersey, thirty miles north from long, narrow Manhattan Island, which sits in the bay, among other islands, outcroppings, flatlands, like a silhouette of a right whale navigating a rocky passage; on the area map, among blank-faced formations, all like itself colored yellow for density of population, it lies like a smelt in a pan. In the old days, Riverdale was a lumbering town. No one who lived in it was out of sound of the big saws in the mill

NEXT Poster Pan Italic
6 pt

The car was a boxy late model Ford sedan, white over black, innocuous bordering on invisible, and very fast. It had been a sheriff's vehicle originally bought at an auction in Tennessee, and further modified for speed. Perry and I listened to the big engine idle, checked the dual scoops on the hood. I had not seen one of those on the road since high school. "You like the car?" Perry asked. "It's all right," I said, my eyes ahead. "I've never been much of a Ford man." Perry shifted in his bucket, "You know something about cars? For city cruising, it'll do." I spent my childhood in Riverdale, New Jersey, thirty miles north from long, narrow Manhattan Island, which sits in the bay, among other islands, outcroppings, flatlands, like a silhouette of a right whale navigating a rocky passage; on the area map, among blank-faced formations, all like itself colored yellow for density of population, it lies like a smelt in a pan. In the old days, Riverdale was a lumbering town. No one who lived in it was out of sound of the big saws in the mill by the lake. Then one year there were no more logs to make lumber. But you may never have heard of Riverdale. Nothing happened really there. It was a small and ugly town. The city had come back to me in a dream. Rising up through the tranquil sleep of a warm May evening in the noisy and busy New York, the reverie left in its wake a delicious sense of peace. All cities begin as a point of activity, usually a harbor, and settlement concentrically grows around this point in increasingly wider rings. Manhattan is unique in its shape and

circumstances and in its growth, which resembled a thermometer. Riverdale had no center, just Main Street. Bad weather would come in one day when the fall was over and would stay for the six following months. I prayed for my dead dog, but I didn't pray when Emily died. God would make an exception. He would let her into Heaven. In the early summer of my fourteenth year a lorry pulled up outside our house. I was sitting on the front step rereading a comic. The driver came toward me, covered in a fine, pale dust, which gave his face a ghostly look. "Cement," he said. It's not that I was being shy. It was just that—well, for one, I don't even remember the event. It's a blank: a white slate, a black hole. I was able to date the occasion with complete certainty because that afternoon I had been sledding with my lifelong friend and enemy, Perry Boy, and we had quarreled, because his new Christmas sled would not go as fast as my old one. Snow was never heavy in our part of the world, but this Christmas it had been plentiful enough almost to cover the tallest spears of dried grass in Mountain Side Park. The following day, my dog was dying. I brought her water and food and placed them near her, stood watching intently—but she didn't move. She kissed Stefanos on the cheek and bolted out the door. Stefanos set Karras up with a beer and put a Jack and a beer in front of Boyle. Boyle picked up the A section of the Post. He read intently, chuckling under his breath as Stefanos finished up with Mai's closing procedure. "Here's one for you," said Boyle to Karras.

NEXT Poster Pan Italic
60 pt

Архитектура НОВОЕ здание путеводитель

NEXT Poster Pan Italic
24 pt

Архитектура новое здание путеводитель, старое здание Пресненских бань в стиле модерн, неожиданно изысканное для такого жанра, выстроил в 1900 году Иван Машков, увенчав его, так же как и главное свое детище (доходный дом «Сокол» на Кузнецком Мосту), майоликовым панно

NEXT Poster Pan Italic
12 pt

Архитектура новое здание путеводитель, старое здание Пресненских бань в стиле модерн, неожиданно изысканное для такого жанра, выстроил в 1900 году Иван Машков, увенчав его, так же как и главное свое детище (доходный дом «Сокол» на Кузнецком Мосту), майоликовым панно. В 1980 году здание, мешавшее расширению улицы Красная Пресня, снесли, а на его месте мастерская Владимира Гинзбурга выстроила здание Венгерского торгпредства. Но утрату та же мастерская честно компенсировала новым зданием бань уже в другом конце улицы—с окном, почти таким же по форме, как то майоликовое панно с лебедями. Правда, размером оно в три раза больше, по краям не оплывает и вообще напоминает скорее круглые окна гаражей Мельникова и типографии Эль Лисицкого. В 1920-е, когда слово «гигиена» так же популярно, как «электрификация», бани переживают расцвет. Александр Никольский проектирует в Ленинграде громадные комбинаты по очищению тела и

NEXT Poster Pan Italic
6 pt

Архитектура новое здание путеводитель, старое здание Пресненских бань в стиле модерн, неожиданно изысканное для такого жанра, выстроил в 1900 году Иван Машков, увенчав его, так же как и главное свое детище (доходный дом «Сокол» на Кузнецком Мосту), майоликовым панно. В 1980 году здание, мешавшее расширению улицы Красная Пресня, снесли, а на его месте мастерская Владимира Гинзбурга выстроила здание Венгерского торгпредства. Но утрату та же мастерская честно компенсировала новым зданием бань уже в другом конце улицы—с окном, почти таким же по форме, как то майоликовое панно с лебедями. Правда, размером оно в три раза больше, по краям не оплывает и вообще напоминает скорее круглые окна гаражей Мельникова и типографии Эль Лисицкого. В 1920-е, когда слово «гигиена» так же популярно, как «электрификация», бани переживают расцвет. Александр Никольский проектирует в Ленинграде громадные комбинаты по очищению тела и души, включающие в себя помимо бань бассейны, солярии и парки. Строится все, конечно, в урезанном виде, а потом, с экспансией ванн, начинает казаться, что бани и вовсе скоро отомрут. Зачем вообще баня, думает в 1928 году герой Маяковского, когда теперь у каждого «в комнате лето и Волга—только что нету рыб и пароходов». Следующие полвека проблема кажется закрытой, все чисто и опрятно, как пионеры на линейке, а бани строят редко и то лишь типовые. Но 1 января 1976 года оказывается, что

«пошел в баню» это не только ругательство, но и традиция. «Сам процесс мытья, который в бане выглядит как торжественный обряд, в ванной—просто смывание грязи!»—банная субкультура вываливается на телеэкраны страны в виде четырех выпивающих философов, завернутых в простыни, как в тоги. И ровно такое же настроение у новых Пресненских бань—римское. Здесь не смывают грязь, здесь торжественно ступают под арками, чтобы возлечь на полоч, затем погрузиться в просторный бассейн, а потом с чашей в руках прошествовать в лоджии... «Не в театре,—говорю!»—возмущался в бане герой Зощенко, но здесь именно что театр. И пусть набор радостей поскромнее, чем в термах Каракаллы (кроме бань с бассейном, имеются чайный зал, пивной бар, парикмахерская и массажные комнаты), но движение к гармонии духа и тела—то же, что и у авангардиста Никольского. Кстати, из дефицитного красного кирпича в Москве в эти годы строится только одно общественное здание—и это как раз театр, Театр на Таганке. В банях же кирпич удаётся пробить под флагом революционного цвета Пресни. Но это все для отвода глаз, вдохновляется Андрей Таранов архитектурой Луиса Кана и особенно его Институтом управления в Ахмедбаде (1963), где такие же большие круглые окна и кирпичные арки. Кладка «растет» прямо из земли, без цоколя и отмстки, создавая ощущение единства материала—что характерно уже для европейского брутализма. Но авторы возрождают и забытые местные

NEXT Poster Pan Italic
60 pt

Πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις

NEXT Poster Pan Italic
24 pt

Πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις όπως η γραφή έτσι και η φωτογραφία αποτελούν κατ' εξοχήν επικοινωνιακά εργαλεία μεγάλης μάλιστα αποτελεσματικότητας, αφού πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις της επικοινωνίας. Έχουν τη δυνατότητα να μεταδίδουν μηνύματα στο χρόνο, το χώρο και σε

NEXT Poster Pan Italic
12 pt

Πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις όπως η γραφή έτσι και η φωτογραφία αποτελούν κατ' εξοχήν επικοινωνιακά εργαλεία μεγάλης μάλιστα αποτελεσματικότητας, αφού πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις της επικοινωνίας. Έχουν τη δυνατότητα να μεταδίδουν μηνύματα στο χρόνο, το χώρο και σε μεγάλο αριθμό ανθρώπων. Οι δύο τελευταίες διαστάσεις επήλθαν για μεν το γραπτό λόγο με την ανακάλυψη της τυπογραφίας και αργότερα των σιδηροδρόμων, για δε τη φωτογραφία με την ανακάλυψη της τεχνολογίας halftone, που επέτρεψε την είσοδο της στον Τύπο. Όπως χαρακτηριστικά επισημαίνει η ιστορικός της φωτογραφίας Γκιζέλ Φρόντ: «Η είσοδος της φωτογραφίας στον Τύπο είναι ένα φαινόμενο πρωταρχικής σημασίας. Μεταβάλλει την οπτική των μαζών. Ως τότε ο συνηθισμένος άνθρωπος δεν μπορούσε παρά να βλέπει τα γεγονότα που συνέβαιναν δίπλα του. στο δρόμο ή στο χωριό του. Με τη φωτογραφία ανοίγει ένα παράθυρο στον κόσμο. Οι μορφές των δημοσίων προσω-

NEXT Poster Pan Italic
6 pt

Πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις όπως η γραφή έτσι και η φωτογραφία αποτελούν κατ' εξοχήν επικοινωνιακά εργαλεία μεγάλης μάλιστα αποτελεσματικότητας, αφού πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις της επικοινωνίας. Έχουν τη δυνατότητα να μεταδίδουν μηνύματα στο χρόνο, το χώρο και σε μεγάλο αριθμό ανθρώπων. Οι δύο τελευταίες διαστάσεις επήλθαν για μεν το γραπτό λόγο με την ανακάλυψη της τυπογραφίας και αργότερα των σιδηροδρόμων, για δε τη φωτογραφία με την ανακάλυψη της τεχνολογίας halftone, που επέτρεψε την είσοδο της στον Τύπο. Όπως χαρακτηριστικά επισημαίνει η ιστορικός της φωτογραφίας Γκιζέλ Φρόντ: «Η είσοδος της φωτογραφίας στον Τύπο είναι ένα φαινόμενο πρωταρχικής σημασίας. Μεταβάλλει την οπτική των μαζών. Ως τότε ο συνηθισμένος άνθρωπος δεν μπορούσε παρά να βλέπει τα γεγονότα που συνέβαιναν δίπλα του. στο δρόμο ή στο χωριό του. Με τη φωτογραφία ανοίγει ένα παράθυρο στον κόσμο. Οι μορφές των δημοσίων προσωπικότητων. τα γεγονότα που συμβαίνουν στην ίδια τη χώρα ή ακόμα και πέρα από τα σύνορα, γίνονται οικεία... Η γραπτή λέξη είναι αφηρημένη. Ενώ η εικόνα αντικατοπτρίζει με σαφήνεια τον κόσμο στον οποίο ζει ο καθένας μας». Το Μάη του 1936, λοιπόν, έχουμε μεγάλη εργατική αναταραχή και σε μία απεργιακή συγκέντρωση, στη Θεσσαλονίκη, ένας εργάτης πέφτει νεκρός από τα χτυπήματα της αστυνομίας. Η φωτογραφία της μίνας που θρηνεί πάνω από το άψυχο κορμί του γιου της τραβιέται από φωτορεπόρτερ που

βρέθηκε στο περιστατικό και την άλλη μέρα το πρωί φιγουράρει στην πρώτη σελίδα του "Ριζοσπάστη", αλλά και άλλων αθηναϊκών εφημερίδων. Ο ποιητής Γιάννης Ρίτσος, βλέποντας τη φωτογραφία στο "Ριζοσπάστη" συγκλονίζεται. Σύμφωνα με μαρτυρία του ίδιου του ποιητή, κλείνεται στη σοφίτα του, κάπου στο Νέο Κόσμο, και την άλλη μέρα έχει έτοιμα τα τέσσερα πρώτα μέρη του ποιήματος "Επιτάφιος", που ο "Ριζοσπάστης" δημοσίευσε με τον τίτλο "Μοιρολόι". Μετά έγραψε και το υπόλοιπο ποίημα το οποίο και αποτέλεσε εκδοτική επιτυχία. Όσα αντίτυπα δε είχαν απομείνει στα βιβλιοπωλεία και τις αποθήκες του εκδοτικού, τα έκαψε μαζί με άλλα απαγορευμένα βιβλία το καθεστώς της 4ης Αυγούστου, στις Στήλες του Ολυμπίου Διός. Πολλά χρόνια μετά, το 1958, ο Ρίτσος στένει ένα σωθέν αντίτυπο στο νεαρό τότε συνθέτη Μίκη Θεοδωράκη, ο οποίος βρισκόταν στο Παρίσι αναζητώντας το μουσικό του στίγμα. Όπως ο ποιητής συγκλονισμένος από τη δύναμη της φωτογραφίας είχε κλειστεί στη σοφίτα του και έγραψε το μεγάλο αυτό ποίημα, έτσι και ο Μίκης, σύμφωνα με δική του μαρτυρία, συγκλονίστηκε από τους στίχους, κάθισε στο πιάνο και το μελοποίησε. Το αποτέλεσμα είναι γνωστό. Ένα μεγάλο μουσικό έργο, που και τον δρόμο του νέου ελληνικού τραγουδιού χαράζει και αγαλιάζεται από τον ελληνικό λαό. Ιδιαίτερα τα χρόνια της δικτατορίας ακούγεται σε κάθε αγωνιστική εκδήλωση και κινητοποίηση. Έτσι, ένας αγώνας και μια θυσία ενός αγωνιστή, μέσα από μια φωτογραφία περνάει και γίνεται τραγούδι που το

NEXT Poster Pan Medium
60 pt

The car was a boxy late model Ford sedan, white

NEXT Poster Pan Medium
24 pt

The car was a boxy late model Ford sedan, white over black, innocuous bordering on invisible, and very fast. It had been a sheriff's vehicle originally bought at an auction in Tennessee, and further modified for speed. Perry and I listened to the big engine idle, checked the dual scoops on

NEXT Poster Pan Medium
12 pt

The car was a boxy late model Ford sedan, white over black, innocuous bordering on invisible, and very fast. It had been a sheriff's vehicle originally bought at an auction in Tennessee, and further modified for speed. Perry and I listened to the big engine idle, checked the dual scoops on the hood. I had not seen one of those on the road since high school. "You like the car?" Perry asked. "It's all right," I said, my eyes ahead. "I've never been much of a Ford man." Perry shifted in his bucket, "You know something about cars? For city cruising, it'll do." I spent my childhood in Riverdale, New Jersey, thirty miles north from long, narrow Manhattan Island, which sits in the bay, among other islands, outcroppings, flatlands, like a silhouette of a right whale navigating a rocky passage; on the area map, among blank-faced formations, all like itself colored yellow for density of population, it lies like a smelt in a pan. In the old days, Riverdale was a lumbering town. No one who lived in it was out of sound of the

NEXT Poster Pan Medium
6 pt

The car was a boxy late model Ford sedan, white over black, innocuous bordering on invisible, and very fast. It had been a sheriff's vehicle originally bought at an auction in Tennessee, and further modified for speed. Perry and I listened to the big engine idle, checked the dual scoops on the hood. I had not seen one of those on the road since high school. "You like the car?" Perry asked. "It's all right," I said, my eyes ahead. "I've never been much of a Ford man." Perry shifted in his bucket, "You know something about cars? For city cruising, it'll do." I spent my childhood in Riverdale, New Jersey, thirty miles north from long, narrow Manhattan Island, which sits in the bay, among other islands, outcroppings, flatlands, like a silhouette of a right whale navigating a rocky passage; on the area map, among blank-faced formations, all like itself colored yellow for density of population, it lies like a smelt in a pan. In the old days, Riverdale was a lumbering town. No one who lived in it was out of sound of the big saws in the mill by the lake. Then one year there were no more logs to make lumber, but you may never have heard of Riverdale. Nothing happened really there. It was a small and ugly town. The city had come back to me in a dream. Rising up through the tranquil sleep of a warm May evening in the noisy and busy New York, the reverie left in its wake a delicious sense of peace. All cities begin as a point of activity, usually a harbor, and settlement concentrically grows around this point in increasingly wider rings, Manhattan is unique in its shape

and circumstances and in its growth, which resembled a thermometer. Riverdale had no center, just Main Street. Bad weather would come in one day when the fall was over and would stay for the six following months. I prayed for my dead dog, but I didn't pray when Emily died. God would make an exception. He would let her into Heaven. In the early summer of my fourteenth year a lorry pulled up outside our house. I was sitting on the front step rereading a comic. The driver came toward me, covered in a fine, pale dust, which gave his face a ghostly look. "Cement," he said, it's not that I was being shy. It was just that—well, for one, I don't even remember the event. It's a blank: a white slate, a black hole. I was able to date the occasion with complete certainty because that afternoon I had been sledding with my lifelong friend and enemy, Perry Boy, and we had quarreled, because his new Christmas sled would not go as fast as my old one. Snow was never heavy in our part of the world, but this Christmas it had been plentiful enough almost to cover the tallest spears of dried grass in Mountain Side Park. The following day, my dog was dying. I brought her water and food and placed them near her, stood watching intently—but she didn't move. She kissed Stefanos on the cheek and bolted out the door. Stefanos set Karras up with a beer and put a Jack and a beer in front of Boyle. Boyle picked up the A section of the Post. He read intently, chuckling under his breath as Stefanos finished up with Mai's closing procedure. "Here's one for you,"

NEXT Poster Pan Medium
60 pt

Архитектура новое здание путеводитель

NEXT Poster Pan Medium
24 pt

Архитектура новое здание путеводитель, старое здание Пресненских бань в стиле модерн, неожиданно изысканное для такого жанра, выстроил в 1900 году Иван Машков, увенчав его, так же как и главное свое детище (доходный дом «Сокол» на Кузнецком Мосту), майоли-

NEXT Poster Pan Medium
12 pt

Архитектура новое здание путеводитель, старое здание Пресненских бань в стиле модерн, неожиданно изысканное для такого жанра, выстроил в 1900 году Иван Машков, увенчав его, так же как и главное свое детище (доходный дом «Сокол» на Кузнецком Мосту), майоликовым панно. В 1980 году здание, мешавшее расширению улицы Красная Пресня, снесли, а на его месте мастерская Владимира Гинзбурга выстроила здание Венгерского торгпредства. Но утрату та же мастерская честно компенсировала новым зданием бань уже в другом конце улицы—с окном, почти таким же по форме, как то майоликовое панно с лебедями. Правда, размером оно в три раза больше, по краям не оплывает и вообще напоминает скорее круглые окна гаражей Мельникова и типографии Эль Лисицкого. В 1920-е, когда слово «гигиена» так же популярно, как «электрификация», бани переживают расцвет. Александр Никольский проектирует в Ленинграде громадные комбинаты по очи-

NEXT Poster Pan Medium
6 pt

Архитектура новое здание путеводитель, старое здание Пресненских бань в стиле модерн, неожиданно изысканное для такого жанра, выстроил в 1900 году Иван Машков, увенчав его, так же как и главное свое детище (доходный дом «Сокол» на Кузнецком Мосту), майоликовым панно. В 1980 году здание, мешавшее расширению улицы Красная Пресня, снесли, а на его месте мастерская Владимира Гинзбурга выстроила здание Венгерского торгпредства. Но утрату та же мастерская честно компенсировала новым зданием бань уже в другом конце улицы—с окном, почти таким же по форме, как то майоликовое панно с лебедями. Правда, размером оно в три раза больше, по краям не оплывает и вообще напоминает скорее круглые окна гаражей Мельникова и типографии Эль Лисицкого. В 1920-е, когда слово «гигиена» так же популярно, как «электрификация», бани переживают расцвет. Александр Никольский проектирует в Ленинграде громадные комбинаты по очищению тела и души, включающие в себя помимо бань бассейны, солярии и парки. Строится все, конечно, в урезанном виде, а потом, с экспансией ванн, начинает казаться, что бани и вовсе скоро отомрут. Зачем вообще баня, думает в 1928 году герой Маяковского, когда теперь у каждого «в комнате лето и Волга—только что нету рыб и пароходов». Следующие полвека проблема кажется закрытой, все чисто и опрятны, как пионеры на линейке, а бани строят редко и то лишь типовые. Но 1 января 1976 года

оказывается, что «пошел в баню» это не только ругательство, но и традиция. «Сам процесс мытья, который в бане выглядит как торжественный обряд, в ванной—просто смывание грязи!»—банная субкультура вываливается на телевизоры страны в виде четырех выплывающих философов, завернутых в простыни, как в тоги. И ровно такое же настроение у новых Пресненских бань—римское. Здесь не смывают грязь, здесь торжественно ступают под арками, чтобы возлечь на полок, затем погрузиться в просторный бассейн, а потом с чашей в руках проществовать в лоджии... «Не в театре, товарищи!»—возмущался в бане герой Зошенко, но здесь именно что театр. И пусть набор радостей поскромнее, чем в термах Каракаллы (кроме бань с бассейном, имеются чайный зал, пивной бар, парикмахерская и массажные комнаты), но движение к гармонии духа и тела—то же, что и у авангардиста Никольского. Кстати, из дефицитного красного кирпича в Москве в эти годы строится только одно общественное здание—и это как раз театр, Театр на Таганке. В банях же кирпич удаётся пробить под флагом революционного цвета Пресни. Но это все для отвода глаз, вдохновляется Андрей Таранов архитектурой Луиса Кана и особенно его Институтом управления в Ахмедабаде (1963), где такие же большие круглые окна и кирпичные арки. Кладка «растет» прямо из земли, без цоколя и отмстки, создавая ощущение единства материала—что характерно уже для европейского брутализма,

NEXT Poster Pan Medium
60 pt

Πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις

NEXT Poster Pan Medium
24 pt

Πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις όπως η γραφή έτσι και η φωτογραφία αποτελούν κατ' εξοχήν επικοινωνιακά εργαλεία μεγάλης μάλιστα αποτελεσματικότητας, αφού πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις της επικοινωνίας. Έχουν τη δυνατότητα να μεταδίδουν μηνύματα στο χρόνο, το χώρο και σε

NEXT Poster Pan Medium
12 pt

Πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις όπως η γραφή έτσι και η φωτογραφία αποτελούν κατ' εξοχήν επικοινωνιακά εργαλεία μεγάλης μάλιστα αποτελεσματικότητας, αφού πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις της επικοινωνίας. Έχουν τη δυνατότητα να μεταδίδουν μηνύματα στο χρόνο, το χώρο και σε μεγάλο αριθμό ανθρώπων. Οι δύο τελευταίες διαστάσεις επήλθαν για μεν το γραπτό λόγο με την ανακάλυψη της τυπογραφίας και αργότερα των σιδηροδρόμων, για δε τη φωτογραφία με την ανακάλυψη της τεχνολογίας halftone, που επέτρεψε την είσοδο της στον Τύπο. Όπως χαρακτηριστικά επισημαίνει η ιστορικός της φωτογραφίας Γκιζέλ Φρόντ: «Η είσοδος της φωτογραφίας στον Τύπο είναι ένα φαινόμενο πρωταρχικής σημασίας. Μεταβάλλει την οπτική των μαζών. Ως τότε ο συνηθισμένος άνθρωπος δεν μπορούσε παρά να βλέπει τα γεγονότα που συνέβαιναν δίπλα του. Στο δρόμο ή στο χωριό του. Με τη φωτογραφία ανοίγει ένα παράθυρο στον κόσμο. Οι μορφές των δημο-

NEXT Poster Pan Medium
6 pt

Πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις όπως η γραφή έτσι και η φωτογραφία αποτελούν κατ' εξοχήν επικοινωνιακά εργαλεία μεγάλης μάλιστα αποτελεσματικότητας, αφού πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις της επικοινωνίας. Έχουν τη δυνατότητα να μεταδίδουν μηνύματα στο χρόνο, το χώρο και σε μεγάλο αριθμό ανθρώπων. Οι δύο τελευταίες διαστάσεις επήλθαν για μεν το γραπτό λόγο με την ανακάλυψη της τυπογραφίας και αργότερα των σιδηροδρόμων, για δε τη φωτογραφία με την ανακάλυψη της τεχνολογίας halftone, που επέτρεψε την είσοδο της στον Τύπο. Όπως χαρακτηριστικά επισημαίνει η ιστορικός της φωτογραφίας Γκιζέλ Φρόντ: «Η είσοδος της φωτογραφίας στον Τύπο είναι ένα φαινόμενο πρωταρχικής σημασίας. Μεταβάλλει την οπτική των μαζών. Ως τότε ο συνηθισμένος άνθρωπος δεν μπορούσε παρά να βλέπει τα γεγονότα που συνέβαιναν δίπλα του, στο δρόμο ή στο χωριό του. Με τη φωτογραφία ανοίγει ένα παράθυρο στον κόσμο. Οι μορφές των δημοσίων προσωπικοτήτων, τα γεγονότα που συμβαίνουν στην ίδια τη χώρα ή ακόμα και πέρα από τα σύνορα, γίνονται οικεία... Η γραπτή λέξη είναι αφηρημένη. Ενώ η εικόνα αντικατοπτρίζει με σαφήνεια τον κόσμο στον οποίο ζει ο καθένας μας». Το Μάη του 1936, λοιπόν, έχουμε μεγάλη εργατική αναταραχή και σε μία απεργιακή συγκέντρωση, στη Θεσσαλονίκη, ένας εργάτης πέφτει νεκρός από τα χτυπήματα της αστυνομίας. Η φωτογραφία της μάνας που θρηνεί πάνω από το άψυχο κορμί του γιου της τραβιέται από φωτορεπόρτερ

που βρέθηκε στο περιστατικό και την άλλη μέρα το πρωί φιγουράρει στην πρώτη σελίδα του "Ριζοσπάστη", αλλά και άλλων αθηναϊκών εφημερίδων. Ο ποιητής Γιάννης Ρίτσος, βλέποντας τη φωτογραφία στο "Ριζοσπάστη" συγκλονίζεται. Σύμφωνα με μαρτυρία του ίδιου του ποιητή, κλείνεται στη σοφίτα του, κάπου στο Νέο Κόσμο, και την άλλη μέρα έχει έτοιμα τα τέσσερα πρώτα μέρη του ποιήματος "Επιτάφιος", που ο "Ριζοσπάστης" δημοσίευσε με τον τίτλο "Μοιρολόι". Μετά έγραψε και το υπόλοιπο ποίημα το οποίο και αποτέλεσε εκδοτική επιτυχία. Όσα αντίτυπα δε είχαν απομείνει στα βιβλιοπωλεία και τις αποθήκες του εκδοτικού, τα έκαψε μαζί με άλλα απαγορευμένα βιβλία το καθεστώς της 4ης Αυγούστου, στις Στήλες του Ολυμπίου Διός. Πολλά χρόνια μετά, το 1958, ο Ρίτσος στέλνει ένα σωθέν αντίτυπο στο νεαρό τότε συνθέτη Μίκη Θεοδωράκη, ο οποίος βρισκόταν στο Παρίσι αναζητώντας το μουσικό του στίγμα. Όπως ο ποιητής συγκλονισμένος από τη δύναμη της φωτογραφίας είχε κλειστεί στη σοφίτα του και έγραψε το μεγάλο αυτό ποίημα, έτσι και ο Μίκης, σύμφωνα με δική του μαρτυρία, συγκλονίστηκε από τους στίχους, κάθισε στο πιάνο και το μελοποίησε. Το αποτέλεσμα είναι γνωστό. Ένα μεγάλο μουσικό έργο, που και τον δρόμο του νέου ελληνικού τραγουδιού χαράζει και αγκαλιάζεται από τον ελληνικό λαό. Ιδιαίτερα τα χρόνια της δικτατορίας ακούγεται σε κάθε αγωνιστική εκδήλωση και κινητοποίηση. Έτσι, ένας αγώνας και μια θυσία ενός αγωνιστή, μέσα από μια φωτογραφία περνάει

NEXT Poster Pan Medium Italic
60 pt

The car was a boxy late model Ford sedan, white

NEXT Poster Pan Medium Italic
24 pt

The car was a boxy late model Ford sedan, white over black, innocuous bordering on invisible, and very fast. It had been a sheriff's vehicle originally bought at an auction in Tennessee, and further modified for speed. Perry and I listened to the big engine idle, checked the dual scoops on

NEXT Poster Pan Medium Italic
12 pt

The car was a boxy late model Ford sedan, white over black, innocuous bordering on invisible, and very fast. It had been a sheriff's vehicle originally bought at an auction in Tennessee, and further modified for speed. Perry and I listened to the big engine idle, checked the dual scoops on the hood. I had not seen one of those on the road since high school. "You like the car?" Perry asked. "It's all right," I said, my eyes ahead. "I've never been much of a Ford man." Perry shifted in his bucket, "You know something about cars? For city cruising, it'll do." I spent my childhood in Riverdale, New Jersey, thirty miles north from long, narrow Manhattan Island, which sits in the bay, among other islands, outcroppings, flatlands, like a silhouette of a right whale navigating a rocky passage; on the area map, among blank-faced formations, all like itself colored yellow for density of population, it lies like a smelt in a pan. In the old days, Riverdale was a lumbering town. No one who lived in it was out of sound of the big saws in the mill

NEXT Poster Pan Medium Italic
6 pt

The car was a boxy late model Ford sedan, white over black, innocuous bordering on invisible, and very fast. It had been a sheriff's vehicle originally bought at an auction in Tennessee, and further modified for speed. Perry and I listened to the big engine idle, checked the dual scoops on the hood. I had not seen one of those on the road since high school. "You like the car?" Perry asked. "It's all right," I said, my eyes ahead. "I've never been much of a Ford man." Perry shifted in his bucket, "You know something about cars? For city cruising, it'll do." I spent my childhood in Riverdale, New Jersey, thirty miles north from long, narrow Manhattan Island, which sits in the bay, among other islands, outcroppings, flatlands, like a silhouette of a right whale navigating a rocky passage; on the area map, among blank-faced formations, all like itself colored yellow for density of population, it lies like a smelt in a pan. In the old days, Riverdale was a lumbering town. No one who lived in it was out of sound of the big saws in the mill by the lake. Then one year there were no more logs to make lumber. But you may never have heard of Riverdale. Nothing happened really there. It was a small and ugly town. The city had come back to me in a dream. Rising up through the tranquil sleep of a warm May evening in the noisy and busy New York, the reverie left in its wake a delicious sense of peace. All cities begin as a point of activity, usually a harbor, and settlement concentrically grows around this point in increasingly wider rings. Manhattan is unique in its shape and

circumstances and in its growth, which resembled a thermometer. Riverdale had no center, just Main Street. Bad weather would come in one day when the fall was over and would stay for the six following months. I prayed for my dead dog, but I didn't pray when Emily died. God would make an exception. He would let her into Heaven. In the early summer of my fourteenth year a lorry pulled up outside our house. I was sitting on the front step rereading a comic. The driver came toward me, covered in a fine, pale dust, which gave his face a ghostly look. "Cement," he said. It's not that I was being shy. It was just that—well, for one, I don't even remember the event. It's a blank: a white slate, a black hole. I was able to date the occasion with complete certainty because that afternoon I had been sledding with my lifelong friend and enemy, Perry Boy, and we had quarreled, because his new Christmas sled would not go as fast as my old one. Snow was never heavy in our part of the world, but this Christmas it had been plentiful enough almost to cover the tallest spears of dried grass in Mountain Side Park. The following day, my dog was dying. I brought her water and food and placed them near her, stood watching intently—but she didn't move. She kissed Stefanos on the cheek and bolted out the door. Stefanos set Karras up with a beer and put a Jack and a beer in front of Boyle. Boyle picked up the A section of the Post. He read intently, chuckling under his breath as Stefanos finished up with Mai's closing procedure. "Here's one for you," said Boyle to Karras.

NEXT Poster Pan Medium Italic
60 pt

Архитектура новое здание путеводитель

NEXT Poster Pan Medium Italic
24 pt

Архитектура новое здание путеводитель, старое здание Пресненских бань в стиле модерн, неожиданно изысканное для такого жанра, выстроил в 1900 году Иван Машков, увенчав его, так же как и главное свое детище (доходный дом «Сокол» на Кузнецком Мосту), майоликовым панно

NEXT Poster Pan Medium Italic
12 pt

Архитектура новое здание путеводитель, старое здание Пресненских бань в стиле модерн, неожиданно изысканное для такого жанра, выстроил в 1900 году Иван Машков, увенчав его, так же как и главное свое детище (доходный дом «Сокол» на Кузнецком Мосту), майоликовым панно. В 1980 году здание, мешавшее расширению улицы Красная Пресня, снесли, а на его месте мастерская Владимира Гинзбурга выстроила здание Венгерского торгпредства. Но утрату та же мастерская честно компенсировала новым зданием бань уже в другом конце улицы—с окном, почти таким же по форме, как то майоликовое панно с лебедями. Правда, размером оно в три раза больше, по краям не оплывает и вообще напоминает скорее круглые окна гаражей Мельникова и типографии Эль Лисицкого. В 1920-е, когда слово «гигиена» так же популярно, как «электрификация», бани переживают расцвет. Александр Никольский проектирует в Ленинграде громадные комбинаты по очи-

NEXT Poster Pan Medium Italic
6 pt

Архитектура новое здание путеводитель, старое здание Пресненских бань в стиле модерн, неожиданно изысканное для такого жанра, выстроил в 1900 году Иван Машков, увенчав его, так же как и главное свое детище (доходный дом «Сокол» на Кузнецком Мосту), майоликовым панно. В 1980 году здание, мешавшее расширению улицы Красная Пресня, снесли, а на его месте мастерская Владимира Гинзбурга выстроила здание Венгерского торгпредства. Но утрату та же мастерская честно компенсировала новым зданием бань уже в другом конце улицы—с окном, почти таким же по форме, как то майоликовое панно с лебедями. Правда, размером оно в три раза больше, по краям не оплывает и вообще напоминает скорее круглые окна гаражей Мельникова и типографии Эль Лисицкого. В 1920-е, когда слово «гигиена» так же популярно, как «электрификация», бани переживают расцвет. Александр Никольский проектирует в Ленинграде громадные комбинаты по очищению тела и души, включающие в себя помимо бань бассейны, солярии и парки. Строится все, конечно, в урезанном виде, а потом, с экспансией ванн, начинает казаться, что бани и вовсе скоро отомрут. Зачем вообще баня, думает в 1928 году герой Маяковского, когда теперь у каждого «в комнате лето и Волга—только что нету рыб и пароходов». Следующие полвека проблема кажется закрытой, все чисто и опрятно, как пионеры на линейке, а бани строят редко и то лишь типовые. Но 1 января 1976 года

оказывается, что «пошел в баню» это не только ругательство, но и традиция. «Сам процесс мытья, который в бане выглядит как торжественный обряд, в ванной—просто смывание грязи!»—банная субкультура вываливается на телевизоры страны в виде четырех выплывающих философов, завернутых в простыни, как в тоги. И ровно такое же настроение у новых Пресненских бань—римское. Здесь не смывают грязь, здесь торжественно ступают под арками, чтобы возлечь на полок, затем погрузиться в просторный бассейн, а потом с чашей в руках прошеествовать в лоджии... «Не в театре,—говорю!»—возмущался в бане герой Зощенко, но здесь именно что театр. И пусть набор радостей поскромнее, чем в термах Каракаллы (кроме бань с бассейном, имеются чайный зал, пивной бар, парикмахерская и массажные комнаты), но движение к гармонии духа и тела—то же, что и у авангардиста Никольского. Кстати, из дефицитного красного кирпича в Москве в эти годы строится только одно общественное здание—и это как раз театр, Театр на Таганке. В банях же кирпич удается пробить под флагом революционного цвета Пресни. Но это все для отвода глаз, вдохновляется Андрей Таранов архитектурой Луса Кана и особенно его Институтом управления в Ахмедабаде (1963), где такие же большие круглые окна и кирпичные арки. Иладка «растет» прямо из земли, без цоколя и отмости, создавая ощущение единства материала—что характерно уже для европейского брутализма.

NEXT Poster Pan Medium Italic
60 pt

Πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις

NEXT Poster Pan Medium Italic
24 pt

Πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις όπως η γραφή έτσι και η φωτογραφία αποτελούν κατ' εξοχήν επικοινωνιακά εργαλεία μεγάλης μάλιστα αποτελεσματικότητας, αφού πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις της επικοινωνίας. Έχουν τη δυνατότητα να μεταδίδουν μηνύματα στο χρόνο,

NEXT Poster Pan Medium Italic
12 pt

Πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις όπως η γραφή έτσι και η φωτογραφία αποτελούν κατ' εξοχήν επικοινωνιακά εργαλεία μεγάλης μάλιστα αποτελεσματικότητας, αφού πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις της επικοινωνίας. Έχουν τη δυνατότητα να μεταδίδουν μηνύματα στο χρόνο, το χώρο και σε μεγάλο αριθμό ανθρώπων. Οι δύο τελευταίες διαστάσεις επήλθαν για μεν το γραπτό λόγο με την ανακάλυψη της τυπογραφίας και αργότερα των σιδηροδρόμων, για δε τη φωτογραφία με την ανακάλυψη της τεχνολογίας halftone, που επέτρεψε την είσοδο της στον Τύπο. Όπως χαρακτηριστικά επισημαίνει η ιστορικός της φωτογραφίας Γκιζέλ Φρόντ: «Η είσοδος της φωτογραφίας στον Τύπο είναι ένα φαινόμενο πρωταρχικής σημασίας. Μεταβάλλει την οπτική των μαζών. Ως τότε ο συνηθισμένος άνθρωπος δεν μπορούσε παρά να βλέπει τα γεγονότα που συνέβαιναν δίπλα του. στο δρόμο ή στο χωριό του. Με τη φωτογραφία ανοίγει ένα παράθυρο στον κόσμο. Οι μορφές των δημοσίων προ-

NEXT Poster Pan Medium Italic
6 pt

Πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις όπως η γραφή έτσι και η φωτογραφία αποτελούν κατ' εξοχήν επικοινωνιακά εργαλεία μεγάλης μάλιστα αποτελεσματικότητας, αφού πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις της επικοινωνίας. Έχουν τη δυνατότητα να μεταδίδουν μηνύματα στο χρόνο, το χώρο και σε μεγάλο αριθμό ανθρώπων. Οι δύο τελευταίες διαστάσεις επήλθαν για μεν το γραπτό λόγο με την ανακάλυψη της τυπογραφίας και αργότερα των σιδηροδρόμων, για δε τη φωτογραφία με την ανακάλυψη της τεχνολογίας halftone, που επέτρεψε την είσοδο της στον Τύπο. Όπως χαρακτηριστικά επισημαίνει η ιστορικός της φωτογραφίας Γκιζέλ Φρόντ: «Η είσοδος της φωτογραφίας στον Τύπο είναι ένα φαινόμενο πρωταρχικής σημασίας. Μεταβάλλει την οπτική των μαζών. Ως τότε ο συνηθισμένος άνθρωπος δεν μπορούσε παρά να βλέπει τα γεγονότα που συνέβαιναν δίπλα του. στο δρόμο ή στο χωριό του. Με τη φωτογραφία ανοίγει ένα παράθυρο στον κόσμο. Οι μορφές των δημοσίων προσωπικοτήτων. τα γεγονότα που συμβαίνουν στην ίδια τη χώρα ή ακόμα και πέρα από τα σύνορα, γίνονται οικεία... Η γραπτή λέξη είναι αφηρημένη. Ενώ η εικόνα αντικατοπτρίζει με σαφήνεια τον κόσμο στον οποίο ζει ο καθένας μας». Το Μάη του 1936, λοιπόν, έχουμε μεγάλη εργατική αναταραχή και σε μία απεργιακή συγκέντρωση, στη Θεσσαλονίκη, ένας εργάτης πέφτει νεκρός από τα χτυπήματα της αστυνομίας. Η φωτογραφία της μάνας που θρηνεί πάνω από το άψυχο κορμί του γιού της τραβιέται από φωτορεπόρτερ

που βρέθηκε στο περιστατικό και την άλλη μέρα το πρωί φιγουράρει στην πρώτη σελίδα του "Ριζοσπάστη", αλλά και άλλων αθηναϊκών εφημερίδων. Ο ποιητής Γιάννης Ρίτσος, βλέποντας τη φωτογραφία στο "Ριζοσπάστη" συγκλονίζεται. Σύμφωνα με μαρτυρία του ίδιου του ποιητή, κλείνεται στη σοφίτα του, κάπου στο Νέο Κόσμο, και την άλλη μέρα έχει έτοιμα τα τέσσερα πρώτα μέρη του ποιήματος "Επιτάφιος", που ο "Ριζοσπάστης" δημοσίευσε με τον τίτλο "Μοιρολόι". Μετά έγραψε και το υπόλοιπο ποίημα το οποίο και αποτέλεσε εκδοτική επιτυχία. Όσα αντίτυπα δε είχαν απομείνει στα βιβλιοπωλεία και τις αποθήκες του εκδοτικού, τα έκοψε μαζί με άλλα απαγορευμένα βιβλία το καθεστώς της 4ης Αυγούστου, στις Στήλες του Ολυμπίου Διός. Πολλά χρόνια μετά, το 1958, ο Ρίτσος στέλνει ένα σωθέν αντίτυπο στο νεαρό τότε συνθέτη Μίκη Θεοδωράκη, ο οποίος βρισκόταν στο Παρίσι αναζητώντας το μουσικό του στίγμα. Όπως ο ποιητής συγκλονισμένος από τη δύναμη της φωτογραφίας είχε κλειστεί στη σοφίτα του και έγραψε το μεγάλο αυτό ποίημα, έτσι και ο Μίκης, σύμφωνα με δική του μαρτυρία, συγκλονίστηκε από τους στίχους, κάθισε στο πιάνο και το μελοποίησε. Το αποτέλεσμα είναι γνωστό. Ένα μεγάλο μουσικό έργο, που και τον δρόμο του νέου ελληνικού τραγουδιού χαράζει και αγκαλιάζεται από τον ελληνικό λαό. Ιδιαίτερα τα χρόνια της δικτατορίας ακούγεται σε κάθε αγωνιστική εκδήλωση και κινητοποίηση. Έτσι, ένας αγώνας και μια θυσία ενός αγωνιστή, μέσα από μια φωτογραφία περνάει και γίνεται τραγού-

NEXT Poster Pan Bold
60 pt

The car was a boxy late mod- el Ford sedan,

NEXT Poster Pan Bold
24 pt

The car was a boxy late model Ford sedan, white over black, innocuous bordering on invisible, and very fast. It had been a sheriff's vehicle originally bought at an auction in Tennessee, and further modified for speed. Perry and I listened to the big engine idle, checked the dual scoops on

NEXT Poster Pan Bold
12 pt

The car was a boxy late model Ford sedan, white over black, innocuous bordering on invisible, and very fast. It had been a sheriff's vehicle originally bought at an auction in Tennessee, and further modified for speed. Perry and I listened to the big engine idle, checked the dual scoops on the hood. I had not seen one of those on the road since high school. "You like the car?" Perry asked. "It's all right," I said, my eyes ahead. "I've never been much of a Ford man." Perry shifted in his bucket, "You know something about cars? For city cruising, it'll do." I spent my childhood in Riverdale, New Jersey, thirty miles north from long, narrow Manhattan Island, which sits in the bay, among other islands, outcroppings, flatlands, like a silhouette of a right whale navigating a rocky passage; on the area map, among blank-faced formations, all like itself colored yellow for density of population, it lies like a smelt in a pan. In the old days, Riverdale was a lumbering town. No one who lived in it was out of sound of

NEXT Poster Pan Bold
6 pt

The car was a boxy late model Ford sedan, white over black, innocuous bordering on invisible, and very fast. It had been a sheriff's vehicle originally bought at an auction in Tennessee, and further modified for speed. Perry and I listened to the big engine idle, checked the dual scoops on the hood. I had not seen one of those on the road since high school. "You like the car?" Perry asked. "It's all right," I said, my eyes ahead. "I've never been much of a Ford man." Perry shifted in his bucket, "You know something about cars? For city cruising, it'll do." I spent my childhood in Riverdale, New Jersey, thirty miles north from long, narrow Manhattan Island, which sits in the bay, among other islands, outcroppings, flatlands, like a silhouette of a right whale navigating a rocky passage; on the area map, among blank-faced formations, all like itself colored yellow for density of population, it lies like a smelt in a pan. In the old days, Riverdale was a lumbering town. No one who lived in it was out of sound of the big saws in the mill by the lake. Then one year there were no more logs to make lumber. But you may never have heard of Riverdale. Nothing happened really there. It was a small and ugly town. The city had come back to me in a dream. Rising up through the tranquil sleep of a warm May evening in the noisy and busy New York, the reverie left in its wake a delicious sense of peace. All cities begin as a point of activity, usually a harbor, and settlement concentrically grows around this point in increasingly wider rings. Manhattan

is unique in its shape and circumstances and in its growth, which resembled a thermometer. Riverdale had no center, just Main Street. Bad weather would come in one day when the fall was over and would stay for the six following months. I prayed for my dead dog, but I didn't pray when Emily died. God would make an exception. He would let her into Heaven. In the early summer of my fourteenth year a lorry pulled up outside our house. I was sitting on the front step rereading a comic. The driver came toward me, covered in a fine, pale dust, which gave his face a ghostly look. "Cement," he said. It's not that I was being shy. It was just that—well, for one, I don't even remember the event. It's a blank: a white slate, a black hole. I was able to date the occasion with complete certainty because that afternoon I had been sledging with my lifelong friend and enemy, Perry Boy, and we had quarreled, because his new Christmas sled would not go as fast as my old one. Snow was never heavy in our part of the world, but this Christmas it had been plentiful enough almost to cover the tallest spears of dried grass in Mountain Side Park. The following day, my dog was dying. I brought her water and food and placed them near her, stood watching intently—but she didn't move. She kissed Stefanos on the cheek and bolted out the door. Stefanos set Karras up with a beer and put a Jack and a beer in front of Boyle. Boyle picked up the A section of the Post. He read intently, chuckling under his breath as Stefanos finished up

NEXT Poster Pan Bold
60 pt

Архитектура новое здание путеводитель

NEXT Poster Pan Bold
24 pt

Архитектура новое здание путеводитель, старое здание Пресненских бань в стиле модерн, неожиданно изысканное для такого жанра, выстроил в 1900 году Иван Машков, увенчав его, так же как и главное свое детище (доходный дом «Сокол» на Кузнецком Мосту), майоли-

NEXT Poster Pan Bold
12 pt

Архитектура новое здание путеводитель, старое здание Пресненских бань в стиле модерн, неожиданно изысканное для такого жанра, выстроил в 1900 году Иван Машков, увенчав его, так же как и главное свое детище (доходный дом «Сокол» на Кузнецком Мосту), майоликовым панно. В 1980 году здание, мешавшее расширению улицы Красная Пресня, снесли, а на его месте мастерская Владимира Гинзбурга выстроила здание Венгерского торгпредства. Но утрату та же мастерская честно компенсировала новым зданием бань уже в другом конце улицы—с окном, почти таким же по форме, как то майоликовое панно с лебедями. Правда, размером оно в три раза больше, по краям не оплывает и вообще напоминает скорее круглые окна гаражей Мельникова и типографии Эль Лисицкого. В 1920-е, когда слово «гигиена» так же популярно, как «электрификация», бани переживают расцвет. Александр Никольский проектирует в Ленинграде громадные ком-

NEXT Poster Pan Bold
6 pt

Архитектура новое здание путеводитель, старое здание Пресненских бань в стиле модери, неожиданно изысканное для такого жанра, выстроил в 1900 году Иван Машков, увенчав его, так же как и главное свое детище (доходный дом «Сокол» на Кузнецком Мосту), майоликовым панно. В 1980 году здание, мешавшее расширению улицы Красная Пресня, снесли, а на его месте мастерская Владимира Гинзбурга выстроила здание Венгерского торгпредства. Но утрату та же мастерская честно компенсировала новым зданием бань уже в другом конце улицы—с окном, почти таким же по форме, как то майоликовое панно с лебедями. Правда, размером оно в три раза больше, по краям не оплывает и вообще напоминает скорее круглые окна гаражей Мельникова и типографии Эль Лисицкого. В 1920-е, когда слово «гигиена» так же популярно, как «электрификация», бани переживают расцвет. Александр Никольский проектирует в Ленинграде громадные комбинаты по очищению тела и души, включающие в себя помимо бань бассейны, солярии и парки. Строится все, конечно, в урезанном виде, а потом, с экспансией ванн, начинает казаться, что бани и вовсе скоро отомрут. Зачем вообще баня, думает в 1928 году герой Маяковского, когда теперь у каждого «в комнате лето и Волга—только что нету рыб и пароходов». Следующие полвека проблема кажется закрытой, все чисто и опрятны, как пионеры на линейке, а бани строят редко и то лишь типовые. Но 1 января

1976 года оказывается, что «пошел в баню» это не только ругательство, но и традиция. «Сам процесс мытья, который в бане выглядит как торжественный обряд, в ванной—просто смывание грязи!»—банная субкультура вываливается на телеэкраны страны в виде четырех выпивающих философов, завернутых в простыни, как в тоги. И ровно такое же настроение у новых Пресненских бань—римское. Здесь не смывают грязь, здесь торжественно ступают под арками, чтобы возлечь на полкок, затем погрузиться в просторный бассейн, а потом с чашей в руках прошесть в лоджии... «Не в театре, говорю!»—возмущался в бане герой Зоценко, но здесь именно что театр. И пусть набор радостей поскромнее, чем в термах Каракалы (кроме бань с бассейном, имеются чайный зал, пивной бар, парикмахерская и массажные комнаты), но движение к гармонии духа и тела—то же, что и у авангардиста Никольского. Кстати, из дефицитного красного кирпича в Москве в эти годы строится только одно общественное здание—и это как раз театр, Театр на Таганке. В банях же кирпич удается пробить под флагом революционного цвета Пресни. Но это все для отвода глаз, вдохновляется Андрей Таранов архитектурой Луса Кана и особенно его Институтом управления в Ахмедабаде (1965), где такие же большие круглые окна и кирпичные арки. Кладка «растет» прямо из земли, без цоколя и отмычки, создавая ощущение единства материала—что характерно уже для

NEXT Poster Pan Bold
60 pt

Πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις

NEXT Poster Pan Bold
24 pt

Πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις όπως η γραφή έτσι και η φωτογραφία αποτελούν κατ' εξοχήν επικοινωνιακά εργαλεία μεγάλης μάλιστα αποτελεσματικότητας, αφού πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις της επικοινωνίας. Έχουν τη δυνατότητα να μεταδίδουν μηνύματα στο χρόνο,

NEXT Poster Pan Bold
12 pt

Πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις όπως η γραφή έτσι και η φωτογραφία αποτελούν κατ' εξοχήν επικοινωνιακά εργαλεία μεγάλης μάλιστα αποτελεσματικότητας, αφού πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις της επικοινωνίας. Έχουν τη δυνατότητα να μεταδίδουν μηνύματα στο χρόνο, το χώρο και σε μεγάλο αριθμό ανθρώπων. Οι δύο τελευταίες διαστάσεις επήλθαν για μεν το γραπτό λόγο με την ανακάλυψη της τυπογραφίας και αργότερα των σιδηροδρόμων, για δε τη φωτογραφία με την ανακάλυψη της τεχνολογίας halftone, που επέτρεψε την είσοδο της στον Τύπο. Όπως χαρακτηριστικά επισημαίνει η ιστορικός της φωτογραφίας Γκιζέλ Φρόντ: «Η είσοδος της φωτογραφίας στον Τύπο είναι ένα φαινόμενο πρωταρχικής σημασίας. Μεταβάλλει την οπτική των μαζών. Ως τότε ο συνηθισμένος άνθρωπος δεν μπορούσε παρά να βλέπει τα γεγονότα που συνέβαιναν δίπλα του. στο δρόμο ή στο χωριό του. Με τη φωτογραφία ανοίγει ένα παράθυρο στον κόσμο. Οι μορφές των δημο-

NEXT Poster Pan Bold
6 pt

Πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις όπως η γραφή έτσι και η φωτογραφία αποτελούν κατ' εξοχήν επικοινωνιακά εργαλεία μεγάλης μάλιστα αποτελεσματικότητας, αφού πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις της επικοινωνίας. Έχουν τη δυνατότητα να μεταδίδουν μηνύματα στο χρόνο, το χώρο και σε μεγάλο αριθμό ανθρώπων. Οι δύο τελευταίες διαστάσεις επήλθαν για μεν το γραπτό λόγο με την ανακάλυψη της τυπογραφίας και αργότερα των σιδηροδρόμων, για δε τη φωτογραφία με την ανακάλυψη της τεχνολογίας halftone, που επέτρεψε την είσοδο της στον Τύπο. Όπως χαρακτηριστικά επισημαίνει η ιστορικός της φωτογραφίας Γκιζέλ Φρόντ: «Η είσοδος της φωτογραφίας στον Τύπο είναι ένα φαινόμενο πρωταρχικής σημασίας. Μεταβάλλει την οπτική των μαζών. Ως τότε ο συνηθισμένος άνθρωπος δεν μπορούσε παρά να βλέπει τα γεγονότα που συνέβαιναν δίπλα του, στο δρόμο ή στο χωριό του. Με τη φωτογραφία ανοίγει ένα παράθυρο στον κόσμο. Οι μορφές των δημοσίων προσωπικοτήτων, τα γεγονότα που συμβαίνουν στην ίδια τη χώρα ή ακόμα και πέρα από τα σύνορα, γίνονται οικεία... Η γραπτή λέξη είναι αφηρημένη. Ενώ η εικόνα αντικατοπτρίζει με σαφήνεια τον κόσμο στον οποίο ζει ο καθένας μας». Το Μάη του 1956, λοιπόν, έχουμε μεγάλη εργατική αναταραχή και σε μία απεργιακή συγκέντρωση, στη Θεσσαλονίκη, ένας εργάτης πέφτει νεκρός από τα χτυπήματα της αστυνομίας. Η φωτογραφία της μάνας που θρηνεί πάνω από το άψυχο κορμί του γιού της

τραβιέται από φωτορεπόρτερ που βρέθηκε στο περιστατικό και την άλλη μέρα το πρωί φιγουράρει στην πρώτη σελίδα του "Ριζοσπάστη", αλλά και άλλων αθηναϊκών εφημερίδων. Ο ποιητής Γιάννης Ρίτσος, βλέποντας τη φωτογραφία στο "Ριζοσπάστη" συγκλονίζεται. Σύμφωνα με μαρτυρία του ίδιου του ποιητή, κλείνεται στη σοφίτα του, κάπου στο Νέο Κόσμο, και την άλλη μέρα έχει έτοιμα τα τέσσερα πρώτα μέρη του ποιήματος "Επιτάφιος", που ο "Ριζοσπάστης" δημοσίευσε με τον τίτλο "Μοιρολόι". Μετά έγραψε και το υπόλοιπο ποίημα το οποίο και αποτέλεσε εκδοτική επιτυχία. Όσα αντίτυπα δε είχαν απομείνει στα βιβλιοπωλεία και τις αποθήκες του εκδοτικού, τα έκαψε μαζί με άλλα απαγορευμένα βιβλία το καθεστώς της 4ης Αυγούστου, στις Στήλες του Ολυμπίου Διός. Πολλά χρόνια μετά, το 1958, ο Ρίτσος στέλνει ένα σωθέν αντίτυπο στο νεαρό τότε συνθέτη Μίκη Θεοδωράκη, ο οποίος βρισκόταν στο Παρίσι αναζητώντας το μουσικό του στίγμα. Όπως ο ποιητής συγκλονισμένος από τη δύναμη της φωτογραφίας είχε κλειστεί στη σοφίτα του και έγραψε το μεγάλο αυτό ποίημα, έτσι και ο Μίκης, σύμφωνα με δική του μαρτυρία, συγκλονίστηκε από τους στίχους, κάθισε στο πιάνο και το μελοποίησε. Το αποτέλεσμα είναι γνωστό. Ένα μεγάλο μουσικό έργο, που και τον δρόμο του νέου ελληνικού τραγουδιού χαράζει και αγκαλιάζεται από τον ελληνικό λαό. Ιδιαίτερα τα χρόνια της δικτατορίας ακούγεται σε κάθε αγωνιστική εκδήλωση και κινητοποίηση. Έτσι, ένας αγώνας και μια θυσία ενός

NEXT Poster Pan Bold Italic
60 pt

The car was a boxy late model Ford sedan, white

NEXT Poster Pan Bold Italic
24 pt

The car was a boxy late model Ford sedan, white over black, innocuous bordering on invisible, and very fast. It had been a sheriff's vehicle originally bought at an auction in Tennessee, and further modified for speed. Perry and I listened to the big engine idle, checked the dual scoops on

NEXT Poster Pan Bold Italic
12 pt

The car was a boxy late model Ford sedan, white over black, innocuous bordering on invisible, and very fast. It had been a sheriff's vehicle originally bought at an auction in Tennessee, and further modified for speed. Perry and I listened to the big engine idle, checked the dual scoops on the hood. I had not seen one of those on the road since high school. "You like the car?" Perry asked. "It's all right," I said, my eyes ahead. "I've never been much of a Ford man." Perry shifted in his bucket, "You know something about cars? For city cruising, it'll do." I spent my childhood in Riverdale, New Jersey, thirty miles north from long, narrow Manhattan Island, which sits in the bay, among other islands, outcroppings, flatlands, like a silhouette of a right whale navigating a rocky passage; on the area map, among blank-faced formations, all like itself colored yellow for density of population, it lies like a smelt in a pan. In the old days, Riverdale was a lumbering town. No one who lived in it was out of sound of the

NEXT Poster Pan Bold Italic
6 pt

The car was a boxy late model Ford sedan, white over black, innocuous bordering on invisible, and very fast. It had been a sheriff's vehicle originally bought at an auction in Tennessee, and further modified for speed. Perry and I listened to the big engine idle, checked the dual scoops on the hood. I had not seen one of those on the road since high school. "You like the car?" Perry asked. "It's all right," I said, my eyes ahead. "I've never been much of a Ford man." Perry shifted in his bucket, "You know something about cars? For city cruising, it'll do." I spent my childhood in Riverdale, New Jersey, thirty miles north from long, narrow Manhattan Island, which sits in the bay, among other islands, outcroppings, flatlands, like a silhouette of a right whale navigating a rocky passage; on the area map, among blank-faced formations, all like itself colored yellow for density of population, it lies like a smelt in a pan. In the old days, Riverdale was a lumbering town. No one who lived in it was out of sound of the big saws in the mill by the lake. Then one year there were no more logs to make lumber. But you may never have heard of Riverdale. Nothing happened really there. It was a small and ugly town. The city had come back to me in a dream. Rising up through the tranquil sleep of a warm May evening in the noisy and busy New York, the reverie left in its wake a delicious sense of peace. All cities begin as a point of activity, usually a harbor, and settlement concentrically grows around this point in increasingly wider rings. Manhattan is unique in its shape and

circumstances and in its growth, which resembled a thermometer. Riverdale had no center, just Main Street. Bad weather would come in one day when the fall was over and would stay for the six following months. I prayed for my dead dog, but I didn't pray when Emily died. God would make an exception. He would let her into Heaven. In the early summer of my fourteenth year a lorry pulled up outside our house. I was sitting on the front step rereading a comic. The driver came toward me, covered in a fine, pale dust, which gave his face a ghostly look. "Cement," he said. It's not that I was being shy. It was just that—well, for one, I don't even remember the event. It's a blank: a white slate, a black hole. I was able to date the occasion with complete certainty because that afternoon I had been sledding with my lifelong friend and enemy, Perry Boy, and we had quarreled, because his new Christmas sled would not go as fast as my old one. Snow was never heavy in our part of the world, but this Christmas it had been plentiful enough almost to cover the tallest spears of dried grass in Mountain Side Park. The following day, my dog was dying. I brought her water and food and placed them near her, stood watching intently—but she didn't move. She kissed Stefanos on the cheek and batted out the door. Stefanos set Karras up with a beer and put a Jack and a beer in front of Boyle. Boyle picked up the A section of the Post. He read intently, chuckling under his breath as Stefanos finished up with Mai's closing procedure. "Here's one

NEXT Poster Pan Bold Italic
60 pt

Архитектура новое здание путеводитель

NEXT Poster Pan Bold Italic
24 pt

Архитектура новое здание путеводитель, старое здание Пресненских бань в стиле модерн, неожиданно изысканное для такого жанра, выстроил в 1900 году Иван Машков, увенчав его, так же как и главное свое детище (доходный дом «Сокол» на Кузнецком Мосту), майоли-

NEXT Poster Pan Bold Italic
12 pt

Архитектура новое здание путеводитель, старое здание Пресненских бань в стиле модерн, неожиданно изысканное для такого жанра, выстроил в 1900 году Иван Машков, увенчав его, так же как и главное свое детище (доходный дом «Сокол» на Кузнецком Мосту), майоликовым панно. В 1980 году здание, мешавшее расширению улицы Красная Пресня, снесли, а на его месте мастерская Владимира Гинзбурга выстроила здание Венгерского торгпредства. Но утрату та же мастерская честно компенсировала новым зданием бань уже в другом конце улицы—с окном, почти таким же по форме, как то майоликовое панно с лебедями. Правда, размером оно в три раза больше, по краям не оплывает и вообще напоминает скорее круглые окна гаражей Мельникова и типографии Эль Лисицкого. В 1920-е, когда слово «гигиена» так же популярно, как «электрификация», бани переживают расцвет. Александр Никольский проектирует в Ленинграде громадные комби-

NEXT Poster Pan Bold Italic
6 pt

Архитектура новое здание путеводитель, старое здание Пресненских бань в стиле модерн, неожиданно изысканное для такого жанра, выстроил в 1900 году Иван Машков, увенчав его, так же как и главное свое детище (доходный дом «Сокол» на Кузнецком Мосту), майоликовым панно. В 1980 году здание, мешавшее расширению улицы Красная Пресня, снесли, а на его месте мастерская Владимира Гинзбурга выстроила здание Венгерского торгпредства. Но утрату та же мастерская честно компенсировала новым зданием бань уже в другом конце улицы—с окном, почти таким же по форме, как то майоликовое панно с лебедями. Правда, размером оно в три раза больше, по краям не оплывает и вообще напоминает скорее круглые окна гаражей Мельникова и типографии Эль Лисицкого. В 1920-е, когда слово «гигиена» так же популярно, как «электрификация», бани переживают расцвет. Александр Никольский проектирует в Ленинграде громадные комбинаты по очищению тела и души, включающие в себя помимо бань бассейны, солярии и парки. Строится все, конечно, в урезанном виде, а потом, с экспансией ванн, начинает казаться, что бани и вовсе скоро отомрут. Зачем вообще баня, думает в 1928 году герой Маяковского, когда теперь у каждого «в комнате лето и Волга—только что нету рыб и пароходов». Следующие полвека проблема кажется закрытой, все чисто и опрятно, как пионеры на линейке, а бани строят редко и то лишь типовые. Но 1 января

1976 года оказывается, что «пошел в баню» это не только ругательство, но и традиция. «Сам процесс мытья, который в бане выглядит как торжественный обряд, в ванной—просто смывание грязи!»—банная субкультура вываливается на телеэкраны страны в виде четырех выпивающих философов, завернутых в простыни, как в тоги. И ровно такое же настроение у новых Пресненских бань—римское. Здесь не смывают грязь, здесь торжественно ступают под арками, чтобы взлечь на полки, затем погрузиться в просторный бассейн, а потом с чашей в руках прошептывать в лоджии... «Не в театре,—говорю!»—возмущался в бане герой Зощенко, но здесь именно что театр. И пусть набор радостей поскромнее, чем в термах Каракалы (кроме бань с бассейном, имеются чайный зал, пивной бар, парикмахерская и массажные комнаты), но движение к гармонии духа и тела—то же, что и у авангардиста Никольского. Кстати, из дефицитного красного кирпича в Москве в эти годы строится только одно общественное здание—и это как раз театр, Театр на Таганке. В банях же кирпич удается пробить под флагом революционного цвета Пресни. Но это все для отвода глаз, вдохновляется Андрей Таранов архитектурой Луиса Кана и особенно его Институтом управления в Ахмедабаде (1963), где такие же большие круглые окна и кирпичные арки. Кладка «растет» прямо из земли, без цоколя и отмстки, создавая ощущение единства материала—что характерно

NEXT Poster Pan Bold Italic
60 pt

Πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις

NEXT Poster Pan Bold Italic
24 pt

Πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις όπως η γραφή έτσι και η φωτογραφία αποτελούν κατ' εξοχήν επικοινωνιακά εργαλεία μεγάλης μάλιστα αποτελεσματικότητας, αφού πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις της επικοινωνίας. Έχουν τη δυνατότητα να μεταδίδουν μηνύματα στο

NEXT Poster Pan Bold Italic
12 pt

Πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις όπως η γραφή έτσι και η φωτογραφία αποτελούν κατ' εξοχήν επικοινωνιακά εργαλεία μεγάλης μάλιστα αποτελεσματικότητας, αφού πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις της επικοινωνίας. Έχουν τη δυνατότητα να μεταδίδουν μηνύματα στο χρόνο, το χώρο και σε μεγάλο αριθμό ανθρώπων. Οι δύο τελευταίες διαστάσεις επήλθαν για μεν το γραπτό λόγο με την ανακάλυψη της τυπογραφίας και αργότερα των σιδηροδρόμων, για δε τη φωτογραφία με την ανακάλυψη της τεχνολογίας halftone, που επέτρεψε την είσοδο της στον Τύπο. Όπως χαρακτηριστικά επισημαίνει η ιστορικός της φωτογραφίας Γκιζέλ Φρόντ: «Η είσοδος της φωτογραφίας στον Τύπο είναι ένα φαινόμενο πρωταρχικής σημασίας. Μεταβάλλει την οπτική των μαζών. Ως τότε ο συνηθισμένος άνθρωπος δεν μπορούσε παρά να βλέπει τα γεγονότα που συνέβαιναν δίπλα του. Στο δρόμο ή στο χωριό του. Με τη φωτογραφία ανοίγει ένα παράθυρο στον κόσμο. Οι μορφές των δη-

NEXT Poster Pan Bold Italic
6 pt

Πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις όπως η γραφή έτσι και η φωτογραφία αποτελούν κατ' εξοχήν επικοινωνιακά εργαλεία μεγάλης μάλιστα αποτελεσματικότητας, αφού πληρούν τις τρεις βασικές διαστάσεις της επικοινωνίας. Έχουν τη δυνατότητα να μεταδίδουν μηνύματα στο χρόνο, το χώρο και σε μεγάλο αριθμό ανθρώπων. Οι δύο τελευταίες διαστάσεις επήλθαν για μεν το γραπτό λόγο με την ανακάλυψη της τυπογραφίας και αργότερα των σιδηροδρόμων, για δε τη φωτογραφία με την ανακάλυψη της τεχνολογίας halftone, που επέτρεψε την είσοδο της στον Τύπο. Όπως χαρακτηριστικά επισημαίνει η ιστορικός της φωτογραφίας Γκιζέλ Φρόντ: «Η είσοδος της φωτογραφίας στον Τύπο είναι ένα φαινόμενο πρωταρχικής σημασίας. Μεταβάλλει την οπτική των μαζών. Ως τότε ο συνηθισμένος άνθρωπος δεν μπορούσε παρά να βλέπει τα γεγονότα που συνέβαιναν δίπλα του. Στο δρόμο ή στο χωριό του. Με τη φωτογραφία ανοίγει ένα παράθυρο στον κόσμο. Οι μορφές των δημοσίων προσωπικοτήτων, τα γεγονότα που συμβαίνουν στην ίδια τη χώρα ή ακόμα και πέρα από τα σύνορα, γίνονται οικεία... Η γραπτή λέξη είναι αφηρημένη. Ενώ η εικόνα αντικατοπτρίζει με σαφήνεια τον κόσμο στον οποίο ζει ο καθένας μας». Το Μάη του 1936, λοιπόν, έχουμε μεγάλη εργατική αναταραχή και σε μία απεργιακή συγκέντρωση, στη Θεσσαλονίκη, ένας εργάτης πέφτει νεκρός από τα χτυπήματα της αστυνομίας. Η φωτογραφία της μάνας που θρηνεί πάνω από το άψυχο κορμί του γιού της τραβιέται από φωτορεπόρτερ

που βρέθηκε στο περιστατικό και την άλλη μέρα το πρωί φιγουράρει στην πρώτη σελίδα του "Ριζοσπάστη", αλλά και άλλων αθηναίων εφημερίδων. Ο ποιητής Γιάννης Ρίτσος, βλέποντας τη φωτογραφία στο "Ριζοσπάστη" συγκλονίζεται. Σύμφωνα με μαρτυρία του ίδιου του ποιητή, κλείνεται στη σοφίτα του, κάπου στο Νέο Κόσμο, και την άλλη μέρα έχει έτοιμα τα τέσσερα πρώτα μέρη του ποιήματος "Επτάφυος", που ο "Ριζοσπάστης" δημοσίευσε με τον τίτλο "Μοιρολόι". Μετά έγραψε και το υπόλοιπο ποίημα το οποίο και αποτέλεσε εκδοτική επιτυχία. Όσα αντίτυπα δε είχαν απομείνει στα βιβλιοπωλεία και τις αποθήκες του εκδοτικού, τα έκαψε μαζί με άλλα απαγορευμένα βιβλία το καθεστώς της 4ης Αυγούστου, στις Στήλες του Ολυμπίου Διός. Πολλά χρόνια μετά, το 1958, ο Ρίτσος στέλνει ένα σωθέν αντίτυπο στο νεαρό τότε συνθέτη Μίκη Θεοδωράκη, ο οποίος βρισκόταν στο Παρίσι αναζητώντας το μουσικό του στίγμα. Όπως ο ποιητής συγκλονισμένος από τη δύναμη της φωτογραφίας είχε κλειστεί στη σοφίτα του και έγραψε το μεγάλο αυτό ποίημα, έτσι και ο Μίκης, σύμφωνα με δική του μαρτυρία, συγκλονίστηκε από τους στίχους, κάθισε στο πιάνο και το μελοποίησε. Το αποτέλεσμα είναι γνωστό. Ένα μεγάλο μουσικό έργο, που και τον δρόμο του νέου ελληνικού τραγουδιού χαράζει και αγκαλιάζεται από τον ελληνικό λαό. Ιδιαίτερα τα χρόνια της δικτατορίας ακούγεται σε κάθε αγωνιστική εκδήλωση και κινητοποίηση. Έτσι, ένας αγώνας και μια θυσία ενός αγωνιστή, μέσα από μια φωτογραφία περνάει